

நீதிமூரசு '93

NEETHIMURASU

0
3
PR

LAW STUDENTS' THAMIL MANTRAM, SRI LANKA LAW COLLEGE.

With Best Compliments

From

Al-Haj A. R. M. Abdul Cader

Importer of New TATA Vehicles

Office:-

**105, Ambagamuwa Road,
(Central Province)
Gampola. - Sri Lanka.**

T. P:- 08 - 52425

அர்ப்பணம்

சிக்கல்கள் நிறையும் போது
தீர்வுகள் பலவாய்த் தோன்ற
சட்டமாம் கடலை ஆய்ந்து
சான்றுடன் நீதி யென்னும்
கட்டிடம் அமைத்த சட்டக்
காவலர் தங்கள் காலில்
அர்ப்பணம் செய்தோம் “நீதி
முரசதை”.....அதிர்க.....மாதோ!

340
96
1993
96/182

"எங்கள் தமிழ்மொழி எங்கள் தமிழ்மொழி
என்றென்றும் வாழியவே!"

நீதிமுரசு '93

தமிழ் சங்கம்
நூலகம்

மலராசிரியர்:

எம். ப(f)ஸ்லின் வாஹிட்

ஆண்டு மலர்:

மலர் : 30

வெளியீடு : 04-09-1993

இலங்கைச் சட்டக் கல்லூரி,
244, ஹுல்ட்சுடோர்ப் வீதி,
கொழும்பு-12.

Sri Lanka Law College,
244, Hulftsdorp Street,
Colombo-12.
Telephone: 323769

31117

மலரின் இதழ்களில்.....

- 1 Message From the Chief Justice
- 2 Message From the Attorney General.
- 3 Message From the Chief Guest.
- 4 Message From the Principal.
- 5 தலைவரின் உள்ளக் கருத்துக்கள்
- 6 தமிழ் மன்ற செயற்குழு '93-புனைப்படம்
- 7 அட்டைப் பட விளக்கம்.
- 8 எமது அரசியலமைப்பில் அடிப்படை உரிமைகளின்
இன்றைய நிலை — Siva Thirukkumaran.
- 9 நீதிபதிகளும் பி.ஐ.வி.டலாம்
Mr. K. Palakidner (President of the Court of Appeal)
- 10 The Tort of Conversion and Cheques
Mr. V. Ratnasabapathy, (Attorney - at - Law)
- 11 மனிதம் - கவிதை. Mrs. S Rajakulendra
- 12 கம்பனிச் சட்டத்தின் பார்வையில் வாணிப உலகின்
நவீன சிற்பிகள் — Sinnathurai Mayoora.
- 13 Seduction — Miss. Indralogini Rajagopalan.
- 14 குற்றமனமின்றேல் குற்றச் செயல் இல்லை. Sulosana Thurairajah
- 15 சர்வதேச சட்டமும் மனிதாபிமான தலையீடும்.
Mr. V. Thamilman — (Senior Lecturer, Faculty of Law)
- 16 Thesawalamai - A Customary Law, — Sumendra Sarath Jayaram.
- 17 விரும்பிய தெற்கெல்லாம் ஒப்பந்தம் செய்யமுடியுமா? — P. Rajathurai.
- 18 An Interview With Former President His Excellency — J. R. Jayawardana.
- 19 Which is Prohibited, Tax Avoidance or Tax Evasion
Miss. Bavani Kathirgamathamby.
- 20 Position of Women In Islam — Miss. Mareena Mansoor.
- 21 Mortgage — Mr. C. V. Wigneswaran (High Court Judge)
- 22 நீர் பூத்த நெருப்பு - சிறுகதை Miss. Usha Nandini
- 23 Fast Debt Recovery — Mrs. M. S. Wickramasinghe
(Senior Assistant Legal Draftsman)

- 24 மனித உரிமையும் அவசரகால பயங்கரவாத சட்டமும்
Mr. மாணிக்கவாசகர் இளஞ்செழியன், (Attorney - At - Law)
- 25 அரசு கரும மொழிகளில் தமிழ் மொழியின் பிரயோகம் K. G. John
- 26 Executive Power Devolution and Divisional Secretaries Mr. N. Selvakkumaran
(Head of the Department of Law, University of Colombo)
- 27 தடை செய்தலுக்கும் சிறைவைத்தலுக்கும் வித்தியாசம் உண்டா - R. Yogeswari
- 28 நாளை காத்திருந்து உங்களுக்கென Miss. Lenit Amirthanayagam
- 29 வளர்ச்சிப் பாதையின் முன்னோடிகள்
- 30 செயலாளரின் அறிக்கை
- 31 வெற்றிப் பதக்கம் பெற்றோர் - புகைப்படம்
- 32 Chin up Ladies - Miss. Shyama Fernando Attorney - at - Law
- 33 முஸ்லிம் சட்டத்தின் கீழான விவாகரத்து Miss. Fahima Thaha
- 34 விவாதக்குழு 93 புகைப்படம்
- 35 உடைமை நிவாரணம் Miss. Vasuki Nadarajah
- 36 இந்து மகா சபை - புகைப்படம்
- 37 Professional Misconduct Miss. S. Gunanathan
- 38 Secretary Report - Muslim Majlis
- 39 செயலாளர் அறிக்கை - இந்து மகா சபை
- 40 மீண்டும் உங்களுடன்

Message from the Chief Justice

It is indeed a great pleasure to send this brief message to the "Neethi Murssu" published by the Law Students' Thamizh Mantram. It was in 1964 that the publication commenced. The office bearers of the society, past and present, have by their untiring efforts maintained a uniformly high standard for almost three decades. Judged by any criterion, this is no small achievement.

My Best Wishes for its continued publication.

G. P. S. de Silva
Chief Justice.

Message From The Attorney General

I am indeed happy to forward this message - brief though it may be - to be published in the "NEETHI MURASU", the Magazine of the Law Students' Tamil Mantram.

A Magazine like "NEETHI MURASU" would definitely give an opportunity for the Tamil speaking students to enhance and develop their knowledge in law, in view of the access it gives to legal literature in the Tamil Language. Therefore the efforts of the Law Students' Tamil Mantram deserve encouragement and good wishes of all concerned.

I wish the publication all success.

T. J. Marapana.
Attorney-General.

Message from the Chief Guest

I have much pleasure in giving this message on the occasion of issue of the "Neethi Murasu" this year. It is a commendable effort on the part of the members of the "Thamil Mantram" to have published this magazine so rich its contents and so useful to all law students.

K. M. M. B. Kulatunga
Judge of Supreme Court

Message From The Principal.

Sri Lanka Law College.....

I am glad to send this message on the occasion of the publication of 30 th issue of the "NEETHI MURASU", a publication of the Law Students' Tamil Mantram.

The Tamil Mantram sustains itself as an active integral part of the students' body of Sri Lanka Law College by the ungrudging enthusiasm of its membership the call on each member being very great. They have maintained a good record of activities for the current year. 'NEETHI MURASU' is a glaring example which provides ample opportunity for each and every student to develop their skills in reading and writing.

The efforts in organising contests, debates and other social activities not only enhances the appreciation of the Tamil language and culture among the students of this institution but also serves to build up healthy relationship with students of other higher educational institutions.

The aims and objects of the Law Student's Tamil Mantram are very laudable.

I wish the Tamil Mantram all success in their endeavours.

Walter Laduwahetty,
Principal,
Sri Lanka Law College.

தலைவரின் உள்ளக் கருத்துக்கள்...

“தமிழ்த் தாயின் நல்லாசிகள் என்றென்று உரித்தாகட்டும்”

நீதி(யின்) முரசு ஒங்கி ஒலிக்கும் இவ்வேளையில் தலைநிமிர்ந்து எனது உள்ளக் கருத்துக்களை வெளியிடுகின்றேன்.

நாற்பத்து மூன்று வருட காலச் சிறப்பு மிக்க சட்டமாணவர் தமிழ்மன்றம், சட்டக் கல்லூரியியில் கல்விகற்கும் தமிழ்பேசும் மாணவர்களின் உரிமைகளுக்காக, திறமைகளுக்காக, ஒற்றுமைக்காக தன்னை அர்ப்பணித்து கொண்டுள்ளதென்றால் அது மிகையாகாது.

1950ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட மன்றமானது 1983ம் ஆண்டுக்குப் பின் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடியளவு உறுப்பினர்களையே கொண்டு நடாத்தப்படுகின்ற போதிலும் உறுப்பினர்களிடையே காணப்படும் இன, மத பாகுபாடற்ற ‘தமிழ் மொழி’ என்ற உறுதியான ஒற்றுமைப் பிணைப்பானது அவர்களை உண்மையான செயல் வீரர்களாக்கிவிட்டது. அதன் பிரதிபலிப்புகளில் ஒன்றுதான் இன்று உங்கள் கைகளில் தவழும் இந்த நீதிமுரசு மலர்.

தமிழ் மன்ற நடவடிக்கைகளுக்கெல்லாம் முடிசூட்டும் விழாவாம் கலை விழாவும், இவ்வினிய மாலைப் பொழுதிலே; அன்று பிறந்த பாலகனாம் உங்கள் கைகளில் தவழும் இந் ‘நீதிமுரசு’ம் நாற்பத்து நான்காவது சட்ட மாணவர் தமிழ்மன்ற செயற் குழுவின் இறுதிக் கட்டத்தினை சோடிட்டுக் காட்டும் இவ்வேளையில், ஒருவருட காலத்தில் நாங்கள் கடந்து வந்த பாதையை திரும்பிப்பார்க்கிறேன்.

ஆம்! பிரமித்துப் போகிறேன். இவ்வளவு குறைந்த தொகையான அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட மன்றத்தினால் எவ்வளவு பெரிய சாதனைகள்!

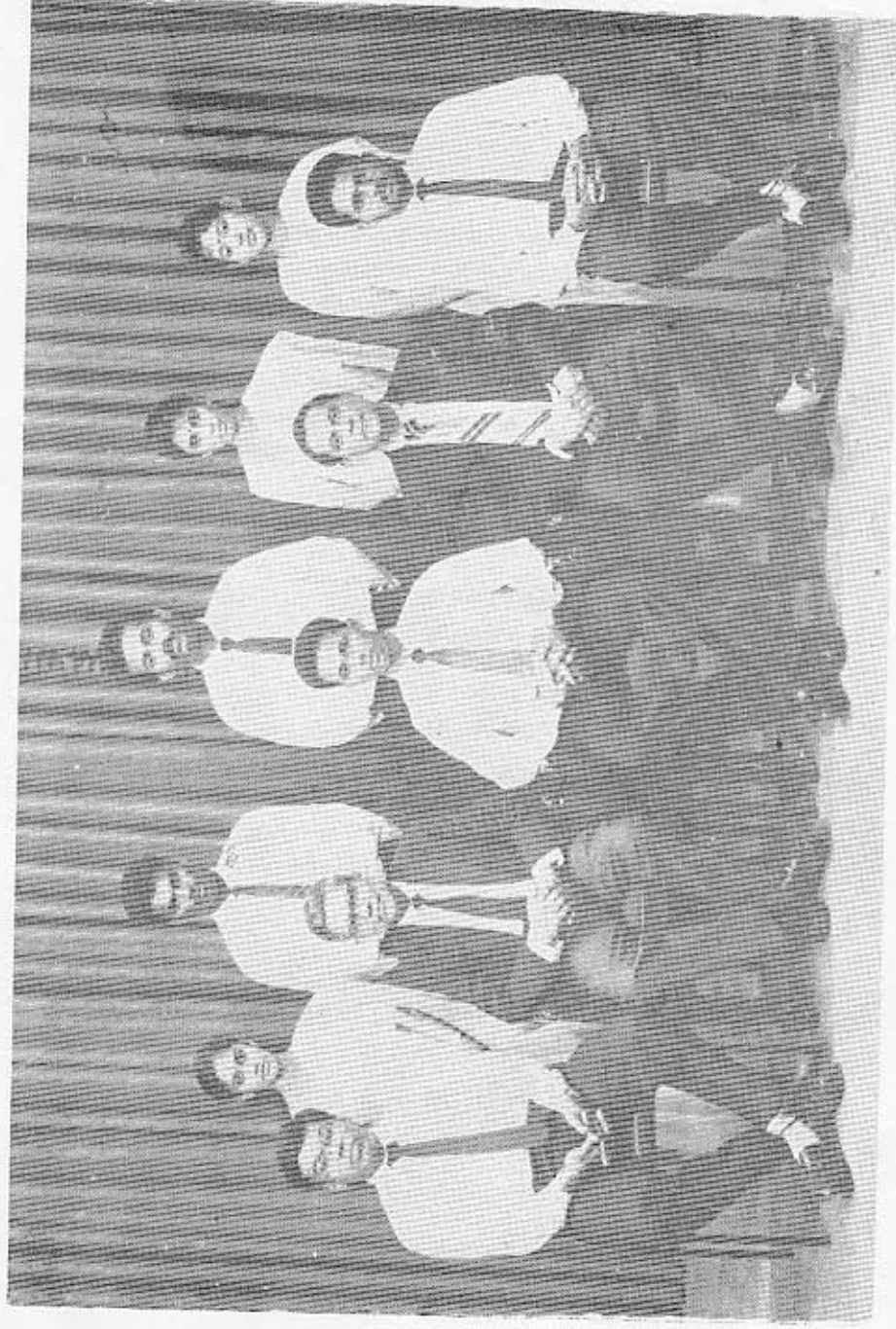
தமிழ் மன்றத்தின் நடவடிக்கைகளுக்கு பொருளுதவி, உடலுதவி அளித்த அனைவருக்கும் எனது நன்றிகள்.

வணக்கம்.

“வாழ்க தமிழ், வளர்க தமிழ்மன்றம்”

எம். வை. மொஹமட் இரஹ்மான்
தலைவர்

அமர்ந்துள்ளோர் (இடமிருந்து வலமாக)

செல்வன், வி. தேவதாஸ் (பொதுச் செயலாளர்), திரு. ஜி. பி. எஸ். யு. தில்லா (பிரதம நிதியரசர்), செல்வன், எம். வை. எம். இர்சாதுன் (தலைவர்), திரு. டபிள்யு. லக்ஷ்மீ (அதிபர்), செல்வன், ஏ. டபிள்யு. எம். பஸ்லின் (மலராகிரியர்)

நிற்போர் (இடமிருந்து வலமாக)

செல்வி. இ. கா. இலட்சுமணன் (செயற்குழு உறுப்பினர்), செல்வன், சிவா. திருக்குமரன் (செயற்குழு உறுப்பினர்), செல்வி. பி. சுதிர்காமத்தம்பி (உபதலைவர்), செல்வி. ஷ. குணநாதன் (பொருளாளர்) சமூகமளிக்காதவர்: செல்வன், ஏ. சி. செல்வரட்னம் (உதவி செயலாளர்)

அட்டைபின் அடக்கம்

மணிப்பரல் குதித்ததால்தான் தான்
மன்னவன் உண்மை கண்டான்
அணித்தலை கவிழ்த்தான், ஆவி
அகற்றினான் நீதி காத்தான்
பிணித்த னைச் சிலம்பும் இங்கே
பேசிடும் உண்மை இஃதே
மணிப்பரல் தெளிந்த வாதம்
மன்றது நீதி ஓதும்.

கவியாக்கம்:

க. துரைராசசிங்கம்

(பதினாறாம் ஆண்டு)

படம் வரைந்தவர்:

செல்வி. ப. கதிர்காமத்தம்பி

(இறுதியாண்டு)

ஆசிரியர் குழு:

பிரதம ஆசிரியர்: செல்வன், எ. டபிள்யூ. பஸ்லின்

உறுப்பினர்கள்:

செல்வன்.

சுமேந்திர சரத் ஜெயராம்

செல்வி.

பவானி கதிர்காமத்தம்பி

செல்வன்.

சின்னத்துரை மயூரன்

செல்வி.

இந்துமதி இலட்சுமணன்

செல்வி. ஷர்மிலா குணநாதன்

ஆசிரியர் குழுவிடமிருந்து...

இது நீதி முரசின் முப்பதாவது வாசிப்பு-

நுணுக்கமான சட்ட விடயங்களின் இலகுவாகக் கப்பட்ட கட்டுரைகளுடன் கவிதை, சிறுகதை, நேர்முகம், துண்டுக் குறிப்புகள் என்பவற்றையும் சேர்த்து உங்களுக்காக வைத்துள்ளோம். ~

உள்ளடக்கங்களுக்கு அவற்றின் கர்த்தாக்களே பொறுப்பு - ஒழுங்கமைத்துத் தந்தவர்கள் மட்டுமே ஆசிரியர் குழுவினர்.

அனுபவ மூலதனமற்ற ஆர்வமொன்றை மட்டுமே முதலாகக் கொண்ட எங்கள் செயற்பாடுகளில் தவறுகள் இருப்பது இயல்பே.

அவற்றைப் பெரிதுபடுத்த மாட்டீர்கள் தானே.

இனி உள்ளே நுழையுங்கள், மீண்டும் சந்திப்போம்...

மலராசிரியர் குழு.

எமது அரசியலமைப்பில் அடிப்படை உரிமைகளின் இன்றைய நிலை

FUNDAMENTAL RIGHTS ENSHRINED IN OUR CONSTITUTION

Here the writer sets out clearly the constitutional safeguards of fundamental rights and there scope of operation in the present day context.

அடிப்படை உரிமைகள் என்பது மனிதகுலத்தின் எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் சமமானதும் பாரபட்சமற்றதுமான உரிமைகளை குறிக்கும் என ஐ. நா. பொதுச்சபை அதன் மனித உரிமைகள் தொடர்பான அனைத்துலகப் பிரகடனத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளது.

அடிப்படை உரிமைகளே சனநாயகத்தின் அடித்தளமாகவும் தனிமனித சுதந்திரத்தின் அச்சாணியாகவும் அமைகிறது. எனவே, அடிப்படை உரிமைகள் அரசியலமைப்பினால் உத்தரவாதம் செய்யப்படுவது நாட்டின் சுதந்திரத்திற்கும் அபிவிருத்திக்கும் வழிவகுக்கும் என்றால் அது மிகையாகாது.

1972ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் அடிப்படை உரிமைகளைப் பற்றி கூறப்பட்டிருந்த போதிலும் பாதிக்கப்பட்டவர், அடிப்படை உரிமை மீறல் தொடர்பில் பரிகாரம் பெறுவதற்கான வழிவகைகள் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கவில்லை.

இந்த நிலைமையை எமது தற்போதைய 1978ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்புச் சட்டம் மாற்றியது. இதன் 17ஆம் உறுப்புரையின் பிரகாரம் ஒருவரது அடிப்படை உரிமையானது ஆட்சித்துறை நட

வடிக்கையால் அல்லது நிருவாகத்துறை நடவடிக்கையால் மீறப்பட்டால் அல்லது உடனடியாக மீறப்படவிருந்தால் அவர் உயர் நீதிமன்றத்துக்கு விண்ணப்பிப்பதன் மூலம் பரிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இது தொடர்பில் உயர் நீதிமன்றத்துக்கு விண்ணப்பிப்பதற்கான நடவடிக்கை முறை பற்றி உறுப்புரை 126 குறிப்பிடுகிறது.

உறுப்புரை 126 (1) இன்படி அடிப்படை உரிமையானது ஆட்சித்துறை

சிவா திருக்குமரன்
ஆரம்பநிலை ஆண்டு

அல்லது நிருவாகத்துறை நடவடிக்கைகளால் மீறப்பட்டாலே பரிகாரத்தைப் பெறக்கூடியதாக உள்ளது. சட்டமாக்கத்துறையினால் அல்லது தனியார்துறையினால் ஒருவரது அடிப்படை உரிமை மீறல் நிகழ்ந்தால் இது பொருந்தாது என்று நீதி யரசர் சர்வானந்தா Ruwani Perera V. University Grants Commission என்ற வழக்கில் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் சட்டமாக கத்துறை தொடர்பிலும் அடிப்படை உரிமை மீறல் வழக்குகளைத் தொடரக் கூடியதாக உள்ளது.

உறுப்புரை 126 (2) இன்படி பாதிக்கப்பட்ட நபர் தாமாக அல்லது தமது சட்டத்தரணி மூலமாகவே உயர் நீதிமன்றத்தை அணுக வேண்டியுள்ளது. ஆனால் இந்திய, அமெரிக்க அரசியலமைப்புக்களைப் பொறுத்த வரையில் பாதிக்கப்பட்டவருடன் தொடர்பற்ற ஒருவரே நீதிமன்றத்துக்கு செல்வதன் மூலம் பாதிக்கப்பட்டவரின் உரிமைகளை நிலைநாட்டக் கூடிய வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. எமது நாட்டிலும் விதிவிலக்கான சந்தர்ப்பங்களில் மகளுக்காக தாயினால் கொண்டு வரப்பட்ட அடிப்படை உரிமை மீறல் மனு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சந்தர்ப்பங்கள் இருந்த போதிலும் மேற்கூறிய நிலைமையும் கவனிக்கத்தக்கதே.

மேலும், அடிப்படை உரிமை மீறப்பட்டு அல்லது உடனடியாக மீறப்பட விருந்து ஒரு மாத காலத்தினுள் உயர் நீதிமன்றத்தை நாட வேண்டிய சூழ்நிலையும் காணப்படுகிறது. இது ஒரு நடைமுறைச் சிக்கல் எனலாம். Gamaethige V. Sriwardena (1988) 1. S. L. R. 348 என்ற வழக்கில் விண்ணப்பம், காலதாமதமாகிச் செய்யட்டதால் அது நிராகரிக்கப்பட்டது. ஆனால் மனுதாரர் ஒரு மாத காலத்தினுள் விண்ணப்பிக்க முடியாத நிலையில் இருந்தார் என்ற தகுந்த காரணத்துக்காக விண்ணப்பமானது Saman V. Leeladasa and Others (1989) 1. S. L. R. 1. என்ற வழக்கில் ஏற்றுக் கவனிக்கப்பட்டும் உள்ளது.

உறுப்புரை 16 (1) இலங்கையில் நடைமுறையிலிருக்கும் எழுத்திலான, எழுத்திலில்லாச் சட்டங்கள் அனைத்தும் அவை அடிப்படை உரிமைகளுக்கு முரணாக

இருப்பினும் தொடர்ந்தும் வலுவிலிருக்கும் எனக்கூறுகிறது. உதாரணமாக தேசவழமைச் சட்டத்தின்படி மனைவியானவன் ஆதனத்தைக் கணவனின் சம்மதமின்றிக் கையாள முடியாத நிலையைக் கூறலாம். இது சட்டத்தின் முன் எல்லோரும் சமம் என்ற முக்கியமான ஏற்பாட்டை மீறுவதாக அமைந்த போதிலும் தொடர்ந்தும் வலுவிலிருக்கிறது. ஆனால் இந்தியாவைப் பொறுத்த வரையில் இந்திய அரசியலமைப்பு தொடங்குவதற்கு முன்னர் வலுவிலிருந்த எல்லாச் சட்டங்களும் அவை அடிப்படை உரிமைகளுடன் ஒவ்வாதனவாக இருப்பின் செல்லுபடியற்றவையாகும்.

இலங்கையில் வேகமாக மாறிவரும் சமூக, பொருளாதார அரசியல் சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப அத்தியாயம் IIIஆல் வெளிப்படுத்தப்பட்ட அடிப்படை உரிமைகளுக்கு கணிசமான அளவு திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகக் கருதப்படுகிறது.

இவ்வாறாக மனித உரிமைகள் அல்லது அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பிலான திருத்தங்கள் ஏற்படுத்தப்படுவது எமது தாய்த்திருநாட்டின் சனநாயகப் பாரம்பரியத்தையும் பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் பேணிப்பாதுகாப்பதாகவே அமையும் என்பது திண்ணம். அரசியலமைப்புக்கென தனியான அமைச்சு தாபிக்கப்பட்டுள்ள இக்காலகட்டத்தில் இவ்வாறான வரவேற்கத்தக்க மாற்றங்கள் எதிர்பார்க்கப்படுவது சாலவும் பொருத்தமானதே.

“உன்னையறிந்தேன்; அதன் மூலம் உன் நண்பர்களை அறிந்தேன். உன் குடும்பத்தாரை அறிந்தேன் என்றால் உன் சுற்றத்தாரையும் அறிந்துவிடுவேன்.”

With Best Compliments

From

Arrujina Jewellery

අරුජිනා ජුවෙලරි

அருஜிணா ஜுவலரி

47 - A, SEA STREET, COLOMBO - 11. SRI LANKA.

T. Phone :- 440042

With Best Compliments

From

Amencos Steel (Pvt) Ltd.

General Hardware Merchants
Sole Distributors for National PVC
Pipes and fittings in Colombo Central

311, First Floor, Old Moor Street,
Colombo - 12.

T, P. 436190

With The Best Compliments

From

Abdus Sattar Hasi Yusuf & Co,

**123, PRINCE STREET,
COLOMBO -II.**

**T. P:- 449412
423647**

**With Best Compliments
From**

Rite Walk

House of Fashion Shoes

**Samson Shopping Arcade
3C, Station Road,
Dehiwala.**

Sri Lanka.

**With Best Compliments
From**

**VR TRAVELS
&
COMMUNICATION (PVT) LTD.**

**253 F, Galle Road,
Wellawatta,
Colombo - 6.**

**Phone :- 502031, 586494, 585473
Fax - 94 - 1 - 583915**

WELLAWATTA COMPLEX

நீதிபதிகளும் பிழை விடலாம்

ஈ. பாலகிண்ணர் - நீதியரசர்
மேன்முறையீட்டுமன்றத் தலைவர்.

நீதிபதிகளாகக் கடமையாற்றுவவர்கள் பொதுக் கவனத்தை ஈர்க்கும் ஒரு கருமத்தில் ஈடுபாடாக உள்ளனர். இவர்கள் வழங்கும் தீர்ப்புகள் அவ்வழக்கில் உள்ள கட்சியினரின் உரிமைகளை மட்டும் தீர்வுகாணும் முடிவுகளாக அமைவதுமல்லாமல் மேற்கொண்டு பொது அபிப்பிராயங்கள் கொண்ட ஏனைய கவனிப்பாளர்களையும் அவற்றின் விளைவுகள் பாதிப்பனவாகும். ஆகையால் நீதிபதிகள் வழங்கும் தீர்ப்புகள் சட்டத்தின் உண்மை நிலையில் அடிப்படையில் அமைய வேண்டும் என்ற நியதி முக்கியமானதாகும்.

நீதிபதி வழங்கும் தீர்ப்பு சரியானதாகவும், மாசற்றதாகவும் அமைய வேண்டும் என்ற நிலைமையை எவரும் எதிர்பார்த்திருந்தபோதிலும் அத்தீர்ப்பு தவறிற்கு அப்பாற்பட்டிருக்கும் என்று விதிப்பது ஒருகடினமான கோட்பாடாகும். தீர்வில் உள்ள தவறை திருத்தி அமைப்பதற்கே மேல்முறையீட்டுச் சட்டம் உள்ளது. மூலத்தீர்ப்பை ஆராயும் மேல்முறையீட்டு மன்றமும் அவற்றின் தீர்ப்பை மேலும் இரண்டாம் முறையாக திருத்த உரிமையுள்ள உயர்நீதிமன்றமும் தீர்ப்பிலுள்ள தவறுகளைத் திருத்தி சட்ட

நிலையை பக்குவப்படுத்தும் வகையில் அமைந்துள்ளன.

நீதி நிருவாகம் பகிரங்கமாய் செலுத்த வேண்டும் என்ற நியதியினால், கோட்டு தீர்வுகளை எடைபோட்டு கருத்துக்களை வெளியிடும் உரிமை எவருக்கும் உண்டு. சட்டத்தரணிகள் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தில் மூலத்தீர்ப்பை அலசிக் கண்டித்து குறைகளை எடுத்துக் காட்டுவதற்கு பூரண உரிமை உள்ளவராவர். தீர்ப்பு வழங்கிய நீதிபதியை அவமதிக்காத வகையில் சட்டத்தரணிகளின் குறைகளை வெளிப்படுத்தும் உரிமை சட்டத்தால் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளதென்றே கூறலாம்.

ஆனால் பத்திரிகைகளிலோ, அல்லது சட்ட ஆய்வுச் சஞ்சிகைகளிலோ கோட்டுத் தீர்ப்புகளை தாக்குவது மேற்கூறிய பாதுகாப்புக்கு உள்ளடங்கியது என்று கூற முடியாது. கண்டிப்பாக இவ்வாறான கருத்துக்கள் நீதிபதியை இகழ்ந்து கூறவோ அல்லது அவர் பாகுபாடாய் நடந்துள்ளார் அல்லது நேர்மையற்று நடந்துள்ளார் என்று கூறுவது ஒரு பாரதூரமான குற்றமாகும். இதன் விளைவுகள் கோட்டை அவமதித்த குற்றம் காரணமாக சிறைத் தண்டனையையும் வரவழைக்கும் நிலைமையாகும்.

தீர்ப்பை ஆராய்ந்து குறைகாணும் போது பத்திரிகையாளர்கள் அல்லது சஞ்சிகை எழுத்தாளர்கள் பொறுப்பான முறையில் சட்ட அடிப்படையில் தமது கருத்துக்களை வெளியிடவேண்டும் என்ற நியதியை மீறமுடியாது. மேன்முறையீட்டு வாதத்தின் போது சட்டத்தரணிக்கு உரிய சுதந்திரம் இவர்களுக்கு இல்லை. இவர்களுடைய உரிமை மட்டுபடுத்தப்பட்டதாகவும் எவ்வாறாயினும் அவர்களுடைய கருத்துக்கள் நீதிபதியை பிரத்தியேக ரீதியில் குறைகாணும் உரிமையை முற்றாக தவிர்க்கவேண்டிய நிலையை அவதானிப்புடையதாகவும் உள்ளது. இக்கட்டுப்பாட்டை அவதானித்து கருத்துக்களை வெளியிடும்போது, நீதிபதிகளுக்கு பகிரங்கமாகவோ பிரத்தியேகமாகவோ தமது நிலையை விளக்கமுடியாத நிலைமை இருப்பதை பொறுப்புடன் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறு உணர்ந்து கொள்ளாவிட்டால் கோடும் நீதி நிருவாகமும் ஏளனத்திற்கும் பாதிப்புக்கும் உள்ளாகும்.

மேற்கூறிய வகையில் உள்ள நியதிகளை பொறுப்புடன் விளங்கிக்கொண்டால், தகுதியான முறையில் சட்டஅடிப்படையில் ஒரு தீர்ப்பின் தராதரத்தை சீர்தூக்குவது ஒரு பொறுப்பான பொதுச் சமூகத்தின் உரிமையாகும். ஒரு தீர்ப்பின்

சமூகவிளைவுகளை வாதிப்பது முக்கியமான சமூகக்கடமையாகும். இவ்வாறான வாதங்கள் வரவேற்கவேண்டிய ஒரு அம்சமாகும்.

இவ்வாறான சமூக வாதங்களினாலும் எடைபோடலாலும் ஒரு நீதிபதிக்கு தனது தீர்ப்பின் குறைபாடுகளை அவதானித்து தனது சட்டநோக்குகளை திருத்தியமைப்பதற்கும் சந்தர்ப்பங்கள் உருவாகின்றன. இதனால் தீர்ப்புகளின் தவறுகள் குறைந்து சீரான உயரிய தீர்வுகள் அமைவதற்கும் தகுந்த சந்தர்ப்பங்கள் தரப்படுகின்றன. சமூக எதிர்பார்ப்புகள், சமூக அபிப்பிராயங்களை தழுவி நீதிபதிகள் தமது தீர்ப்புகளை அமைக்கலாம். நீதி, சமூக அபிவிருத்திக்கே என்றும் சமூக சீர்திருத்தத்துக்குள்ளதே என்பதை வலியுறுத்தவும் இவ்வாறு சமூக ஈடுபாடு உதவுகின்றது.

இதனால் சட்டத்தின் வளர்ச்சியும் சமூகத்தின் அபிவிருத்தியில் கருத்துடையதாக அமையும். சமூக வளர்ச்சியும் சட்டவிருத்தியும் முன்னேறிக் கொண்டு போவதற்கு சமூக ஈடுபாடு பெரிதும் உதவும். இந்நிலையை நீதிபதிகள் வரவேற்று தமது நோக்கங்களையும் கருத்துக்களையும் தவற்றற்றமுறையில் வகுப்பதற்கு பயனுள்ளதாக ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

உங்களையே மதிக்க கற்றுக்கொள்ளுங்கள்.
உங்களையே பின் பற்றிச் செல்லுங்கள்.
உங்களுடைய மதிப்பு மிக்க செயலால் நல்வாழ்வு
உங்களுக்குக் கிடைக்கும் போது இந்தச் சமூகமே
உங்களைப் பின் தொடர்ந்து வரும்.

— நெப்போலியன் போனபர்ட்

With Best Compliments
From

AMEENS

230, Main Street,
Colombo - 11.

T. P. 422415
323149
Fax. 432977

BEST

WISHES

FROM

RAJNESH WELLINGTON

With Best Compliments

From

Abdul Kaiyoom Construction Contractor - ICTAD

FIELD OF SPECIALITY

- ★ Building Construction
- ★ Highway Construction
- ★ Bridge Construction
- ★ Water Supply & Drainage
- ★ Irrigation & Land

Office:-

**33, Rudra Mawatha,
Colombo - 6.**

T. P. 584090

Fax :- 692758

The Tort of Conversion and Cheques

V. RATNASABAPATHY

B.A.(Cey.), LL.B. (London)

In English Law, the tort of Conversion is committed by an act of wilful interference with a Chattel, a without legal justification, in a manner which is inconsistent with the right of the true owner of the Chattel, whereby he is deprived of the use and possession of it.¹ If 'A' obtains possession of the goods of 'B', whether 'A' has taken the goods innocently, or with the knowledge that 'B' is the true owner of the goods, 'A' commits the tort of Conversion if he has taken the goods, or detained them, or disposed of them.² The tort of conversion protects the plaintiff's interest in the dominion and control of his Chattel. It does not protect his interest in its physical condition.³ The plaintiff seeks a remedy, not because his goods have been damaged, but because he has been deprived of them. The tort is concerned with

problems of title to movable property. Cases on conversion are the most difficult in the law of torts.^{3A}

Conversion has features characteristic of both the law of property and the law of tort. It is partly a vindicatory action, and partly an action in tort. In so far as it is a vindicatio, there is no room for inquiry as to the defendant's state of mind. Liability for conversion is strict.

In so far as it is an action in tort, it lies against any one who has, at any time, committed an act which constitutes a denial of the plaintiff's title.⁴ In English Law a person who deals with a Chattel takes the risk that the owner may have been wrongly deprived of it. "The liability is founded upon a rule for the protection of property, namely, that persons deal with property in Chattels, or exercise acts or ownership of them at their peril."⁵

-
1. Salmond Law of Torts 18th ed. (1981) 92.
Paget Law of Banking. 7th ed. (1966) 330.
Bullen and Leake's Precedents of Pleadings 11th ed. (1959) 419.
Douglas Valley Finance Co. Ltd., Vs. Hughes (Hirers) Ltd. (1969) 1 QB 738.
  - (a) Chattel - movable property.
  2. Hollins Vs. Fowler (1875) LR. 757.
Cundy Vs. Lindsay (1874 - 80) AER 1149.
Penfold Wines Pty Ltd. Vs. Elliot (1945) 74 CLR. 204.
  3. Street. The Law of Torts 7th ed. 30.
  - 3A. Street. The Law of Torts 7th ed. 30.
  4. Salmond. Torts 14th ed. 136.
  5. Per Cleasby B. Hollins Vs. Fowler (1872) LRQB 616 at 619.

The tort of conversion is not part of the Common Law of South Africa. Under the Roman Dutch Law, which is the main source of the Common Law of South Africa, a person who has acquired movable property belonging to another, and has subsequently parted with it for consideration, is under no obligation to the owner of such property unless he knew or had reason to believe that the title was bad.⁶ In *Leal and Co. Vs. Williams*⁷ a bank draft was posted from England to Williams, the plaintiff, who was the payee on the draft. The draft was stolen, and the signature of the plaintiff was forged. It was then tendered to *Leal & Co.*, the defendants, in payments for goods purchased by the thief. The defendants endorsed the draft, and received payment from the bank. The defendants gave the thief £ 45, retaining £ 5, the price of the articles bought by the thief.

The plaintiff, who was the payee on the draft, and its owner sued the defendants for conversion of the draft. Innes C.J. dismissed the action. He said, "the remedy our law gives the owner of stolen property is this: he may follow his property and vindicate it anywhere, provided it is still in esse. And he may bring an action and exhibendum to recover the property, or its value (should it have been sold or consumed) against the thief or his heirs, or against any person who has received it with knowledge of the tainted title. But the fact that these are the only

remedies allowed by our law (The Common Law of South Africa) is inconsistent with the doctrine of conversion which allows the owner to sue a bona-fide intermediary who obtained the property, and parted with it."

The decision in *Leal and Co. Vs. Williams*⁸ cannot be regarded as good law. The plaintiff should have been allowed to recover the money from the defendants under the *actio indebiti* or under the *actio condictio sine causa*. These are remedies in the Roman Dutch Law based on the broad equitable principle that no one should be allowed to be unjustifiably enriched at the expense of another. Further, the case should have been decided under the Bills of Exchange Proclamation of 1902, Section 22 of the Proclamation⁹ expressly provides that a person who obtains a bill of exchange under a forgery gets no title to it.

The defendants in *Leal and Co. Vs. Williams* took the bank draft after the plaintiff's signature had been forged. The defendants had no title to the bank draft under that signature. The Bills of Exchange Proclamation is a Code of law distinct and separate from the Common Law of South Africa. The defendants were not "holders" of the draft.¹⁰ The plaintiff, who was the payee did not endorse the draft to the defendants, who were therefore not the indorsees of the draft. They were therefore not the

---

6. *Morobane Vs. Bateman* (1918) A.D. 460 at 465.

7. (1906) T.P.D. 554.

8. (1906) T.P.D. 554.

9. "Subject to the provisions of this law where a signature on a bill is forged, the forged signature is wholly inoperative, and no right to retain the bill, or to give a discharge therefor or to enforce payment thereof, against any party thereto can be acquired through or under that signature....."

10. Section 1 of Proclamation defines a 'holder' as the payee or indorsee of a Bill of Exchange who is in possession of it, or the bearer thereof.

'holders' of the draft, and had no right at all to the draft.

A recent amendment to the Bills of Exchange Proclamation ¹¹ renders the decision in *Leal and Company Vs. William* no longer the law of South Africa. By this amendment the Legislature has expressly introduced the English tort of Conversion as the law relating to the liability of persons who are parties on a cheque.

In *Daniel Silva Vs. Appuhamy* ¹², a Divisional Bench of three Judges had to decide the following case. A drew a cheque crossed 'Not negotiable' in favour of the payee who was the plaintiff in this case. It was stolen from the payee, and his indorsement was forged. A person tendered the cheque to the defendant in payment for a radio set. The defendant accepted the cheque

and credited it to his account. When the cheque was realised, he handed over the radio set and the balance due to this person who disappeared. The plaintiff sued the defendant for conversion of the cheque. The Court held that the plaintiff's action was founded on delict and called for the application of Roman Dutch Law. The Court held further that Section 98 (2) of the Bills of Exchange Ordinance was only intended to apply to any omissions or deficiencies in the Ordinance. Relating to Negotiable Instruments ¹³, and could not form the basis of the proposition, that when the subject matter of a conversion is a cheque, the English Common Law of conversion was introduced to the Law of Ceylon. The court held further that Section 2 of the Introduction of the Law of England Ordinance ¹⁴ does not have

11. Section 81 (1) of the Bill of Exchange Act 34 of 1964 (South Africa) provides : "If a cheque was stolen or lost while it was crossed, and while it bore on it the words 'not negotiable', and it was paid by the banker upon whom it was drawn, under circumstances which do not render the banker liable to the 'true owner' of the Cheque for any loss he may sustain owing to the Cheque having been paid, the 'true owner', shall, if he has suffered any loss as a result of the theft or loss of the cheque, be entitled to recover from any person who was a possessor thereof, after the theft or loss, an amount equal to the true owner's said loss, or amount of the cheque whichever is the lesser."
12. (1965) 68 CLW 26 - 67 N.L.R 457 (D.B).
13. Cap. 68 Legis: Enacts (1956) "The rules of the Common Law of England including the Law Merchant, save in so far as they are inconsistent with the express provisions of this Ordinance, or any other Ordinance for the time being in force, shall apply to Bills of Exchange, promissory notes and cheques".
14. Cap. 79 Legis: Enacts (1956) Vol. 3. "In all questions or issues which may here after arise or which may have to be decided in Ceylon with respect to the law of partnership, Corporations, banks and banking, principals and agents, carriers by land, life and fire insurance, the law to be administered shall be the same as would be administered in the like case, at the corresponding period, if such question or issue had arisen, or had to be decided in England, unless in any case other provision is or shall be made in any enactment now in force in Ceylon, or hereafter to be enacted; Provided that nothing herein contained shall be taken to introduced into Ceylon any part of the Law of England relating to the tenure or conveyance or assurance, or succession to any land, or other immovable property, or any estate right or interest therein.

the effect of bringing the English Law on this subject.

In *De Costa Vs. Bank of Ceylon*¹⁵, the majority of a Divisional Bench of five Judges decided that *Daniel Silva Vs. Appuhamy* was wrongly decided because the Court, in that case, had placed a restrictive interpretation on Section 98 (2) of the Bills of Exchange Ordinance which was not warranted by the plain words of that section, and that the court had not given due consideration to Section 2 of the Introduction of English Law Ordinance.

In *Don Cornelis Vs. De Soysa*¹⁶ the plaintiff drew twenty cheques crossed "Not Negotiable" in favour of twenty different payees. All the cheques were stolen before they reached the payees, and the indorsement of the payee on each cheque was forged. The defendants there after took the cheques bona-fide from Francis who used to be a servant of the plaintiff. In return the defendants gave Francis cash or goods. The defendants then collected the monies on the cheques through their bank. Francis was tried, and convicted of forgery. The plaintiffs, as owners of the cheques, sued the defendants for the recovery of the moneys paid to the defendant on the cheques, as money had and received by the defendant to the use the plaintiff. A Bench of two Judges of the Supreme Court held; that they were bound by the decision Divisional Bench of the Supreme Court in *Daniel Silva Vs. Appuhamy*; that the action for money had and received of the common law of England has been followed in Ceylon; that the

action for money had and received is founded on the same principle of equity as the *condictio indebiti* of the Roman Dutch Law, namely that a person who takes the property of another, without legal justification, is under an equitable obligation to restore it, or pay its value to the owner, that the equities favoured the plaintiff since he was innocent, and weighed against the defendants who had cashed many cheques, some for large sums, without taking reasonable precautions to ascertain whether Francis had a right to the cheques; that on the facts proved the defendant was under a duty to restore the monies on the cheques.

In *Daniel Silva Vs. Appuhamy* the fact were the same as the facts in *Don Cornelis Vs. De Soysa*. The difference between these two cases was that in *Daniel Silva's* case the cause of action pleaded by the plaintiff was that the defendant had wrongfully converted the plaintiff's cheques, whereas, in *Don Cornelis' case*, the plaintiff claimed for the restitution of the monies on the cheques as monies had and received by the defendant to his use, a cause of action which was available in Law of Ceylon.

In *Lily de Costa Vs. Bank of Ceylon*¹⁷, a Divisional Bench of the Supreme Court of five judges had to decide the question whether the tort of conversion had become part of the law of Banking in Sri Lanka. The Court held, that a banker who collects the proceeds of a cheque and credits it to the account of a person other than the true owner of the cheque is liable to pay that sum to the true owner, if he acted negligently, in crediting the proceeds to a wrong account. In such a case Section 82 of the Bills of Exchange Ordinance, 25 of

---

15. (1969) 72 N. L. R. 457. (D.B. 5 J)

16. (1965) 69 C. L. W. 24.

17. (1969) 72 N.L.R. 457 (D.B. 5.J.)

1927,¹⁸ cannot protect the collecting Banker. His liability has to be determined by the application of the English Law of conversion; that Section 82 of the Bills of Exchange Ordinance read with Section 02 of the Introduction of the Law of England has the effect that the liability of a negligent banker to the true owner of a cheque is the same as would arise in England in a like case alternatively, the Court held that the collecting Banker was liable to the true owner, on the basis that he had received money, for the use and benefit of the true owner; and, accordingly, an action for money had and received would lie against the collecting banker.

Justice Sirimane, a member of the court, referred to Form ixiv in number 33 of the First Schedule to the Civil-Procedure Code ¹⁹. This form was a specimen plaint for the conversion of movable property. His Lordship observed, obiter, "In our original courts, as far as I know, such plaints have never been rejected on the ground that conversion is not part of our law. Though I am inclined to agree with the submission of learned counsel for the appellant that conversion has now been introduced into our law, I do not think it necessary to decide this question for the purpose of this case." ²⁰.

Justice Weeramantry, a member of the court, held, obiter that conversion had become part of the law relating to cheques and other Negotiable Instruments, and not merely a part of the Law relating to Banking ³⁰.

The majority of the court in *De Costa Vs. Bank of Ceylon* held; that, though conversion was not a part of our general law, it has become part of

of our law relating to banks and banking, by virtue of Section 2 of the Introduction of the Law of England, and Section 98(2) of the Bills of Exchange Ordinance; that when a banker collects a cheque, for a customer, to which the customer had no title at all, or a defective title, the question whether the banker had converted the cheque of the true owner, is a matter relating to banks and banking, and the English Law applies. The banker would be liable to the true owner for conversion of the cheque under Section 82 of the Bills of Exchange Ordinance, unless he can show that he acted in good faith, and without negligence, that Section 82 of the Bills of Exchange Ordinance affords to a Collecting Banker a defence against liability, only on the basis that the legislature assumed the law to be that a Collecting Banker would be liable for Conversion that *Daniel Silva Vs. Appuhamy* ²¹ was wrongly decided, because the court, in that case, had placed a restrictive interpretation on Section 98 (2) of the Bills of Exchange Ordinance which was not warranted by the plain words of that section, and the court had not considered Section 02 of the Interpretation of English Law Ordinance.

The Chief Justice H. N. G. Fernando said, ²², that in view of the conflict of decisions, a Bench of superior numerical strength should resolve that conflict. It would appear, that the two issues to be decided are, whether conversion is part of the general law of Sri Lanka, and, whether Section 98 (2) of the Bills of Exchange Ordinance was wide enough to bear the meaning that in regard to conversion of a cheque, the law of Sri Lanka would be the English Law of Conversion.

18. Section 82 (1). Where a banker in good faith, and without negligence receives payment for a customer of a cheque crossed generally or specially to himself, and the customer no title of a defective title thereto, the banker shall not incur any liability to the true owner of the cheque by reason only of having received such payment.

Section 82 (2). A banker receives payment for a crossed cheque for a customer within the meaning of this section notwithstanding that he credits his customer's account with the amount to the cheque before receiving payment thereof.

19. Cap. 101 Legis: Enacts. (1956)

20. *De Costa Vs. Bank of Ceylon* (1969) 72 N. L. R. 457, 481.

21. *De Costa Vs. Bank of Ceylon* (1969) 72 N. L. R. 457, 518-519.

22. *De Costa Vs. Bank of Ceylon* (1969) 72 N. L. R. 457.

மனிதம்

மன்பதை வாழ்ந்திட, வேண்டும் மனிதம்
என்பதை அறிந்திடு எந்தன் நண்ப!

அடி - உதை - கிழி - சிதை;
படியாத சொற்கள், மனிதம் படியாத காலம்.

குகை மனிதன் மனிதப் பகை மனிதன்;
வகை அறிந்தான், வாழும் வகை தெரிந்தான்

குழும் உலகைச் சூழ்ந்து பார்த்தான்
கீழும் மேலும் கிளத்தி விட்டான்.

வளமாய் வாழ்ந்திடத் தனியாய் நின்றல்;
தளமாகாதென திடமாய்க் கண்டான்

மனிதம் மெல்ல மனித விலங்கின்
மனதில் பனியாய் படரலானது.

உண்ண உறங்க வாழ்ந்த மனிதன்
எண்ணம் பிறக்க எழுச்சி பெற்றான்.

நான் என்னது வாழ்ந்திட வேண்டி
வான் உயர வன் கண் புரிந்தான்!

தான் அன்றிப் பிறரின் வாழ்வில்
கானத் தீயாய் கனன்று எரிந்தான்!

காசினி குளிர மனம்
கூசுதலின்றிக் குதூகலித்தது!
தேச மிகு நேசம் இங்கு
வாசம் செய்ய - பாசம் கொள்வீர்
மனித மனத்தில்.

மனிதம்

மனித மனப் புனிதம்
புரிந் திடுக இப்புதினம்!
எரியும் மனது எரிக்கும் உலகு
எரியும் உலகு விடிவு காண
மனிதம் போற்றி மன்பதை காப்போம்!!

ஆக்கம்: திருமதி. ஈ. இராஜகுலேந்திரா
முதல் நிலை ஆண்டு

With The Best Compliments

From

Picanol Garments (Pvt) Ltd.

No. 105, SANGAMITHA MAWATHA,
COLOMBO - 13.

T. P:- 434988
436521

With Best Compliments

From

Overseas Student Placement Centre

FOR YOUR OVERSEAS EDUCATION

CONTACT:-

Overseas Student Placement Centre
201/2 Regent Flats,
Colombo - 02.

Tele:- 446511

With Best Compliments

From

LUCKY STORES

நவீன காலத்துக்கேற்ற சகல விதமான ஜவுளிகளும்
தைக்கப்பட்ட ஆடைகளும் மலிவு விலையில்
மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் பெற்றுக் கொள்ள நாடுங்கள்.

Lucky Stores

JAFFNA ROAD,

KILINCHCHI

TEL :- 261

TELE - 331691

(Colombo)

கம்பனிச் சட்டத்தின் பார்வையில் வாணிப உலகின் நவீன சிற்பிகள்

Modern architects of the Commercial world in Company law perspective.

This article outlines the various duties and function cast upon the promoters of a Company. Their role in Company formation is really praiseworthy.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலகட்டத்தில் இருக்கும் இன்றைய உலக நாடுகள் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியுள்ளன. பிரதானமாக வளர்ந்துவரும் சனத்தொகைக்கு ஈடு கொடுக்கும் வகையில் வளங்களைப் பெருக்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளன. பொருளியல் அறிஞர் 'மத்தியூஸ்' அவர்களின் கூற்றான "சனத்தொகை பெருக்கல் அடிப்படையில் செல்ல உணவுற்பத்தி கூட்டல் அடிப்படையில் செல்கிறது" என்ற இடியோசை உலக நாடுகளின் அபிவிருத்தியில் பல முட்டுக்கட்டையை ஏற்படுத்துகின்றது. எனவே வளத்தைப் பெருக்க நாடுகள் வாணிபத்துறையில் தங்கியிருப்பது கண்கூடு. இவ்வகையில் எந்தவொரு நாட்டினை எடுத்துக் கொண்டாலும் வியாபார நிறுவகங்கள் புற்றீசல்களாகத் தோன்றி அபிவிருத்திக்கு பாரிய பங்காற்றி வருகின்றன.

இன்று பிரதான வியாபார நிறுவகமாக கம்பனி விளங்குகின்றது. இந்த கம்பனி எவரால் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது, ஆரம்பிப்பாளரின் உரிமைகள், கடமைகள், கம்பனி கூட்டிணைக்கப் படுவதற்கு முன்னான ஒப்பந்தங்களின் மீது அவர் கொண்டிருக்கும் பொறுப்பு, கடமைகள் மீறப்படும் போது கம்பனி அவரிடமிருந்து பெறக்கூடிய பரிகாரம் என்பனவற்றை

எமது நாட்டுச் சட்டத்தின் துணைகொண்டு, பிரபல வழக்குகளை மேற்கோள் காட்டி ஆராய்வது இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கம்பனி என்பது ஒரு வியாபார அமைப்பு. அது தன்னைத் தானே சுயமாக தோற்றுவித்துக் கொள்ளமுடியாது. எனவே கம்பனியை தோற்றுவிப்பது தொடர்பாக பூர்வாங்க வேலைகளை மேற்கொள்ளும் ஒர்தனிமனிதனையோ அல்ல

— சின்னத்துரை மயூரன் —
(இடைநிலை ஆண்டு)

லது அமைப்பையோ கம்பனிதோற்றுவிப்பாளர் என்கிறோம். அதாவது புதிய கம்பனியின் இயக்குனர்களை நியமிப்பது, பங்குகளை வாங்கும்படி முன் விவரணம் மூலம் பொது மக்களுக்கு அழைப்பு விடுத்தல் போன்ற பல்வேறு காரியங்களை செய்பவரை கம்பனி தோற்றுவிப்பாளர் என்கிறோம். புதிய கம்பனியின் நிறைவேற்று உத்தியோகத்தர் ஒருவரை தோற்றுவிப்பாளர் எனக்கொள்ள முடியாது.

உ - ம் பிரதம கணக்காளர்.

இனி கம்பனி தோற்றுவிப்பாளரின் கடமைகளைப் பார்ப்போம்.

எந்தவொரு நிலையிலும் அவருக்கும் கம்பனிக்கும் இருக்கும் ஈடுபாட்டில் முரண்பாடுகள் ஏற்படாத வண்ணம் அவர் இயங்க வேண்டும். ஆனால், சிற்சில நன்மைகளை அவர் பெறலாம். உதாரணமாக தனது சொந்த பங்குடமையை பணவீக்கத் தாக்கத்திற்கேற்ப கூடிய விலை வைத்து புதிய கம்பனிக்கு விற்கலாம். அதற்கு ஆதாரமாக 'Salamon' வழக்கைக் கொள்ளலாம்.

எந்தவொரு நடவடிக்கை மூலமும் அவர் இலாபம் அடைந்தால் அதை அவர் சுதந்திரமான இயக்குனர் சபைக்கோ அல்லது அப்போதைய பங்குதாரர்க்கோ அறிவிக்க வேண்டும். இதை நாம் நம்பகத் தன்மை என்கிறோம்.

Erangler Vs New Sombrero Phosphates Co.

இவ்வழக்கில் கம்பனி தோற்றுவிப்பாளராக தொழிற்பட்ட எருங்ளர் தான் முன்னர் கொள்வனவு செய்திருந்த £ 55,000 பெறுமதியான குத்தகை ஆதனத்தை £ 110,000 இற்கு கம்பனிக்கு விற்பார். அவ்விலாபத்தை அவர் இயக்குனர் சபையிடம் தெரியப்படுத்திய போது ஐந்து பேர் கொண்ட அச் சபையில் 3 பேர் மாத்திரமே இருந்தார்கள். அதில் ஒருவருக்கு இவர் பெருந் தொகையான பங்குகளை ஒதுக்கியிருந்தார். புதிய இயக்குனர் சபை பொறுப்பேற்றதன் பின் முறையற்ற இலாபத்தை கொண்ட அவ் விற்பனையை ரத்துச் செய்யும்படி கோரியது. ஆனால் தோற்றுவிப்பாளரோ தான் இயக்குனர் சபையிடம் தெரிவித்ததாக கோரினார். இங்கு இலாபம் பற்றித் தெரிவித்தமை ஒரு சுதந்திரமான இயக்குனர் சபையிடமல்ல எனத் தீர்க்கப்பட்டது. கம்பனி பணத்தை மீள்பெற்றது.

நம்பகத்தன்மையிலான கடமையை மீறினால் கம்பனிக்கு கிடைக்கக்கூடிய பரிசாரங்கள் பின்வருவனவாகும்.

முதலாவதாக தோற்றுவிப்பாளர் தன் கடமையிலிருந்து தவறி முறையற்ற இலாபம் அடைந்தாராயின் கம்பனி ஒப்பந்தத்தை ரத்துச் செய்வதுடன் பணத்தையும் மீள்பெறலாம். ஆனால் சில வேளைகளில் கம்பனி இலாபத்தை மட்டுமே மீள்பெறக்கூடியதாக இருக்கும்.

உதாரணமாக கம்பனி அந்த ஒப்பந்தத்தை தொடர்ந்து வைத்திருக்க விரும்பும் போது அல்லது கொள்வனவு செய்த பொருள் தீர்ந்துவிடும் நிலையில் இருக்கும் போது அல்லது நியாயமான காலம் கடந்துவிடும் போது கம்பனி இலாபத்தை மீள்பெறும்.

கம்பனி தோற்றுவிப்பாளர்கள் தமது இலாபத்தை பங்குதாரர்களுக்கு தெரியப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கில் அவர்கள் பங்குதாரர்களுக்கு கடமைப்பட்டவர்கள் எனக் கொள்ளலாகாது. எனினும் பங்குகளை வாங்கத் துண்டுமுக்கமாக முன் விவரணத்தில் பிழையான தகவல்களை வெளியிட்டு பாதிக்கப்பட்ட பங்குதாரர்களுக்கு நட்டஈடு வழங்க வேண்டியவராகிறார். கம்பனி தோற்றுவிக்கு முக்கமாக இவர் ஏதும் பாரதூரமான குற்றம் புரிந்தால் இயக்குனராகவோ அல்லது கம்பனி கலைப்பாளராகவோ கடமையாற்றுவதிலிருந்து தடுக்கப்படுவார்.

கூட்டிணைக்கப்படுவதற்கு முன்னான ஒப்பந்தங்களின் மேல் உள்ள பொறுப்புப் பற்றி ஆராய்வோம்.

கூட்டிணைக்கப்படுவதற்கு முன்னான ஒப்பந்தங்கள் பூர்வாங்க வேலைகள் நடைபெறும் போது ஏற்படுகின்றன.

கம்பனிச் சட்டத்தின்படி கம்பனியானது தான் கூட்டிணைக்கப்படுவதற்கு முன் செய்த எந்தவித ஒப்பந்தங்களையும் கூட்டிணைக்கப்பட்டதன் பின்னர் அங்கே ரிக்க முடியாது.

Natal Land and Colonisation Co Vs Pauline Colliery Syndicate 1904.

இவ்வழக்கில் கம்பனி தோற்றுவிப்பாளர் N உடன் கம்பனி சார்பாக (P) சுரங்க குத்தகை ஒப்பந்தத்தில் பிரவேசித்தார். கம்பனி தோற்றுவிக்கப்பட்டதும் அது அவ்வொப்பந்தத்தை அங்கே ரித்து உரிமைகோரியது. இங்கு P இனுடைய கோரிக்கை தோல்வியடைந்தது.

அங்கேரிப்பு பின்னோக்கியவிளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்றகாரணத்தினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை. எனவே வலிதற்றதாகும் ஒப்பந்தத்திற்கு பதிலாக கம்பனி விரும்பினால் தெள்ளத்தெளிவான சான்றுகளுடன் முன்னைய நிபந்தனைகளின் கீழ் புதிய ஒப்பந்தமொன்றில் பிரவேசிக்கலாம்.

இவ்வாறாக ஒரு கம்பனித் தோற்றுவிப்பாளரால் கம்பனி கூட்டிணைக்கப்பட முன் செய்த ஒப்பந்தம் ஒன்றிற்கு கம்பனிகட்ப்பாடுடையதல்ல என்பது தெளிவாகும். எனவே பாதிக்கப்பட்ட மற்றையவர் கம்பனி தோற்றுவிப்பாளரிடம் அல்லது முகவரிடமிருந்து தனது இழப்புக்கு நிவாரணம் கோரக்கூடியதாக இருக்கும். உதாரணமாக **Kelner Vs Baxter 1866** என்ற வழக்கை நோக்குவோம். இவ்வழக்கில் K, Bக்கு எழுதிய கடிதத்தில் C, D கம்பனியின் (ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கும்) முகவர்கள் எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார். ஆனால் கம்பனி தோற்றுவிக்கப்

படவில்லை என அவர் நன்கு அறிந்திருந்தார். ஒப்பந்தமொன்றில் அவர் அக் கம்பனிக்கு உவவன் விதியோகித்திருந்தார். B, C, D இதை ஏற்றனர். இங்கு கம்பனி இதற்கு பொறுப்பல்ல எனத் தீர்க்கப்பட்டது. ஆனால் முகவர்களின் நடவடிக்கை காரணமாக அவர்கள் பிரத்தியேக பொறுப்பிற்கு ஆளாகி பணத்தை செலுத்தவேண்டியிருந்தது.

இதன்படி பாதிக்கப்பட்டவருக்குவகை சொல்லும் பொறுப்பு மற்றுமுமுதாக கம்பனி தோற்றுவிப்பாளரிடம் அல்லது முகவரிடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் ஒப்பந்த மொன்றில் சில ஏற்பாடுகளை செய்வதன் மூலம் முகவர் பொறுப்பிலிருந்து விலகலாம். அவ்வகையில் பார்ப்போமானால் அது குறைந்த பயனையே மற்றவர்க்கு வழங்கும்.

கடைசியாக தோற்றுவிப்பாளரின் உரிமைகள் பற்றி நோக்குவோம்; கம்பனி தோற்றுவிக்கப்பட்டதும் அதனுடன் ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தி தனது செலவுத் தொகையையும், தீனக்குரிய கூலியையும் அவர் பெறலாம்.

இவ்வாறாக ஆதாயம் கருதிச் செயற்பட்டாலும் பல்வேறு சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் ஒரு கம்பனிபை ஸ்தாபிக்கும் தோற்றுவிப்பாளன் வாணிப உலகின் நவீன சிற்சி என வர்ணிக்கப்படுகின்றார். பொதுமக்களுக்கு செய்யும் சேவையென வாணிப உலகம் தோற்றுவிப்பாளரின் சேவையை கணிக்கின்றது. எனவே கண்ணிபமான சேவையை புரிபும் போது நேர்மைக்கும், கடமைபுணர்வுக்கும் முன்னுரிமை வேண்டுமென வாணிப உலகம் எதிர்பார்க்கின்றது.

வீழ்வது வெட்கமல்ல, ஆனால் வீழ்ந்தேகிடப்பதுதான் வெட்ககரமானது.
— சீனப் பழமொழி

With Best Compliments

From

Thakir Trading Co.

GENERAL HARDWARE, SANITARYWARE AND
ELECTRICAL GOODS ETC.

240, Old Moor Street,
Colombo - 12.

Tele :- 20321, 434222

Cable :- "JAZANS"

SEDUCTION

‘LEADING ASTRAY FROM
THE PATHS OF VIRTUE’

A Commentary

Seduction is considered as a wrong against chastity and the marriage relationship. This is one of the three wrongs whereas the others are; adultery and, interference with one's spouse's right to the consortium of the others, in delict.

There are two different theories on seduction in both English Law and the Roman Dutch Law. Although the two differs from one another, it is important to consider both.

According to the English Law, Winfield in his work on the "Law of Torts" says that the English Law of seduction displays an unfortunate and vicious historical twist. Seduction is regarded not as a tort in it's own right, but as merely an aspect of the general tort of interfering with the general relations of master and servant. The father as the head of the house was regarded as the master and the daughter, a servant on the footing that she renders services to him. Rights of parents to sue for daughter's seduction is not in his capacity as parent but as master. If the relationship does not exist between the daughter is on a

contract to serve another, the father has no remedy as, he is not the master of his daughter.

In this situation it is the person who is entitled to service of the daughter would be able to sue for loss of service caused by seduction and not the parent.

No action lies at the suit of the girl herself. It lies at the instance of the employer, and in English Law, two conditions are needed for an action for seduction.

Firstly the Plaintiff must show that the relationship of master-servant existed at the time of seduction, and secondly that he was deprived of her service^s as a result of the seduction and suffered damages.

The father is deemed for this purpose of a legal right to the services of a minor daughter, who is not under contract to serve other person exclusively.

Where the girl is over 21 (major) and not in exclusive service of some employer under the contract, there must be proof of actual service to father - even trivial, such as making tea.

In English Law, the loss of service must be shown. The usual cause of loss of service is pregnancy and child birth, but this is not essential for, any loss of service is enough, if it results from seduction. eg. Illness due to mental agitation after seduction.

Damages are awarded for, expenses for the girl's illness and birth of child, value of services lost and if father, injury to his honour and feelings.

Seduction under RDL is a wrong inflicted on the girl herself and is actionable at her instance. McKerron in his book on the "Law of Delicts" sets out the elements of the wrong as follows:-

"A man who has deprived a girl of her virginity by inducing her to surrender her chastity to him is liable to compensate her in damages for the loss of her virginity, and consequent impairment of her marriage prospects."

Seduction, in both its ordinary and legal sense, implies a 'leading astray'. But as Beyers J, observes in **Bull V Taylor** by 'leading astray' is to be understood 'a leading astray from the paths of virtue.'

Most of the RDL writers class the action for seduction as an injuria. But the action is strictly speaking not found on injuria; for seduction implies consent on the part of the woman, and where there is consent there can be no injuria. The action is therefore sui-generis (of a special kind.)

In our common law which is RDL, he seducer has either to (a) marry the woman or (b) pay the damages.

As Voet puts it; he must marry her or make her sufficient compensate to her to enable her to marry someone else.

In modern law an action for damages is the only remedy, and our courts have no power to order specific performance of marriage; Vide S. 19 of the **General Marriage Ordinance** (Chap. 95, Vol. III of the legislative enactments of Ceylon).

An action for seduction lies in Sri Lanka at the instance of the woman wronged and might be brought at once at the completion of the first act of intercourse.

In Sri Lanka, according to RDL, burden of establishing seduction rests on the plaintiff.

If defendant does not deny it, necessary corroboration must be furnished by evidence of facts and the state of things which shows that the conduct of the parties resulted in sexual intercourse.

Where there is no denial of seduction, the court can act upon the uncorroborated evidence of the woman. Where the defendant denies seduction, woman in the absence of corroboration, must be disbelieved and as a matter of Law, is denied a judgement unless, there is corroboration.

In **Fernando Vs Fernando** (3 NLR 45) the facts were held to constitute corroboration of the plaintiff's evidence;

- (1) The defendant visited her at her mother's home under a promise of marriage.

- (2) Plaintiff attended to the defendant at his room at night.
- (3) Anonymous love letters passed between the parties.

Mere opportunity for misconduct is not corroboration. But the circumstances and the locality of the opportunity may amount to corroboration.

A false denial of irrelevant matters does not constitute corroboration of the plaintiff's story.

The plaintiff was alleged that she was a virgin at the time of seduction. The essence of the action for seduction under RDL is the declaration of the **Virgo Intacta**;

—**Lucinahamy Vs Diashamy (11 NLR 241)**

Since there is a presumption that a spinster is a virgin, the onus of proving that the plaintiff was not a virgin at the time of seduction is on the defendant.

'An action for seduction will not lie at the suit of a girl who prior to the seduction had ceased to be a virgin or was a widow or a married woman.'

Defences for seduction under RDL are :-

- (i) Proof of virginity at the time of seduction. (Non-virgin, divorce cannot sue for seduction.)
- (ii) The action will fail if it is proved that the woman herself was the seducing party or,
- (iii) That she continued to have intercourse with the defendant, instead

of immediately severing her association with him and instituting action or,

- (iv) That she stipulated for or accepted payment as the price of her virginity.

But 'the mere fact that the woman accepted money or some other consideration from the seducer will not bar the action, unless it is clearly established that she bargained away her virginity for a price or recompense' - per Kotze J, in

— **Stadler Vs Cramer (1922 TPD 16)**

- (v) plaintiff will loose if she knew her seducer was a married man.

— **Meenatchipillai Vs Shanmugam**

But, in a South African case which followed this, it was held - plaintiff can claim even if knew it he was married. — (**Bensmon Vs Bartom**;

This decision was followed in a Sri Lankan case.

— **Chandrasena Vs Karunawath)**

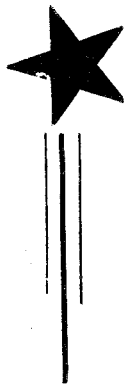
In South Africa, however it has been held that a married man who seduces a girl is liable to pay damages notwithstanding the fact that she knew he was a married man.

Lastly, plaintiff will loose, if since the seduction, she gets married to another or refuses a marriage with the defendant.

Miss Indralogini Rajagopalan
Intermediate Year

With Best Compliments

From

Amitha Trade

**(FAVOURITE SHOPPING CENTRE)
DEALERS IN TEXTILES**

**128 - A - 1/R, KEYZER STREET,
COLOMBO - 11.
SRI LANKA.**

TELE :- 423407

குற்ற மனம் இன்றேல் குற்றச் செயல் இல்லை

There Can be no 'actus reus' without 'mens rea'

Here the author has explained the doctrine, as embodied in the Criminal Law. There must be a criminal intention to brand an act as criminal.

இலங்கையில் குற்றவியல் தொடர் பாக பாராளுமன்றத்தினால் பல சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் முக்கியமானது 1883ம் ஆண்டில் ஆக்கப்பட்ட தண்டனைச் சட்டக்கோவை ஆகும். இது இந்திய தண்டனைச் சட்டக் கோவை அமைப்பில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டமாகும். இதனை ஆதாரமாக வைத்தே “குற்றமனம் இன்றேல் குற்றச் செயல் இல்லை” என்ற கோட்பாட்டை ஆராய்வோம்.

பிழை, தவறு, குறை, பழி, பாவம், குற்றம் என்ற பல சொற்களை நாம் ஒரே பொருளைக் குறிக்கும் வகையில் சாதாரணமாகப் பயன்படுத்துகின்றோம். செருக்கும், சினமும், சிறுமையும் குற்றங்கள் என்று அறநூல்கள் கூறுகின்றன. ஆனால் சட்டத்தில் குற்றம் (Crime) என்ற சொல்லுக்கு தனிப்பொருள் உண்டு. அதாவது குற்றமானது சட்டத்தால் தடைசெய்யப்பட்ட தண்டனைக்குரிய செயலாக இருக்கும். தண்டனைச் சட்டக் கோவையில் காணப்படும் வெவ்வேறு குற்றங்களுக்கு தண்டனைகள் உள்ளன.

கொலைக் குற்றம் என்றால் மரணத்தை ஏற்படுத்தும் செயலாகும். மரணம் விளைவிக்கும் செயல் “குற்றச்

செயல்” ஆகும். இச்செயலானது மரணத்தை விளைவிக்க வேண்டும் என்ற தீய எண்ணத்துடன் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். இத்தீய எண்ணத்தை “குற்றமனம்” என்கிறோம். குற்றமனத்தோடு செய்யப்பட்ட செயலைத்தான் ‘குற்றம்’ என்று சட்டம் கூறுகிறது. மேற்கூறப்பட்ட குற்றமனம் (Mens rea) குற்றச்செயல் (Actus reus) ஆகிய இவை இரண்டும் குற்றத்தின் கூறுகளாகும்.

குற்றமனம் என்பது ஒரு பரந்த தன்மையுடையதாக காணப்படுகிறது. அதாவது ஒருவருடைய தனிப்பட்ட கோபத்தின் காரணமாக ஒருவரின் கையை மற்றவர் கத்தியால் வெட்டிவிடுகிறார். இங்கு கத்தியால் வெட்டியவனுக்கு தண்டனை வழங்கப்படுகிறது. அதே நேரத்தில், வைத்தியர் ஒருவர் தனது நோயாளியின் கையை இரண சிகிச்சை மூலம் வெட்டி அகற்றுகிறார். இங்கு வைத்தியருக்கு சட்டம் தண்டனை வழங்கவில்லை. ஆனால் வைத்தியரும், கையை கத்தியால் வெட்டியவரும் ஒரே செயலையே செய்துள்ளார்கள். இங்கு ஒரு செயலைக் குற்றம் எனவும் மற்றதை நற்செயல் எனவும் கொள்கிறோம். இதை ஆராய்ந்து பார்த்தோமேயானால் கையை வெட்டிய எதிரி தீங்கு விளைவிக்க வேண்டும் எனும் கருத்துடன் செயற்பட்டிருந்தார்; ஆனால்

வைத்தியரோ நோயாளியை குணப் படுத்த வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்துடனேயே செயற்பட்டிருந்தார். இங்கு குற்றமனதுடன் அதாவது தீய எண்ணத்துடன் செய்யப்படும் செயல் குற்றமாகிறது; நல்லெண்ணத்துடன் செய்யும் செயல் குற்றமாவதில்லை.

அத்துடன், ஒருவர் தனது எதிரியின் வீட்டிற்குச் சென்று திரும்பி வரும்போது தனது பொருள் என நினைத்து எதிரியின் பொருளை எடுத்துவந்துவிட்டார். இங்கு அவர் திருட்டுக் குற்றத்திற்கு ஆளாகமாட்டார். ஏனெனில், அவருக்கு திருட வேண்டும் என்ற தீய எண்ணம் இருக்கவில்லை.

இதிலிருந்து ஒரு செயல் குற்றமா? இல்லையா? எனக் காண்பதற்கு அது குற்றமனதுடன் செய்யப்பட்டதா என முதலில் பார்க்க வேண்டும். குற்றமனதுடன் செய்யப்படும் செயலைத்தான் சட்டக் குற்றம் என்கிறது. குற்றமனதுடன் செய்யப்படாத ஒரு செயல் சட்டத்தின் படி குற்றமாகக் கணிக்கப்படுவதில்லை.

எனவே குற்றத்தின் அடிப்படைக் கூறாக அமைவது குற்றமனமேயாகும். இதுவே ஆங்கிலத்தில் "guilty mind" எனவும் இலத்தீன் மொழியில் "mens rea" எனவும் கூறப்படுகிறது.

குற்றமனதுடன் செய்யப்படாத செயல் குற்றமாவதில்லை. இதை இலத்தீன் மொழியில் "Actus non facit reum, nisi mens sit rea" என்று கூறப்படுகிறது. இதுவே குற்றவியல் சட்டத்தின் ஆதார விதியாகும். ஒரு குற்றத்திற்கு குற்றமனம் தேவையில்லை என சட்டம் கூறினாலொழிய, பொதுவாக ஒருவர் குற்றவாளியா? இல்லையா என்று கூறுவதற்கு முன் அவர் அச் செயலைக் குற்றமனதுடன் செய்தாரா எனப் பார்க்க வேண்டும். இதையே Goddard என்ற நீதிபதி தமது தீர்ப்பில் வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார்.

இங்கிலாந்துச் சட்டத்திலே குற்றமனக் கோட்பாடு நீதிமன்றங்களால் வழங்கப்பட்டதாகும். குற்றமனமும், குற்றச் செயலும் பொதுச் சட்டத்தின் கீழுள்ள குற்றங்களின் அம்சமாகக் கருதப்பட்டன. ஆயினும் பிற்காலத்தில் குற்றமனம் குறிப்பிடப்படாத பல சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் குற்றமனம் தானாகவே இக்குற்றங்களின் அம்சமாகும் என்ற வகையில் சில வழக்குகள் தீர்க்கப்பட்டுள்ளன. *Brend Vs Wood* (1946)62 TLR 462.

அதிகமான குற்றங்களின் வரைவிலக்கணத்தில் குற்றமனம் காணப்படுகிறது. குற்றமனம் இங்கிலாந்து குற்றவியல் சட்டத்தை விட இலங்கைச் சட்டத்தில் கூடுதலாக உள்ளது.

மதுவரிச் சட்டத்தின் கீழ் செய்யப்பட்ட குற்றமொன்றில் குற்றமனம் தேவையில்லை என *Sampayo J.* இனால் காசிசெட்டி எதிர் அகமது [(18 பு. ச அ. 184)] என்ற வழக்கில் தீர்க்கப்பட்டது. இவ்வழக்கில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மதுவரிக்குட்பட்ட பொருளை உடைமையில் வைத்திருந்தார். 1912 ஆம் ஆண்டு 8 ஆம் இலக்க மதுவரிக்கட்டளைச்சட்டத்தின் 43 ஆம் பிரிவின் பிரகாரம் இத்தகைய பொருளை உடைமையில் வைத்திருப்பது தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும். ஆனால் உடைமையில் வைத்திருந்தவருக்குக் குற்றமனம் இல்லையென்பது காப்புவாதம் செய்வதற்குத் தளமாக அமையாது என்று தீர்க்கப்பட்டது.

குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் தரப்பிலே ஒவ்வொரு குற்றத்திற்கும் குற்றமனம் அவசியம் என்று வாதிடப்பட்டது. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் ஒரு நாட்டு வைத்தியர், அவர் வைத்திருந்த மருந்து வகையிலே கஞ்சா கலந்திருந்தது என்பது அவருக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை. இருந்த போதும் இவர் மேற்படி பொருளை உடைமையில் வைத்திருந்தது குற்றமே என்றும் அவர் குற்றவாளியாகக் காணப்

பட்டது சரி என்றும் மேன்முறையீடு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.

மேற்குறித்த வழக்குக்கு மாறாக பெரேரா எதிர் முனவீர (56 பு.ச.அ. 433) என்ற வழக்கிலே தீர்க்கப்பட்டது. இங்கு 15 1/4 அவு. பாணை 16 அவு. பாணின் விலைக்கு விற்பனாக எதிரி குற்றம் சாட்டப்பட்டார். அவர் பாணின் எடை 16 அவு. எனத் தான் நம்பியதாகவும், அவ்வாறு எண்ணியதால் அந்த நல்லெண்ணத்திலேயே 16 அவு. பாணுக்குரிய சுட்டுப்பாட்டு விலையைப் பெற்றதாகவும் கூறினார். 5 நீதியரசர்களைக் கொண்டு நடாத்தப்பட்ட இவ்வழக்கில் எதிர்க்கு காப்பு வாதம் செய்யவும், பொது விதிவிலக்குகளைப் பயன்படுத்தவும் உரிமையுள்ளது என்றும், அவசியமெனக் கருதுமடத்து 38(2), 72ம் பிரிவுகளில் குறிப்பிடப்பட்ட குற்றத்திற்கு உட்படாதவையென சட்டம் இயற்றலாம் எனவும் இங்கு கூறப்பட்டது. எனவே, புதுச் சட்டங்கள் மூலம் குற்றமனக் கோட்பாடு விலக்கப்படும் வரை அது இலங்கைச் சட்டத்தில் ஒரு பகுதியாகக் கருதப்படும்.

இங்கிலாந்து பொதுச் சட்டத்தில் குற்றமனக் கோட்பாடு நீதிமன்றத்தினால் விரிவாக்கப்பட்டன. ஆனால், இலங்கையிலோ அவை பாராளுமன்ற சட்டத்திலும் உப சட்டங்களிலும் குறிப்பிடப்பட்ட எவிற்கு மாத்திரமே சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகக் கருதப்படலாம். குற்றமனம் என்பது கருத்து, அறிவு, அசட்டைத் துணிவு, கவனயீனம்போன்ற மனநிலையினையும் குறித்து நிற்கிறது. அந்தந்தக் குற்றங்களுக்கு ஏற்பட்ட மனநிலையுடன் குற்றச் செயல் செய்யப்படின அது குற்ற

மாகிறது. அந்த மனநிலையே குற்றமனமாகும். குற்றமனம், குற்றச்செயல் இவை இரண்டும் இன்றிக் குற்றமில்லை. உதாரணமாக ஒருவரைக் கொலை செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அவர் பாவிக்கும் மருந்து வகைகளுடன் நச்சு மருந்தும் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அவருக்கு மருந்து கொடுக்கும் பணியாள் நச்சு மருந்து என நினைத்து நல்ல மாத்திரையைக் கொடுக்கின்றான். அவர் இறக்கவில்லை. இச் சந்தர்ப்பத்தில் பணியாளருக்குக் குற்றமனம் இருந்திருக்கிறது. ஆனால் குற்றச் செயல் இல்லை. இங்கு குற்றச் செயல் இல்லாததால் அவனைச் சட்டம் கொலைக் குற்றத்திற்கு ஆளாக மாட்டார் என்றது. இதே போல் இன்னொரு பணியாள் நச்சுமருந்து மாத்திரையென்று நச்சு மாத்திரைக்கு நடுவே இருப்பது தெரியாமல் நல்ல மாத்திரையென்று நச்சு மாத்திரையைக் கொடுக்கின்றான். இதனால் மரணம் விளைகிறது. அவன் செய்த செயல் குற்றச் செயல்; ஆனாலும் அதைச் செய்யும் போது அவரைக் கொல்லவேண்டும் என்ற குற்றமனம் அப்பணியாளருக்கு இருக்கவில்லை. குற்றமனம் இன்றிச் செய்யும் செயலால் மரணமே விளைந்தாலும் சட்டத்தின் கண் அது குற்றமாகக் கருதப்படவில்லை.

எனவே, “குற்றமனம் இன்றேல் குற்றச் செயல் இல்லை” குற்றமனம், குற்றச் செயல் இரண்டும் கூடியதைத்தான் குற்றம் என்று குற்றவியல் சட்டம் கூறுகிறது.

— செல்வி கலோசனா துரைராசா —
(ஆரம்ப நிலை ஆண்டு)

எல்லா மக்களுக்கும் நன்மை பயக்கக்கூடிய வகையில் நியதிச் சட்டக் கடமைகள் பகிரங்க சபைகளினால் சரிவரப் புரியப்படுகின்றன என்பதை வலியுறுத்த ஒவ்வொரு பிரசைக்கும் உரித்துண்டு.

—டெனிங் பிரபு

With Best Compliments

From

Lanka Produce Agencies

Importers & Exporters, General Merchants,
Commission Agents & Dealers in Lanka Produce

155/1, Dam Street,
Colombo - 12,
Sri Lanka

Telephone :- 434836
Telex :- 21463 SALTIN CE
Fax :- 433867

With Best Compliments

From

A C A

(ACADEMY OF COMPUTING & ACCOUNTING)
Classes for G. C. E. O/L & A/L CIMA, AAT, IAB,
Computer Classes, DIP - IN - HOME SCIENCE

HEAD OFFICE

75, Galpotha Street,
Kotahena,
Phone :- 434027

BRANCH

257, Jampettah Street,
Kotahena.
T. P. :- 436964

சர்வதேசச் சட்டமும் மனிதாபிமானத் தலையீடும்

INTERNATIONAL LAW AND HUMANITARIAN INTERVENTION

Here the author has analysed in detail the history and the development of the International Law and the circumstances in which humanitarian intervention is possible to protect human rights and to preserve human values through out the globe.

வி. ரி. தமிழ்மாறன்

LL.B. (Hons); LL.M. Attorney-at-Law

(முதுநிலை விரிவுரையாளர், கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்)

சர்வதேசச் சட்டத்தை அரசுகளே உருவாக்குகின்றன என்பதன் உட்கிடை அரசுகளின் அரசியலே அதனை உருவாக்குகின்றன என்பதாகும். அரசின் இறைமை என்ற முதன்மைக் கோட்பாடு தற்போது சர்வதேசச் சட்டத்தில் வேறு சில பெறுமானங்களினால் அச்சுறுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இங்ஙனம் தீவிர அச்சுறுத்தலாயமையும் ஒரு பெறுமானம் தனிநபர் (மனித) உரிமைகளாகும். இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் எழுந்துள்ள வினா: தனிநபர்களைப் பாதுகாக்கும் நோக்கில் சர்வதேச சமூகம் அரசின் இறைமையை மீறுவதற்கு உரித்துடையதா? ஈராக்கில் உள்ள குர்தியர் தொடர்பில் 1991 - 92 இல் ஐக்கிய நாடுகள் சபை மேற்கொண்ட நடவடிக்கை அரசின் இறைமைக்கும் மனித உரிமைகளுக்கும் இடையிலான அதிகரித்துவரும் பதட்டத்தைப் பறைசாற்றுகிறது.

மனித உரிமைகளை யாரிடமிருந்து பாதுகாப்பது? நிச்சயமாக அரசிடமிருந்துதான். ஆனால் இக்கருத்தில் தற்

போது விசாலிப்பு வேண்டப்படுகிறது. ஏனெனில் அரசுகள் மட்டுமே மனித உரிமைகளை மீறக்கூடிய நிலையில் உள்ளன என்று கூறுதல் இன்று யதார்த்தப் பிரதிபலிப்பாகாது. ஆனால், எப்படியாயினும் மனித உரிமை மீறல், கள் ஏதாவது ஓர் (அரசின்) ஆள்புலத்தினுள்ளேதான் இடம்பெறுகின்றன. எனவே அரசுதான் முதன்மைப் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டும் என்றும் வாதிடலாம். அரசுகள் இறைமைக் கோட்பாட்டை இறுக்கிப் பிடித்தால், இந்த மீறல்களுக்கு நிவாரணம் காணச் சர்வதேசச் சமூகத்தினால் ஒரு போதுமே முடியாமற் போய்விடும். ஆக, சர்வதேச சமூகம் தனது விசனத்தை எவ்விதத்தில் வெளிப்படுத்தலாம்? பலாத்காரப் பிரயோகம் அனுமதிக்கப்பட முடியுமா என்பதைக் கீழே பார்ப்போம்.

ஒரு நாட்டின் உள்நாட்டு விவகாரம் என மனித உரிமை மீறல்களைக் கருதமுடியாது என்பது எப்போதோ ஏற்கப்பட்ட விடயம். நாடொன்று தனது பிரசையைத்தான் விரும்பியபடி நடாத்தலாம் என்பது காலங்கழிந்த கருத்தாகும் என்பதுடன் அநாக

ரீகமானதுமாகும், தனிமனிதன் எப்படி நடாத்தப்பட வேண்டும் என்பது இன்று சர்வதேசத் தராதரம் என்ற உரைகல்வின் மீது உரைத்துப் பார்க்கப்பட வேண்டியது. இத்தராதரத்திலிருந்து உள்நாட்டுத் தராதரம் எந்தளவுக்குக் கீழ்ப்பட்டதாக உள்ளதோ அந்தளவுக்குச் சர்வதேச தலையீடும் துரிதமானதாக இருக்கலாம். ஆனால், இங்ஙனம் தலையீடு செய்யும் போது சர்வதேச சமூகம் முன்வைக்கும் மனிதாபிமானக் காரணங்களும் சட்டரீதியில் எடைபோடப்பட வேண்டியவையே.

அரசின் இறைமையும் தலையிடக் கோட்பாடும்

அரசின் இறைமை என்பது நன்கு அங்கீகரிக்கப்பட்ட கோட்பாடாகும். ஆனால் அந்தளவுக்கு தலையிடாக் (Non-Intervention) கோட்பாடு உறுதியானது எனக் கூறமுடியாது. இங்கே தலையீடு என்பது ஓர் அரசின் ஆள்புலத்தினுள் இன்னோர் அரசு முன்னையதன் சம்மதமின்றித் தலையீடு செய்வதாகும். தலையீடாக் கொள்கை தொடர்பான தீர்ப்புக் களோ பொருத்தனைகளோ மிக அரிதாகவே உள்ளமையின் நாடுகளின் செயல்களின்றே இது விடயத்தை நாம் ஊகிக்க வேண்டியுள்ளது. ஆயுத, பொருளாதார ரீதியில் பலவீனமாக உள்ள நாடுகள் தம் மிலும் பலம்வாய்ந்த நாடுகள் தொடர்பில் கொண்டிருக்கும் அச்சம் காரணமாகவே 'தலையிடக் கொள்கை' என்ற பதம் அடிக்கடி பாவனைக்கு வருகிறது. பலாத்காரத்துடன் கூடிய அல்லது மறுவிதமான தலையீட்டுக் கெதிரான முதலாவது அடிப்படை வாதம் ஐ. நா. பட்டயம் உறுப்புரை 2(7) இன் மீது அமைக்கப்படுகிறது. '..... பட்டயத்தில் கூறப்பட்டவை எவையாயினும் அவை, அரசொன்றின் அவசிய உள்ளத நியாயாதிக்கத்தின் கீழ் வரும் விடயங்களில் ஐ. நா. தலையீடுவதற்கு அதிகாரமளிப்பதாகாது' என இந்த உறுப்புரை கூறுகிறது. ஆனால் 'அவசிய உன்னத நியாயாதிக்கத்தின் கீழ் வரும் விடயங்களில்' மனித உரிமை

மீறல்கள் உள்ளடங்குமா என்பது சந்தேகமானது.

'எமது காலத்தில் இடம் பெற்றுள்ள பல சம்பவங்கள் (அரசின்) இறைமைக் கோட்பாட்டின் வலிதுடைமையைக் கேள்விக்குட்படுத்துகின்றன. உலகின் அதிகரித்து வரும் பரஸ்பரத் தங்கியிருப்பு பற்றி நாம் இடைவிடாது ஞாபகமுட்டப்படுகிறோம். எனவே, மானிட வருந்தல் மனித உரிமைகள் தொடர்பான எமது விசனம் (நாட்டின்) எல்லைகளோடு நின்றுவிட வேண்டும் எனக் கூறுவது விநோதமானது' என்கிறார் ஐ. நா.வின் சிரேஸ்ட அதிகாரியான பிரியன்உர்ஹாட் இதைவிட, 1948 இன் சர்வதேச மனித உரிமைகள் பிரகடனம், 1966 இன் குடியியல், அரசியல் உரிமைகள் கட்டுறுத்து உடன்படிக்கை, அதற்கான விருப்புரிமைப் பின்னேற்பு (Optional Protocol) என்பவற்றின் படியும் 1992 டிசம்பரில் ஐ. நா. நிறைவேற்றியுள்ள சிறுபான்மையினர் உரிமைகள் பற்றிய பிரகடனத்தின் படியும் பார்ப்பினும் 'மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பிலான நியாயாதிக்கம்' என்பது தற்போது உள்நாட்டு நியாயாதிக்கம் அல்ல. சர்வதேச நியாயாதிக்கம் என்றாகிறது. ஆனால் இந்தச் சர்வதேச நியாயாதிக்கமானது நடைமுறை வசதி கருதி உள்நாட்டு நீதிமன்றங்களினால் பிரயோகிக்கப்படுதல் அனுமதிக்கப்படுகிறது இங்கே சர்வதேச நியாயாதிக்கம்துறக்கப்படுவது என்று பொருளல்ல.

மேலே குறிப்பிட்ட உறுப்புரை 2(7) தலையீடு தொடர்பில் மட்டுப்பாட்டினை விதித்தாலும் இந்த உறுப்புரையின் இறுதி வாசகமும் கவனத்திற்குரியது. 'ஆனால் இந்தக் (தலையிடாக்) கோட்பாடானது அத்தியாயம் vii இன் கீழான செயற்படுத்து நடவடிக்கைகளின் ஏற்புடைமையைப் பாதிப்பதாகாது, என இவ்வாசகம் கூறுகிறது. அதாவது பாதுகாப்புச் சபையினால் அதிகாரமளிக்கப்பட்ட தடை விதிப்பு நடவடிக்கைகளே இவை. அரசுகள் தமது வாதத்தை 1965 இல் ஐ. நா.

பொதுச்சபை நிறைவேற்றிய இன்னொரு தீர்மானத்தின் மீதும் அமைக்கின்றன. தீர்மானம் 2131 வருமாறு கூறுகிறது:

எந்தவோர் அரசும் இன்னோர் அரசின் உள் அல்லது வெளி விவகாரங்களில் எக்காரணங் கொண்டும் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ தலையிடும் உரிமையைக் கொண்டிருக்கவில்லை.

எந்தவோர் அரசும் இன்னோர் அரசின் (அரசாங்க) ஆட்சியைக் கவிழ்க்கும் வன்முறைச் செயலுக்கு உதவுவதான கிளர்ச்சி அல்லது பயங்கரவாத அல்லது ஆயுத நடவடிக்கைகளை அமைக்கவோ, உதவவோ, ஊக்கமளிக்கவோ, வரவேற்கவோ அல்லது சகித்துக் கொள்ளவோ கூடாது.

ஐ. நா. வின் பொதுச்சபையில் மூன்றாம் உலக நாடுகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்ததன் பயனாக மீண்டும் 1970 இல் இன்னொரு தீர்மானம் இதே விடயத்தில் நிறைவேற்றப்பட முடிந்தது. சிறிய நாடுகள் அடிக்கடி ஆதாரங்காட்டும் தீர்மானம் இதுவேயாகும். நாடுகளுக்கிடையே நடப்புறவும் ஒத்துழைப்பும் நிலவ வேண்டுமானால் சர்வதேசச் சட்டம் ஐ. நா. பட்டயத்தின்படி பொருள் கொள்ளப்பட்டு அரசின் இறைமை பேணப்படுவதுடன் தலையிடாக்கொள்கையும் பின்பற்றப்பட வேண்டுமென இந்தத் தீர்மானம் வலியுறுத்துகிறது. ஆனாலும் இந்தப் பிரகடனத்தின் எச்சரிப்பு வாசகம் (Caveat), மேலுள்ளவை சர்வதேச அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பைப் பேணுதல் தொடர்பிலான (பட்டயத்தின்) ஏற்பாடுகளைப் பாதிக்கிறது என்ற விதத்தில் பொருள் கொள்ளப்படலாகாது' எனக் கூறுகிறது.

இவை போலவே மேலும் பல முக்கியமான சட்டரீதியான, சட்டமருவிய வகையினதான ஆவணங்களிலும் அமெரிக்க நாடுகள் அமைப்பின் பட்டயத்தின் 18 ஆம் உறுப்புரையிலும் 1975 இல் நிறை

வேற்றப்பட்ட ஹெல்சிங்கி மாநாட்டு இறுதித் தீர்மானத்திலும் இந்த இருவகையான தடைகள் பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன⁷. ஆனாலும் உலகம் சென்ற நூற்றாண்டில் இருந்தவாறு இன்று இல்லை. உலகம் சுருங்கிவிட்டது. எல்லைகள் பெயரளவில் தான் என்ற நிலை தொலைத் தொடர்பு, சுற்றாடல் பாதுகாப்பு, ஒலி-ஒளி பரப்புச் சாதனங்களின் முன்னேற்றம் என்பவற்றால் ஏற்பட்டு விட்டது. இக்கட்டத்தில், இருநாடுகளுக்கிடையிலான உறவுகளில் எதுவரை 'அனுமதிக்கப்படக்கூடிய தலையீடு? எதிவிருந்து அனுமதிக்கப்பட முடியாத தலையீடு ஆரம்பிக்கின்றது? என்பன தொடர்பில் திட்டவட்டமான கோடுகளை வரைதல் சாத்தியமில்லை. இன்று நாடுகளின் உறவுகள் அழுத்தத்தினாலும் தூண்டுதலினாலுமே ஏற்படுத்தப்படுகின்றன.

சொல்லும் செயலும்

நடைமுறையில் அரசுகளின் சொல்லும் செயலும் இந்தத் தலையிடாக்கொள்கை விடயத்தில் முரண்படுவதைக் காணமுடியும். உதாரணமாக, மூன்றாம் உலக நாடுகளின் இறைமை, தலையிடாக்கொள்கை விடயங்களில் அதிகமாகக் கரிசனை காட்டிவரும் இந்தியாவே இந்தத் தடைகளைத்தாண்டியுள்ளமையைக் காண்கிறோம். 1971 இல் இந்தியா கிழக்குப் பாகிஸ்தானில் தலையீடு செய்தது. இது பூரண பலாத்காரத் தலையீடாகும். எதனை இந்தியா முழு மூச்சாக எதிர்த்து வந்ததோ அதைத்தானே செய்தது. 1987 இல் இந்தியா மீண்டுமொரு தலையீட்டை இலங்கை விவகாரத்தில் மேற்கொண்டது. உகண்டாவில் 1978 இல் தான்சானியா தலையிட்டது. 1979 இல் வடவியட்நாம் கம்போடியாவில் தலையிட்டது. ஆனால், சர்வதேசச் சட்ட அறிஞர்கள் தமக்குள் மோதிக் கொண்டன தவிர 'தலையிடாமை' தொடர்பில் திட்டவட்டமான பொருள் எதுவுமே கூறப்பட்டிருக்கவில்லை.

1923 இலேயே சர்வதேச நீதிமன்றம் (PCIJ) பின்வருமாறு கூறியிருந்தது. 'குறிப்பிட்ட ஒரு விடயமானது அரசொன்றின் தனித்த நியாயாதிக்கத்தினுள் வருகின்றதா இல்லையா என்ற வினாவானது அடிப்படையில் ஒரு தொடர்புறு வினவாகும்; இது சர்வதேச உறவுகளின் வளர்ச்சியில் தங்கியுள்ளது⁸ ஆரம்பத்தில் இப்படித்தான், குடியேற்ற நாடுகள் சுதந்திரங் கோரிக்கைகள் சரிசெய்யப்படுவதற்குப் போராட்டங்கள் சர்வதேச ரீதியிலான ஆயுதப் போராட்டங்களின் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுவிட்டன⁹. எனவேதான், உள்நாட்டு சர்வதேச விவகாரங்கள் என்பவற்றுக்கு இடையில் நிரந்தரமான பிரிகோடு இருந்தல் சில சந்தர்ப்பங்களில் சாத்தியமற்றதாகிறது. உள்நாட்டு நியாயாதிக்கம் என்பதற்கும் சர்வதேச நியாயாதிக்கம் என்பதற்கும் இடையில் எங்கே, எப்படிக்கோடிட வேண்டுமென்பதைச் சர்வதேச சமூகமே தீர்மானிக்கின்றது. இந்தத் தீர்மானம், ஆரம்பத்தில் குறிப்பிடப்பட்டதைப் போல், அரசியற் காரணங்களினால் உந்தப்படுவதாக இருக்கும்.

இன்று அடிமை வியாபாரம், சர்வதேச ஆயுத மோதல் போன்றவை உள்நாட்டு நியாயாதிக்கம் என்ற எல்லைக்கு வெளியே தாண்டி விட்டன. இங்கே அரசின் இறைமை பலவினமாக்கப்பட்டு விட்டது. நாடொன்றில் இடம்பெறும் மோசமான மனித உரிமைகள் மீறலும் இங்ஙனம் சர்வதேச நட்படி ஒன்றையே தேயைப்படுத்தி நிற்கும். முன்னர் அனுமதிக்கப்பட்டிராத தலையீடு தொடர்ந்தும் அங்ஙனமே இருக்க வேண்டுமென வாதிடுதல் அறிவுபூர்வமானதல்ல. ஏனெனில் சட்டவளர்ச்சி ஏற்படும்போது நிலைமைகளில் மாற்றம் தோன்றவே செய்யும். ஐ. நா. சபை உருவாக முன்பே மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பது தொடர்பான ஏற்பாடுகள் இருந்தே வந்துள்ளன. சர்வதேச தொழிற் ஸ்தாபனம் செய்

துள்ள சில பொருத்தனைகள் (Treaties) முன்னாள் அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஹூவ்ரோவின்சன் முன்வைத்த திட்டங்களின் மீதமைந்த சிறுபான்மையினர் பொறுத்தனைகள், நாடுகள் அவையின் (League of Nations) கீழான அதிகாரப் பொறுப்பு ஆணைக்குழு (Mandates Commission) என்பன மனித உரிமைகள் பற்றி குறிப்பிடத் தவறவில்லை. ஆனால் இரண்டாம் உலக யுத்தமே இது விசயத்தில் அரசுகளின் விழிகளை அகலத் திறக்க வைத்தது. அவசரம் அவசரமாக, பிரகடனம் ஒன்றைத் தயாரிக்க வேண்டிய தேவை மேற்கு நாடுகளுக்கு இருந்தது. ஐ. நா. பட்டயத்தின் உறுப்புகள் 55, 56 என்பன மனித உரிமைகள் விடயத்தில் அரசுகள் மீதான கடப்பாட்டினைக் கூறுகின்றன. இதனையடுத்து ஏற்கனவே பெருவிருப்புடன் தயாரிக்கப்பட்டிருந்த பிரகடனம் முப்பது அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை விளம்புவதாய் 1948 இல் பொதுச்சபையில் எவ்வித எதிர்ப்பு வாக்குமின்றி நிறைவேறியது. அடுத்த திருப்புமுனையாக 1966 இல் நிறைவேற்றப்பட்ட இருகட்டுறுத்து உடன்படிக்கைகளும் விருப்புரிமைப் பின்னேற்பும் அமைந்திருந்தன. இவை தவிர இனப்படுகொலை, இனப்பாரபட்சம், பெண்களின் அரசியல் உரிமைகள், திருமணமான பெண்களின் தேசியம் திருமணங்கள், அகதிகள், சித்திரவதை, பிள்ளைகள், ஒன்று கூடுஞ் சுதந்திரம், கூட்டுப் பேரப்பேச்சு என்பன தொடர்பில் விரிவான உரிமைகளை முன்வைக்கும் விதத்தில் ஐ. நா. பல தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியதுடன் உடன்படிக்கைகளையும் வெற்றிகரமாக நாடுகளை அங்கீகரிக்க வைத்தது.

உலக நாடுகளில் இன்று 50% மானவை இந்த உடன்படிக்கைகளைச் சட்ட ரீதியாகப்பின்பற்றும் கடப்பாட்டை ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டன. வேறு சில இந்த உடன்படிக்கைகளின் கீழான சர்வதேச மேற்பார்வை, கண்காணிப்பு உரிமைகளை அங்கீகரிப்பதாக ஒருப்பட்டுள்ளன. எவை ஏற்றுள்ளன? எவை ஏற்கத் தயக்

கங் காட்டுகின்றன என்பதல்ல இங்கே முக்கியம். உள்நாட்டு நியாயாதிக்கம் படிப்படியாகச் சர்வதேச நியாயாதிக்கமாக மாறிவந்துள்ளதை அவதானிப்பதே அவசியம். வரைவிலக்கணத் தொடர்பிலும் அமுல்படுத்தல் தொடர்பிலும் கருத்து வேறுபாடிருப்பினும் சம்பந்தப்பட்ட விடயம் முறையான சர்வதேச விடயமே என்பதில் உத்தியோகபூர்வமான சம்மதம் போதுமான அளவுக்கு எப்போதோ தெரிவிக்கப்பட்டு விட்டது.¹⁰

பிராந்திய மனித உரிமை நிறுவனங்களில் மூன்று அமைப்புக்கள் அரசுகளின் நிறுவனங்களாக உள்ளன. ஐரோப்பிய (அரசுகளின்) பேரவை, அமெரிக்க அரசுகளின் ஸ்தாபனம் (O A S) ஆபிரிக்க ஒற்றுமை ஸ்தாபனம் (O A U) என்பன முற்றிலும் அரசுகளை உறுப்பினர்களாகக் கொண்டவை. இவற்றின் கீழ் தனித்தனி ஆணைக்குழுக்களும் நீதிமன்றங்களும் மனித உரிமைகள் கண்காணிப்புக் கென ஓரளவுக்குத் திருப்திகரமான பொறிமுறையைக் (Mechanism) கொண்டுள்ளன. இங்கெல்லாம் அரசுகளின் முதனிலை இறைமையானது (Preliminary Sovereignty) சர்வதேச நிறுவனம் ஒன்றின் பணியாற்று இறைமைக்கு (Functional Sovereignty) விட்டுக் கொடுப்புச் செய்துள்ளது. இத்தகைய வளர்ச்சிகளின் உச்சக்கட்டமாக, ஐ. நா. பாதுகாப்புச் சபையின் உறுப்பு நாடுகள் 1992 இல் கூட்டிய உச்சி மாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் ஒன்று “அடிப்படை உரிமைகளின் முன்னேற்றத்தை தேசிய எல்லைகளோடு நிறுத்தி விடுவதைச் சர்வதேச சமூகம் இனிமேலும் அனுமதிக்க முடியாது” எனக்கூறியுள்ளது.”

பொருத்தனைச் சட்டம், இராஜரீக நடைமுறை, ஓரளவுக்குக் கலங்கலான வழக்காற்றுச் சட்டம் யாவுமே ஒரு விடயத்தைத் தெளிவாகக் காட்டி நிற்கின்றன. அதாவது மனித உரிமைகள் விடயம் என்பது பொதுவாகவே சர்வதேச சட்டத்தினதும் உறுவுகளினதும் பாற்பட்ட ஒரு விடயமாகும்.

என்பதுடன் அது அரசுகளின் உள்நாட்டு நியாயாதிக்கத்தினுள் அடங்கும் விடயமாக இனியொரு போதும் இருக்க முடியாது என்பதுமே தெளிவாகக் கப்பட்டுள்ளது.

எனவே, உள்நாட்டுப் பிரச்சனையில் வெளியார் தலையிட முடியாது எனக் கூறுவோரும் அங்ஙமான தலையீட்டைக் கண்டிக்க முனைவோரும் ‘குளியலறைக் குரலிசை’ பயில்வோர்களாகவே எமது கண்களில் தெரிகிறார்கள்.

இங்ஙனம் சர்வதேச நியாயாதிக்கத்தினுள் வந்துவிட்ட விடயத்தில் அரசுகள் மீறல்களைச் செய்யும்போது சர்வதேச சமூகத்தின் பதில்நடவடிக்கை எவ்வாறு அமையும்? எவ்விதத்தில் தலையிட்டு தனது நியாயாதிக்கத்தை நிலைநிறுத்தும்? பலாத்காரம் எச் சந்தர்ப்பத்தில் பயன்படுத்தப்படலாம்? என்ற வினாக்கள் இக் கட்டத்தில் எழுகின்றன.

பலாத்காரப் பிரயோகம்

ஐ. நா. பட்டயத்தின் உறுப்புரை 2 (7) ஐ 2 (4) உடன் சேர்த்து வாசிக்கும் போது தலையீடு — பலாத்காரப் பிரயோகமாக அல்லது அவ்விதமான அச்சுறுத்தலாக — அமைவது முற்றாகத் தடுக்கப்பட்டுள்ளதை உணரலாம். சர்வதேச சட்டத்தில் ஆக்கிரமிப்பு, பலாத்காரமான தலையீடு, வன்முறையோடு கூடிய அமைதிக் குலைவு என்பவற்றிற்கிடையில் தெளிவான வகுப்பாக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கவில்லை.¹² எது ஆக்கிரமிப்பு? எது தலையீடு? என இலகுவில் கண்டறியவும் முடிவதில்லை. 1981 இல் இஸ்ரேல் நடாத்திய லெபனான் மீதான படையெடுப்பு எத்தகையது? ஆக்கிரமிப்பா? பலாத்காரமான தலையீடா? அல்லது வன்முறைசார் அமைதிக்குலைவா? ஐ. நா. பாதுகாப்புச்சபையானது இதற்கான விடையை ஒருவித மழுப்பலுடன் “இஸ்ரேலின் செயல் ஐ. நா. பட்டயத்தினதும் சர்வதேச நடத்தைச் சட்டத் தராதரங்களினதும் மீதான தெளிவான மீறுகை” எனத் தீர்மானித்

மூலம் கூறியுள்ளது.¹³ 1991 ஆகஸ்டில் குவைத் மீது நடாத்தப்பட்ட ஈராக்கின் தாக்குதலும் அதனைத் தொடர்ந்த இராணுவ நடவடிக்கைகளும் ஐ. நா. பட்டயத்தின் உறுப்புரை 2 (4) மற்றும் 51 இன் கீழ்ப் பார்க்கப்படவேண்டியவை. இங்கு ஆக்கிரமிப்பும், கூட்டுத் தற்பாது காப்பு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட்டதாகக் கொள்ளலாம். கவனத்திற்கொள்ள வேண்டியது யாதெனில் சர்வதேசத் தலையீடு ஏற்பட்ட சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் ஆட்சியமைப்பு மாற்றங்கண்டு வந்துள்ளது; ஆனால் ஈராக்கில் மட்டும் இந்த மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியாமல் போனதுதான்.

பட்டயத்தின் உறுப்பரிமை 39 பாதுகாப்புச் சபை கூட்டு நடவடிக்கை எடுக்கும் தத்துவத்தை விவரிக்கிறது. உறுப்புரை 25 இன்படி உறுப்பு நாடுகள் பாதுகாப்புச் சபை அத்தியாயம் vii தொடர்பில் எடுக்கும் நடவடிக்கைகளை ஏற்றுக் கொள்ளவும் நிறைவேற்றவும் உடன்பட்டுள்ளன. எனவே அத்தியாயம் vii இன் கீழ் பாதுகாப்புச் சபை எடுக்குந் தீர்மானங்கள் உறுப்பு நாடுகளைச் சட்ட ரீதியில் பணிக்கின்றன. இங்கே உறுப்பு நாடு-ஐ. நா.வின் தீர்மானத்தை-உள்நாட்டு விவகாரம் மீதான தலையீடு எனக் கூறமுடியுமா? உண்மையில் அத்தியாயம் vii அரசுகளின் இறைமைக் கோட்பாட்டுக்கு முற்றிலும் மாறானது. அதை ஏற்றுக்கொண்ட நாடுகள் பின்னாளில் புலம்புவது சுய ஏமாற்றமாகவே இருக்க முடியும்.

எனவே 1945 இலிருந்து ஐ. நா. பாதுகாப்புச் சபை பலாத்காரப் பிரயோகத்துக்கு அதிகாரமளிக்கும் தத்துவத்தைக் கொண்டிருப்பதும் இத்தத்துவம் மனித உரிமை மீறல்கள் விடயங்களில் “நிலையைச் சரிசெய்ய” பிரயோகிக்கப்படலாம் என்பதும் வெளிப்படை. ஆனால் கெடுபிடியுத்தம், மற்றும் காரணங்களால் பாதுகாப்புச் சபையின் நிரந்தர உறுப்பு நாடுகளிடையே நிலவிவந்த பிரிவினைகள் காரணமாக, மேற்கூறிய தத்துவத்தைப்

பிரயோகித்தல் பாதுகாப்புச் சபைக்கு அரசியல் ரீதியில் சாத்தியப்பட்டிருக்கவில்லை. 1966-1968 களில் இச்சபை முதன் முதலாக இத்தத்துவத்தை பிரயோகித்து றொடசியா மீது பொருளாதாரத் தடைகளை விதித்தது. மனித உரிமை மீறல்கள் அமைதிக்கு அச்சுறுத்தலாயமைவதால் இந்நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதாகத் தீர்மானத்தில் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.¹⁴ ஆனால் 1977 இல் எடுத்த தீர்மானத்தின்படி தென்னாபிரிக்கா மீது ஆயுதத் தடை விதித்த போது மனித உரிமைபற்றி வெளிப்படையாகக் கூறாமல் “தென்னாபிரிக்காவில் உள்ள நிலைமை காரணமாக” எனத் தீர்மானம் பகன்றது. எனவே மனித உரிமை மீறல்களை வெளிப்படையாகக் கூறவேண்டும் என எந்த அரசும் வலியுறுத்தவும் முடியாது என்பதை உணரவேண்டும்.¹⁵ மறுபுறத்தில், 1991 இல் பாதுகாப்புச் சபை எடுத்த தீர்மானம் ஈராக்கினுள் இடம்பெறும் மனித உரிமை மீறல்களுக்கும் சர்வதேச அமைதிக்கான அச்சுறுத்தலுக்குமான தொடர்பை மிகத் தெளிவாகக் காட்டியது.¹⁶ இதையடுத்து பிரிட்டன், பிரான்ஸ், நெதர்லாந்து, அமெரிக்கா என்பன ஈராக்கினுள் அதனது சம்மதம் இன்றியே தமது படைகளை அனுப்பி குர்தியருக்கான பாதுகாப்பு வலயத்தை உருவாக்கின. இந்த மனிதாபிமானத் தலையீட்டைப் பின்பு நிகழ்வு ரீதியில் (de facto) ஏற்றுக் கொண்ட ஈராக் ஐ. நா.வின் உத்தியோகத்தர்களுடன் ஒத்துழைப்புச் செய்தது. 1992 இல் இதே வெளிநாட்டுப்படைகள் ஈராக்கின் தென்பகுதிக்குள் சென்று ‘சியா’ முஸ்லிம்களைப் பாதுகாக்க உதவின.

ஆனால் இந்நடவடிக்கைகள் யாவற்றிலும் சர்வதேசச் சட்டத்தை விட அரசியலே மேலோங்கி நின்றமையை உணராதவர்கள் மிகச் சிலரே. அரசியல் கலந்ததா இல்லையா என்பது பாதுகாப்புச் சபையின் சுவர்களுக்கு வெளியே நின்று விட வேண்டிய விவாதம். விடயம் உள்ளே

போய்விட்டால் நடவடிக்கை சட்டரீதி யானதேதான்.

இருப்பினும் மனித உரிமை மீறல் களின் சாட்டில் நாடுகள் கூட்டுச் சேர்ந்து இன்னொரு நாட்டினுள் தலையிடல் எல்லா வேளைகளிலும் அனுமதிக்கப்படக் கூடியதல்ல. கிழக்குக் கரிபிய நாடுகளின் துணையுடன் அமெரிக்கா கிரெனடாவில் தலையிட்டமை முற்றிலுஞ் சட்டவிரோத மானதே. இதே போன்று லைபீரியாவின் உள்நாட்டுக் குழப்பத்தில் மேற்கு ஆபிரிக்க நாடுகளின் பொருளாதார சமூகத்தின் கூட்டுடன் நைஜீரியா தலையிட்டமையும் சர்ச்சைக்குரியதே. இதனை ஐ. நா.வும் ஆபிரிக்க ஒற்றுமை ஸ்தாபனமும் கண்டித் து. காதிருந்தமையும் ஆச்சரியமானதே.¹⁷ மேலே குறிப்பிட்ட ஈராக் தொடர்பான தீர்மானத்தில் (688) சீனாவும், இந்தியாவும் வாக்களிப்பில் கலந்துகொள்ள வில்லை. கியூபா, யேமன், சிம்பாவே என்பன எதிர்த்து வாக்களித்தன. இந்த வாக்களிப்பு விதம் (Pattern) எதியோப் பியா, குடான், சோமாலியா, லைபீரியா, ஹெயிட்டி, மொசாம்பிக், இலங்கை விடயங்களில் ஒரேவிதமாகப் பின்பற்றப் படுமா என்பதுஞ் சந்தேகமே.

எப்போது தலையிடலாம்

மனிதாபிமானத் தலையீட்டை உடனடியாகத் தேவைப்படுத்தும் மனித உரிமை மீறல்கள் யாவை? பாரிய மீறல்கள் இருக்கும்போது தலையீடு கூட்டானதாக இருத்தல் அவசியமா? ஒரு நாடு தன்னிச்சையாக மறுநாட்டில் தலையிட முடியுமா? ஐ. நா.வின் முன்னாள் செயலாளர் நாயகம் ஜாவியர் பெரஸ் டி கியூலர் தனது வருடாந்த அறிக்கையில் (1991) வருமாறு கூறியுள்ளார்.

‘அரசுகளின் அவசிய உள்நாட்டு நியாயாதிக்கத்தினுட்பட்ட விடங்களில் தலையிடாமை என்ற கோட்பாடு, பெருமளவிலும் திட்டமிட்ட முறையிலும் மனித உரிமைகள் — விடுபாட்டுறுதியுடன் — மீறப்படுவதற்குத் திரை போடுவதான பாதுகாப்பு அரணாகக் கருதப்பட முடியாது என்பது தற்போது அதிகளவில் உணரப்பட்டு வருகிறது. பலதரப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் ஐ. நா. அட்லேழியங்களைத் தடுக்க முடியாமற் போனமை சட்ட அல்லது அறவியல் ரீதியில் ஒரு வாதமாக, அமைதி அச்சுறுத்தப்படும்போது எடுக்கப்படும் அவசிய நடவடிக்கைக்கு எதிராக ஏற்கப்பட முடியாது.¹⁸

1993 யூன் மாத இறுதியில் வியன்னாவில் நடைபெற்ற மனித உரிமைகள் மாநாட்டில் உரையாற்றிய ஐ. நா.வின் செயலாளர் நாயகம் பூட்ரஸ் பூட்ரஸ் காலி வருமாறு எச்சரித்துள்ளார்:

இச்சந்தர்ப்பத்தில் சர்வதேச சமூகமானது தமது கடப்பாடுகளை மீறிய அரசுகளிடமிருந்து பொறுப்பேற்க வேண்டியிருக்கும். இது எவ்விதத்திலும் ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்துவதான சட்ட அல்லது அமைப்பு ரீதியான ஏற்பாடாக முடியாது என்பதுடன் எனது கருத்தில் சமகாலத்தைய இறைமை தொடர்பான கருத்தினை ஊறுபடுத்துவதுமாகாது.

உலகின் மனட்சாட்சியினாலும் சட்டத்தினாலும் நிராகரிக்கப்பட்ட ஒன்றுக்காகப் பாவிப்பதற்கு, இறைமை என்ற கருத்தேற்பைப் பகிரங்கமாகவே பயன்படுத்துவதன் மூலம் அதனை மாசுபடுத்தும் அரசொன்று சர்வதேச சமூகத்திடமிருந்து பூரண மரியாதையை எதிர்பார்க்க முடியுமா?¹⁹

இங்கே சர்வதேச சமுதாயம் என மீண்டும் மீண்டும் கூறப்படுதல் தற்போது பலம் பெற்றுவிட்ட ஐ. நா.வின் எதிர்கால நடவடிக்கைகளைக் கருத்தில் கொண்டேயாகும். கூட்டு நடவடிக்கையை இது வலியுறுத்துவதாகவும் சொள்ளலாம். ஏனெனில் ஒருப்படையான தலையீடு கண்டிக்கப்படும் சந்தர்ப்பங்கள் அதிகம். உதாரணமாக, நீக்கரகுவாவில் அமெரிக்கத் தலையீடு, பனாமாவில் நடந்த படையெடுப்பு, பாரிய மீறல்கள், திட்டமிட்ட மீறல்கள் என்ற பதங்கள் பாவிக்கப்படுவதும் கவனத்திற்குரியது. இந்த மீறல்களுக்கும் அமைதிக் குலைவுக்கும் இடையிலான தொடர்பை சர்வதேச அரசியல் கண்டுபிடித்துவிடும். பின்பு தலையீடு சட்டமுறையானதாகிறது. ஐ. நா.வுஞ்சரி, அமெரிக்க காங்கிரஸுஞ்சரி, "சர்வதேசரீதியில் அங்கீகரிக்கப்பட்டதான மனித உரிமைகள் மீது திட்டமிட்ட முறையிலான பாரிய மீறல்கள்" என்ற வாக்கியத்தையே விரும்பிப் பயன்படுத்துகின்றன. ஆனால் இதற்கான வரை விலக்கணம் சட்டரீதியில் கூறப்பட்டிருக்கவில்லை. "நேகன் கோட்பாட்டின்படி" இது ஜனநாயக எதிர்ப்பு ஆட்சிகளுக்கும் பொருந்துவதாவதுடன் ஒருப்படையான தலையீட்டுக்கும் தத்துவமளிக்கும்.²⁰

எனினும் நீக்கரகுவா எதிர் ஐக்கிய அமெரிக்கா வழக்கில் சர்வதேச நீதிமன்றம் மேற்கூறிய நிலைப்பாட்டை ஏற்கவில்லை.²¹ "மனித உரிமைகள் சர்வதேச உடன்படிக்கைகளினால் பாதுகாக்கப்படும் போது இதுதொடர்பிலான கண்காணிப்பும் மற்றும் செயற்படுத்து நடவடிக்கைகளிலும் அந்த உடன்படிக்கைகளில் கூறப்பட்டபடியே இருத்தல் வேண்டும். நியாய மின்மை என்று காரணம் கூறி அமைதிக் குலைவுக்கு வழிவகுக்கக்கூடாது" என

நீதிமன்றம் அமெரிக்காவைக் கண்டித்திருந்தது.

முடிவுரை

சர்வதேசச் சட்டம் அரசியல் கலப்புடையது என்பதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கெதுவுமில்லை. இச்சட்டம் மனித உரிமைகள் விடயத்தில் பிரயோகிக்கப்படும் போது இந்த அரசியல்வாடை தெளிவாக முசரப்படலாம். ஏனெனில் மனித உரிமைகள் விடயம் என்பது, வர்த்தகம், போக்குவரத்து, பரஸ்பர நிதியுதவிகள் போன்று 'வரட்சி'யான ஒன்றல்ல. இது அரசியல் உரிமைகள் தொடர்புடையது. அரசோடு நேரடி மோதலுக்கு வழிசெய்வது. ஆனால் இக்காரணங்களே இதற்கு சர்வதேசப் பாதுகாப்பையும் அவசியமாக்குகின்றன. எனவேதான் மனித உரிமைகள் மீறல்கள் சர்வதேச நியாயாதிக்கத்தினுள் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன. நிவாரணங்களும் சர்வதேச மட்டத்திலேயே பெறப்பட வேண்டியிருக்கும். சம்பந்தப்பட்ட அரசின் சம்மதத்தோடுதான் இந்த நியாதிக்கம் பிரயோகிக்கப்பட வேண்டும் என்பதில்லை. இவ்வேளையில் அரசின் இறைமைக் கோட்பாடு பொருத்தமான கவசமாக முடியாது. தலையிடக் கொள்கையை ஐ. நா.வின் கூட்டு நடவடிக்கைக்கு எதிராகப் பயன்படுத்த முடியாது. ஒரு நாடு தனித்து நடவடிக்கை எடுப்பதாயினும் அது ஐ. நா.வின் ஒப்புதலுக்குள்ளாகவர வேண்டும்.

நாடொன்று தனது பிரசையை, இனத்தை, குழுவைத் தான் விரும்பியபடி நடாத்த முடியாது. அங்ஙனமான நடாத்துகை உள்நாட்டு விவகாரமுமாகாது. தான் எடுக்கும் நடவடிக்கைகள் பற்றி குறிப்பிட்ட நாடு விளக்கமளிக்கலாம். ஆனாலும் அந்த விளக்கத்தை ஏற்பதும் நிராகரிப்பதும் சர்வதேச சமூகத்தின் சொந்த விடயமாகிறது. அதாவது, சம்பந்தப்பட்ட நாடு கூறும் விளக்கத்தின்

உண்மைத் தன்மையை தனது சொந்தத் தராதர உரைகல்லின் மீது சோதித்து பார்த்து முடிவுக்குவருவது சர்வதேச சமூகத்தின் பொறுப்பாகிறது. எடுத்த எடுப்பிலேயே உள்நாட்டு விவகாரம் எனக்கூறித் தப்பிக்க முனைதல் நாட்டின் 'விளக்கத்தின்' மீது எதிரிடையான கருத்தையே ஏற்படுத்த உதவும். விளக்கம் பொருத்தமானதாக இருக்கும்போது — எதிர்வாதங்கள் இறைமை, தலையிடக் கொள்கை என்றவாறு அமைவதற்கு அவசியமும் ஏற்படாது எனலாம்.

அடிக்குறிப்பு:

1. Louis Henkin, "Law and Politics in International Relations: State and Human Values", *Journal of International Affairs* 44 (Spring 1990); pp. 183-208.
2. வி. ரி. தமிழ்மாறன், இனப்பிரச்சனைத் தீர்வுகள்-இதுவோர் உலகவலம், ரஜினி பதிப்பகம், பாரிஸ், ஜனவரி 1993, பக். 28-38.
3. Michael Akehurst, "Humanitarian Intervention", *World Politics*, ed. Hedley Bull (Oxford: Clarendon Press, 1984), pp. 95-118.
4. Brian Uguhart, "Sovereignty vs Suffering," *New York Times*, 4 April 1991 Sec. A, p. 11.
5. G. A. Res. 2131, U.N. GAOR, 20th Sess, at 11, U. N. Doc. A/6014 (1965)
6. G. A. Res. 2625, U. N. GAOR, 25th Sess, at 121, U.N. Doc. A/8082 (1970)
7. Pieter Van Dijk and Arie Bloed, "Human Rights and Non-Intervention," *Liverpool Law Review* 8 (Spring 1983) pp. 117-42.
8. *Nationalities Decrees in Tunis and Morocco*, P C I J, Series B, No. 4, p. 24 (1923)
9. Paul Szasz, "The Role of the U.N. in Internal Conflicts", *Georgia Journal of International Law* 13 (1983): pp. 345-49.
10. David P. Forsythe, "Human Rights in the Post Cold War World", *The Fletcher Forum* (Summer 1991): pp. 55-70.
11. "Excerpts from Speeches by Leaders of Permanent Members of U. N. Council, "New York Times" 1 Feb. 1992. Sec. A, p. s.
12. L. C. Green, *Essays on the Modern Law of War* (Dobbs Ferry : Transnational, 1984) pp. 58-67.
13. U.N. Dos. S / RES / 487, (1981), operative para, 4.
14. U.N. Doc. S/RES/232 (1966); U. N. Doc. S/RES/253 (1968).
15. V. T. THAMILMARAN, *Human Rights in Third World Perspective*, Har-Anand International, New Delhi (August 1992), p. 238.
16. U.N. Doc. S/RES/688 (1991)
17. Terry Mays, "Nigeria and ECOWAS Peacekeeping in Liberia", *New York Times* 12 April 1992, Sec. A, p. 9.
18. U. N. Doc. A/46/1, (1991)
19. The UNESCO COURIER, July 1993, p. 12.
20. Jeanne J. Kirkpatrick and Allan Gerson, *Right V. Might : International Law and the Use of Force*, New York, 1989, pp. 19-36.
21. *Military and Paramilitary Activities (Nicaragua V. S.)* 1986 I. C. J. Reports 14 (June 27)

முன்னொரு காலத்திலே
பத்தினித் தெய்வங்களும்
பரத்தையர் வீதிகளும்
இனிப் புதிதாய்
திசைகளின் நடுவே
பாரதியின் மெய்ஞ்ஞானம்
வைரமுத்துவரை
உடலும் மருந்தும்
அமெரிக்காவிலே

ஏன்?
வெயிலோடு போய்
தூக்குமர நிழலில்
பிணந்தின்னிகள்
காலடியில் ஆகாயம்
வான்மறை வள்ளுவம்
தாயாகப் போகும் உங்களுக்கு
வாழ்வே அறிவியல்
வரலாறு என்னை விடுதலை செய்யும்

இன்னும் மீதமிருக்கிறது நம்பிக்கை

சவுத் ஏசியன் புக்ஸ்

544, 3வது, மாடி,
கொழும்பு மத்திய சந்தை, பஸ்கூட்டுத் தொகுதி,
கொழும்பு-11.

மணிமலர் கொம்லெக்ஸ் வழங்கும் சேவைகள்
மணிமலர் லொட்ஜ்
தொலைபேசி: 449784-439794-449799
மணிமலர் முகவர் தபால் நிலையம்
மணிமலர் கொமினிகேஸன் சேவிஸ்
மணிமலர் ஸ்டோர்ஸ்

இவைகள் யாவும் ஒரே கட்டிடத்தொகுதியின் கீழ் அமைந்த ஸ்தாபனம்

மணிமலர் கொம்லெக்ஸ்

157/2, ஸ்ரீ கதிரசன் வீதி, கொழும்பு-13.
Tele: 323277-431520 Telex: 22472 Fax: 446629
உங்கள் சேவையே எங்கள் திருப்தி!

THESAWALAMAI

A CUSTOMARY LAW

Thesawalamai is the customary law that applies to the Tamil inhabitants of Jaffna. Thesawalamai is derived from ancient Tamil customs of India and has been influenced by Hindu Law, Mohammedian Law and Roman-Dutch Law. Claasz Isaacs, the Dissawe of Jaffnapatnam compiled the Thesawalamai code in 1707. This compilation was translated into Tamil and circulated among native chiefs for comments. It was agreed that the code truly stated the customs of the Jaffna Tamils.

The regulation No. 18 of 1806 enacted by the British declared that the code would be in full force. Several statutes have modified the Thesawalamai code, such as the Matrimonial Rights and Inheritance ordinance (Jaffna) 1911 and the ordinance No. 58 of 1947. In addition to these two, namely the code and the relevant statute law, custom is a useful source. Whenever the code is silent, evidence is admissible to prove the existence of an obligatory system.

Province of Jaffna is today understood to roughly correspond with the Northern Province. While it has been held to

be applicable in Mannar, (**Marshal Vs Saveri 1873 1 S.C.C.**) it has been held to be inapplicable in Batticaloa and Trincomalee District (**Velupillai Vs Sittempalam 1872 - 76 Ramanathan Reports 114**)

In the recent decision of the Supreme Court of Sri Lanka in **Sivagnanalingam Vs Sundaralingam (1988) ISLR 86**, Sharvananda CJ with other two Judges agreeing laid down that Thesawalamai is the personal law of the Tamil inhabitants of the Northern Province. It applies to them wherever they are and to their movable and immovable property wherever situated in Sri Lanka. Section 2 of the Matrimonial Rights and Inheritance (Jaffna) ordinance also stresses this point.

Inhabitancy in relation to Thesawalamai must be considered as being equal to domicile. Therefore, the presumption in favour of original domicile must apply also in favour of original inhabitancy. In the application to Thesawalamai this means that if a person originally had a permanent residence in Jaffna province, it is

presumed that he remains an inhabitant of Jaffna province. The party who denies it, must prove that he abandoned that inhabitancy.

The judgement of Sharvananda CJ is instructive as well as illustrative of what kind of person is an inhabitant of Jaffna Province. The Thesawalamai is not a personal law attaching itself by reason of descent and religion to the whole Tamil population of Sri Lanka, but an exceptional custom in force in the province of Jaffna - now the Northern Province and in force, primarily and mainly at any rate, only among Tamils who can be said to be inhabitants of that province - per Wood Renton CJ in 16 NLR 321 as 326 - 327.

Wood-Renton CJ stated that it is not desirable or possible to lay down any general rules as to the circumstances which will suffice to establish the existence of such a residence. Each must depend on its own facts. There may be, on the one hand a residence in Jaffna which will not suffice to make a Tamil an inhabitant of that province, and a residence elsewhere, even for protracted period, which will not deprive him of that character.

An attorney-at-law practising before the Supreme Court of Colombo or a government servant permanently attached to the Kachcheri at Galle or Matara might well, if he were a Jaffna Tamil retain such a connection with his native province as to entitle him to the benefit of its customary law, and the mere

fact that a man is a Jaffna Tamil by birth or by descent, while it is a circumstance of which account must be taken in considering his real position, will not bring him within the scope of the statutory definitions of the class of persons to whom Thesawalamai applies.

Under the matters governed by Thesawalamai some elements have become obsolete. Under this law the property can be divided into Mudusum, Seedanam and Thediya Thettam. It is generally accepted that the wife married under Thesawalamai cannot buy or dispose of any property, movable or immovable without the consent of her husband. If we analyse the land deeds of Jaffna district, we may note that a donation is accepted by a married woman with the consent and concurrence of her husband. Otherwise it is held void under Thesawalamai.

Moreover, it is another notable that under Thesawalamai pre-emption one neighbour has to consult the other neighbour before he puts his land up for sale to an outsider. This is one of the areas where an outsider is completely prohibited from owning a property at a place of his choice.

Thus, it may be concluded that Thesawalamai is a customary law still governing only residual areas in the Northern part of Sri Lanka. Sri Lanka being a small nation, it is advisable to have one unified system of law instead piece meal customary laws.

Sumendra Sarath Jayaram
Intermediate Year.

BEST WISHES FROM

A

WELL WISHER

NEETHI MURASU

WITH BEST COMPLIMENTS

FROM

V

Leader Stationer

COLOMBO

**BEST COMPLIMENTS
FROM**

SHANKO

Dealers in Hardware, Electrical Goods
and Sanitaryware

Stockists Duro, S-Lon, Anton,
Aztec PVC Pipes and fittings

192/23,
Srimath Bandaranayake Mawatha
Colombo - 12. T. P. 435704

With Best Compliments
From

**Sri Muthumeenachi
Jewellery**

**152, B, SEA STREET,
COLOMBO - 11.**

T. P: 433164, 329104

**With Best Compliments
From**

CIGARETTES CENTRE

**DEALERS IN
FOREIGN CIGARETTES & CIGARS**

**No. 17, Day & Night Bazaar
Olcott Mawatha
Colombo - 11.**

Tele:- 445864

விரும்பியதற்கெல்லாம் ஒப்பந்தம் செய்ய முடியுமா ?

Is it Possible to Enter into a Contract for Anything we want?

This article explains what a contract means in law and deals with the illegal aspect of contracts in general.

ஒப்பந்தமென்பது ஆதனங்கள் கைமாறுதல், சேவைகள் நிறைவேற்றப்படல் ஆகியன நிசமும் ஒரு நீதிமுறை இயக்கம் என பொதுவாகக் கருதப்படுகின்றது. எனினும் பல்வேறு காலப்பகுதிகளில் வாழ்ந்த வெவ்வேறு சட்டவறிஞர்கள் ஒவ்வொரு வகையான வரைவிலக்கணங்களை அளித்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஜஸ்டீஸியன் என்பவரது கருத்துப்படி “ஒப்பந்தம் என்பது சட்டம் செயற்படுத்தும் ஒரு வாக்குறுதி அல்லது பல வாக்குறுதிகளை கொண்ட ஒரு தொகுதி வேறு விதமாக கூறினால் இரு பகுதியினர்களுக்கிடையே சட்ட முறையான கடப்பாட்டினை ஏற்படுத்தும் வாக்குறுதிகள் அல்லது உடன்படிக்கைகள் ஒப்பந்தம் எனப்படும்”

அன்சன் என்ற நூலாசிரியரின் வரைவிலக்கணப்படி “இருவர் அல்லது பலருக்கு இடையில் செய்து கொள்ளப்பட்டதும் சட்டப்படி செயற்படுத்தப்பட்டதுமான ஓர் உடன்படிக்கையே ஒப்பந்தம் எனப்படும்.”

இலங்கைச் சட்டவறிஞரான நீதியரசர் வீரமந்திரி அவர்கள் இது பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் “ஓர் ஒப்பந்தம் என்பது வாக்குறுதி பெற்றவர் அல்லது பெற்றவர்களின் அல்லது நலன்பெறும் மூன்றாம் நபரின் இயக்கத்தால் அல்லது அவர்களின் நலனுக்காக சட்டம் ஏற்றுக்கொள்வதும் அல்லது சட்டம் செயற்படுத்துவதும் வாக்குறுதி அளித்தவர் அல்லது அளித்தவர்களுக்கு எதிராக நிறைவேற்றப்படவேண்டிய கடமைகளை ஏற்படுத்துவதுமான ஒருவருக்கு ஒருவர் பரிமாறிக் கொண்ட வாக்குறுதி அல்லது வாக்குறுதிகள் ஆகும்”

ஒப்பந்தம் என்று கூறப்படுவது வாக்குறுதிகளின் புனிதத்தன்மை அல்லது தார்மீக காரணங்களையும், தத்துவச் செயற்பாட்டு அல்லது சமூகவியற் காரணங்களையும் தளமாக கொண்டது. செல்லுபடியானதொரு கொடைமுனைவும் ஏற்பும் இருக்குமிடத்தே உடன்பாட்டினடிப்படையில் ஒப்பந்தம் உருவாகின்றது. எனவே ஒப்பந்தம் ஒன்று உருவாவதற்கு இன்றியமையாதனவாக திறத்தவர்களிடையே உடன்பாடு, சட்ட முறையான கடப்பாடு ஒன்றை உருவாக்கும் நோக்கம், குறிக்கப்பட்ட படிவங்களை முறைகளை முறைப்படி கடைப்பிடித்தல், உடன்படிக்கை குற்றப்படாமை, சட்ட விரோதமான குறிக்கோளை கொண்டிருக்காமை தகுதியு

டைய திறத்தவர்கள் போன்ற காரணிகள் கருத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன.

ஒப்பந்தம் ஒன்று வலிதுடையதாக இருப்பதற்கு ஒப்பந்த நோக்கம் சட்டபூர்வமானதாக இருத்தல் வேண்டும். அல்லது சட்டவிரோதமான குறிக்கோள் பற்றியதாய் இருத்தலாகாது நோக்கம் சட்டபூர்வமாயில்லாமையாலும், சட்ட விரோதமான குறிக்கோளை கொண்டிருப்பதாலும் ஒரு ஒப்பந்தம் சட்டவிரோத ஒப்பந்தம் ஆகலாம். நியதிச்சட்டமூலம் அல்லது பொதுச்சட்டமூலம், அல்லது பொதுக் கொள்கை அல்லது ஒழுக்கத்தின் மூலமும் ஒப்பந்தம் ஒன்று சட்டமுரணாகலாம் அதாவது வெறிதாகலாம் என பொருள் படும்.

சட்ட விரோத ஒப்பந்தமானது, அதில் சம்பந்தப்பட்ட இருசாராருக்கும் எந்தவித சட்டவுரிமையையும் கையளிக்காது, எனினும் இவர்களை தண்டனைக்குட்படுத்தக்கூடியதாக இது உள்ளது. எனினும் இவ்வாறான உடன்படிக்கையை செய்தமை ஒரு குற்றவியல் தவறாகும்.

இயற்றுச் சட்டம் வெளிப்படையாகவோ அல்லது உட்கிடையாகவோ ஏதேனும் ஒரு செயற்பாட்டை அல்லது ஒப்பந்தத்தை செல்லுபடியற்றதாக்குமிடத்து இதற்கு முரணாக செய்யப்படும் எந்தவொரு செயற்பாடும் சட்டமுரணானதும், வெறிதானதுமாகும். உதாரணமாக மதுபான கட்டளை சட்டம், திருட்டுத்தனமாக மதுவடிப்பதை அல்லது விற்பனை செய்வதை தடைசெய்கின்றது. இந்நோக்கத்திற்காக ஏதாவது ஒப்பந்தம் செய்யப்படுமிடத்து அது வெறிதாகும். சட்டமா அதிபர் எதிர் நாகரட்

ணம் (56 பு ச அ2 6 2) வழக்கில் “நியதிச் சட்டமொன்றினால் சட்டமுரணாகக் கப்பட்ட ஒப்பந்தமானது இருகட்சிக் காரரும் ஏற்படுத்தும் உடன்படிக்கையினால் மட்டும் சட்ட அதிகாரம் பெற மாட்டாது” எனக் குறிப்பிடப்பட்டது.

பொதுச்சட்டம் அல்லது பொதுக் கொள்கைக்கு முரணான ஒப்பந்தம் எனப்படுவது குடியியல் அல்லது குற்றவியல் குற்றம் ஒன்றை செய்வதற்கான ஒப்பந்தம் மோசடி செய்யும் நோக்குடன் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒப்பந்தங்கள் என பேராசிரியர் ஆர். டபிள்யு லீ என்பவர் ரோமடச்சு சட்டத்துக்கான அறிமுகம் என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். உதாரணமாக வழக் கொன்று தொடந்து நடப்பதை இடைநிறுத்த அல்லது தடுக்க மேற்கொள்ளும் ஏற்பாடு நீதிமன்றங்கள் சட்ட ஆதிக் கத்தை தடுத்தல், அகற்றல் எதிர்காலத்தில் புரியப்போகும் குற்றத்தை மன்னித்து விடல் என்பன தொடர்பான ஒப்பந்தங்களாகும்.

திருமணம் நிறைவேறுவதற்கு இன்னொருவருக்குப் பணங் கொடுப்பதற்கு செய்யப்படும் ஒப்பந்தத்தை நீதிமுறையானதாகவும், வலுவாக்கத்தக்கதாகவும் ரோமடச்சு சட்டம் கருதியது. ஆனால் ஆங்கிலச் சட்டத்தில் இப்படியான ஒப்பந்தம் பொதுக்கொள்கைக்கு முரணானதாக கருதப்பட்டமையால், வெறிதானதும், சட்ட முரணானதும் எனக் கூறப்பட்டது. தென் ஆபிரிக்க நீதிமன்றங்கள் ஆங்கில சட்டத்தைப் பின்பற்றின. ஆனால் இலங்கையில் வேறுபட்ட கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. மேற்கூறிய கருத்தினை நீதியரசர் டால்டன் டிசில்வா எதிர் ஜீவான் அப்பு (29.பு.ச.அ 417) என்றவழக்கில் இது இலங்கை வழமையு

டன் ஒத்ததொன்றாகையால், வலுவாகக் கத்தக்க ஒப்பந்தம் என குறிப்பிட்டார்.

ஒப்பந்தங்களின் சட்ட முரணான தன்மையினால் பல்வேறுவினைவுகள் ஏற்படும். இதனைப் பிரதானமாகக் கொண்டு துவே 'இழியேதுவால் வழக்கெழுது' 'ஒத்த தீமையில் எதிராளியின் நிலைமை வலிது' ஆகிய இரு முதுரைகளாகும்.

இழியேதுவால் வழக்கெழுது என்பது கறைபட்ட நடவடிக்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு வழக்கிட முடியாது என்பதாகும். ஒத்த தீமையில் எதிராளியின் நிலைமை வலியதென்பது குற்றத்தீமை இருசாரார் இடமும் சமமுடையதாக இருக்கும் போது எதிராளியின் நிலைமை வலிதுடையதாய் இருக்கும் என்பதைக் குறிக்கும்.

சில ஒப்பந்தங்கள் முழுமையாகவே சட்ட முரணானவையாக இருக்கும் அல்லது பகுதியளவில் சட்டமுரணானவையாக இருக்கும். சட்டமுரணான பகுதியை ஒப்பந்தத்திலிருந்து துண்டிக்க முடியுமாயின் சட்டமுரணான பகுதி செயற்படுத்தப்படலாம் என்பதை குறிப்பதே "துண்டித்தல் கோட்பாடு" ஆகும் ஆரம்பத்

தில் ஆங்கிலச் சட்டத்தின் கீழான சட்டமுரண், பொதுச்சட்டத்தின் கீழான சட்டமுரண் என இருவகுதிக் காணப்பட்டாலும் இன்றைய நிலையில் இப்பாகுபாடு நீக்கப்பட்டுசில அளவுகோல்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அவையாவன

I பிரதிபலனின் ஏதாவதொரு பகுதி சட்டமுரணானதாயின் முழுவாக்குறுயுமே செயற்படுத்தப்படாது.

II துண்டித்தல் செய்யும்பொழுது வார்த்தைகளை அதிகரிக்காமலோ வார்த்தைகளை மாற்றாமலோசெய்யக் கூடியதாக இருத்தல் வேண்டும்.

இன்றைய உலகில் ஒப்பந்தங்களாவன சம்பந்தப்பட்ட தனி ஆட்களின் தனிப்பட்ட கருமமாகவின்றி, முழுச் சமூகமும் பொதுவாக அக்கறை காட்ட வேண்டியனவாக கணிக்கப்படுகின்றன. சமூகம் மேலும் தன்னியக்கமுள்ளதாகவும், தரப்படுத்தப் பட்டதாகவும், வளர இவை இன்றியமையாதவை எனலாம்.

பெ. இராஜதுரை
இடைநிலை ஆண்டு

எல்லோரும் சட்டத்தை அறிந்திருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை, ஆனால் ஒருவன் ஒரு செயலை செய்துவிட்டு தனக்கு அவ்விடயத்தில் சட்டம் தெரியாது என தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது.

—டெனிங் பிரபு

With Best Compliments

From

Jubilee Trader

161 A, Second Cross Street,
Colombo - II.

T. P:- 421554, 422889

Fax :- 687675

With Best Compliments

From

Sathasivam Veeravagu & Co.

Customs House Agents

Importers, Exporters, Clearing & Forwarding Agents.

270, Sea Street,
Colombo - II.

Telephone:- 324481, 438570,
433753, 433405,

Cable:- SAVEE CO

Fax :- 26742

AN INTERVIEW WITH FORMER PRESIDENT His Excellency J. R. JAYAWARDENA

Guided by : Mrs. F. R. C. Thalaiyasingham LL.M.
Senior Assistant Legal Draftsman

Interviewed by : M. Fazlin Wahid
K. G. John
Miss. Sharmila Gunanathan
Miss. Bavani Kathirgamathamby

Q.1 What was the main objective in selecting the French system of elections in preference to the German system of elections?

A. The Presidential elections are on the first past the post system. The Parliamentary elections are on the Proportional Representation (P.R) system. Neither the French or German Systems were followed.

Q.2 (i) What are your views on the proposed 17th amendment whereby a member is being permitted to continue and retain his seat in Parliament despite being expelled from the party which he represented at the time of elections?

A. That question does not arise now because the motion to change Law was not moved. In India and Sri Lanka at one time we found Members

of Parliament taking certain decisions against the decisions of their Government and Party in dealing with economic problems. During the early years of Freedom it was difficult to govern due to interference by the private sector. That is why this rule was introduced. We felt that members elected to Parliament on a party basis should not abandon their parties once they are in Parliament.

(ii) IN view of the Proportional Representation being the only method for electing members to Parliament, can the above situation be accommodated?.

A. Yes. Why not.

Q.3 What are your views on the introduction of Project Ministers and State Ministers which appears to be a new concept in our

constitutional history? Do you agree that this new concept has resulted in diminishing the status of the Cabinet of Ministers?

A. I do not wish to comment on this.

Q.4 Though the constitution proclaims that the sovereignty is in the people and it is inalienable, do you agree that in view of the magnitude of powers and privileges conferred on the Executive President, that the actual sovereignty is in the President?

A. I do not think the Executive President has more powers than the Head of the State and Head of Government jointly had in the previous Constitutions. The Executive President combines these two posts. The President then was a figure head and it is really the Executive Prime Ministers who exercised most of these powers. I think by himself or by his directions his views were conveyed to the President, the Head of the State who could hardly refuse to disobey these requests.

Q.5 What is your opinion on the overlapping of powers between Parliament and the Provincial Councils?

A. I am not aware there is such an overlapping. This is not

overlapping but devolution. It happens whenever there is a system of Local Government. When Municipal Councils were created in 1865 we granted powers that were exercised by the Central Government to them. The same rules applied to other local bodies, such as Urban Councils, and District Development Councils. This happens in all Democratic countries.

Q.6 Now that it appears that the ethnic issue is not resolved by the introduction of the Provincial Council System, in your opinion, can a military solution be considered as the only method available for resolving this issue?

If not, what other forms of solution would you recommend especially in view of the breakdown of the dialogue between the state and the militants?

A. I do not wish to answer that question except to say that under the Indo - Sri Lanka Accord the warring Northern parties accepted the Accord, and all except the LTTE, still, adhere to it.

A. I do not wish to answer this as this a matter for the Government to decide.

Q.7 (i) Do you not agree that the purpose sought to be achieved by

the Public Security Ordinance has been defeated due to the misuse of power by the State?

- (ii) Is it more correct to say that at present the emergency regulations are being used as a short - cut method for amending various laws?

A. (i) & (ii)

That also I do not wish to consider and answer.

- Q.8 Many views have been aired and debates are taking place as to the abolition of the Executive Presidential System and the re-establishment of the Parliamentary system of government. What is your view in regard to this?

A. I do not wish to enter this controversy now.

- Q.9 Certain factions in the political scene are talking about the formation of a national government as a resort to resolve the north-east crisis. Do you think such a formation would republican constitution has failed upto date?

A. A Constitution does not resolve a crisis. It is the human element in a government that does so. The successful resolution of a crisis depends on the wisdom of those working the constitution which gives sufficient scope for such a decision.

- Q.10 (i) What is your opinion regarding the re-introduction of the Judicial Review of Legislation?

- (ii) At present, when orders are given to pay damages in fundamental right cases, by the Supreme Court, such orders are not carried out by the relevant authorities. How can this situation be remedied?

A. Under the 1978 constitution the Supreme Court, Court of Appeal and High Court Judges are appointed by the Head of State as in the 1971 Constitution, and the rest are appointed by the Judicial Service Commission. now though in 1971 they were appointed by the Cabinet.

- Q.11 Do you not agree that by introducing the proportionate representation system of election you have deprived a member of a minority political party becoming the leader of the opposition, which was possible under the earlier system of election?

A. I am not aware of that.

- Q.12 What is your view with regard to the revocation of affidavit by another subsequent affidavit.

A. I am not aware of it.

Q.13 You have been a rebel at Law College;

You hang the photograph of Mahathma Gandhi and you also say that you are a Gandhian. Yet, during your term of office as the Executive President of Sri Lanka, this country faced a lot of violence. The LTTE were fighting for the rights of the Tamils in the North and the East. The JVP too surfaced again. Was this due to any of your policies? If not, then why?

A. I am opposed to violence. If the Tamil leaders and parties agitated non-violently I am sure they would have achieved their goal. I prefer and have faith in the Gandhian method of non-violent, agitation based on Maithriya "Love", as preached by the Buddha and Jesus Christ.

Q.14 (i) What is the achievement you feel, you are proud of in your life?

(ii) You are the product of two great institutions, namely Royal College and the Sri Lanka Law

College. You had a fine and peaceful youth life. Do you not feel that the present generation should also enjoy a peaceful life. Is it possible to experience in view of the student unrest prevailing in our educational institutions?

(iii) What is your advice to young or fresh politicians?

(iv) You look very healthy. How do you spend your retirement?

(v) What is your advice to budding lawyers?

A. I do not wish anything better for myself than the fact that I was able to live till 87 with good health, mentally and physically. Happiness at home is one reason.

I do not wish to give advice which I have not followed myself. I am not saying this in an egoistic way when I say "Follow my life, actions and behaviour which you think are relevant and acceptable. No harm can come to one who does so, in this world or after that."

Believe it or not, God never forsakes you even if for a moment of a time. When God is the basic power behind your heartbeat, how can you live if God abandons you

— Swami Gengatharanandaji.

WHICH IS PROHIBITED - Tax Avoidance or Tax Evasion?

Income tax as it was once stated by Lord Mc. Naughten in **AG V London County Council** "is a tax on income, it is not meant to be a tax on anything else." Various interpretations are attached to the word 'income' and what is the tax liability on such income. Apart from this, certain degree of importance is also attached to particular aspects of taxation such as tax avoidance and tax evasion.

Tax avoidance is a statutorily recognized device for removing, reducing or postponing the tax liability, unlike tax evasion which is considered a direct violation of the law. On the other hand, a tax payer can resort to tax saving where the liability is diverted at the initial stages of the production of income.

Tax avoidance is actually a recognition by the Revenue of the rights of a citizen to engage in any business or enter into agreements at his free will, even if it runs counter to the provisions in any special statute. Under the Inland Revenue Act, No. 28 of 1979, a tax payer is at a privilege to organize himself or his business so as to minimize his tax liability by way of contracts, agreements, etc. A clear study of some of the earlier case laws and principles

enunciated by judges of various countries will help to understand the position of tax avoidance in Sri Lanka.

The right to exploit the civil law without infringing the tax law was first asserted by Lord Tomlin in his classic dictum in the landmark decision in the House of Lords in **Duke of Westminster V CIR**. It reads as follows:-

"Every man is entitled, if he can, to order his affairs so that the tax attaching under the appropriate Acts is less than it otherwise would be."

In this case, the Duke entered into covenants with his domestic staff in terms of which they were paid annuities equal to the remuneration payable for services rendered in the course of Duke's employment. Annuity payments were deductible from income while payments to domestic staff were not. Thus the Duke succeeded in minimizing his tax liability. The Revenue contended that the particular device of the Duke was in substance designed to avoid tax and thus should not be allowed. Rejecting this plea, Lord Atkin held that a person poor or wealthy has the legal right to dispose of his income to attract upon himself the least amount

of tax. Thus the House of Lords upheld the validity of a civil transaction, even if it, in effect, deprives the Revenue of its lawful share.

This principle which came to be known as Westminister principle was applied in a similar Sri Lankan case, to decide whether an agreement should be disregarded for tax purposes.

The subject matter of this case was a partnership agreement. Dawoodbhoy, one of the five partners, entered into an agreement with his five children thereby transferring his 1/5th share of the profits to them. In appeal, it was held by Samarakoon CJ that since the agreement constituted a sub-partnership under the Partnership law, the tax liability on the profits would be according to the taxation of partnership in which event only the children are liable to pay tax.

A closer look at the facts of the case will indicate that the sole purpose of the agreement was to avoid tax, but still it escaped liability. The rationale behind the principle was not favoured by many judges. Despite this, it enjoyed the force of law for considerable period of time.

A cautionary note was sounded for the 1st time in 1943 by Vicount Simon in **Latilla V IRC**. He attacked the principle on grounds of its genuinity and good citizen ship. This view was preferred to the Westminister principle since it confirms more with the policy

of taxation being the raising of revenue to meet the cost of governing the community which implies a moral obligation on every citizen to pay his share of income tax.

The above mentioned idea was incorporated into a decision in **W.T. Ramsay Ltd., V IRC** thus departing from the traditional approach of English Courts. In this case it was sought to restrict the wide interpretation given to tax avoidance which enabled practically every transaction to escape under the guise of tax avoidance. The House of Lords adopted the position that transactions designed solely to avoid tax and lacking otherwise any economic or social reality are to be denied their efficacy for tax purposes. For example, if a series of transactions was carried out, the fact that each of the transaction was genuine does not in any way prevent the court from making an order for payment of tax by considering it as a single act. The transactions thus disregarded are called "fiscal nullities."

The test applied here, is broadly referred to as the 'business purpose' test. But it is not clear whether a single act could be considered for the application of the test or a series of inserted steps should form the transaction.

The scope and nature of tax avoidance in Sri Lanka is given statutory recognition in Section 91 of the Inland Revenue Act, No. 28 of 1979. This Section reads as follows:-

"Where the Assessor is of the opinion that any transaction which reduces or would have the effect of reducing the amount of tax payable by any person is artificial or fictitious or that any disposition is not in fact given effect to, he may disregard any such transaction or disposition and the parties to transaction or disposition shall be assessable accordingly."

The operative words in the section are 'artificial' and 'fictitious'. An act will pass off as fictitious, when it is proved that the parties entering into never intended that it should be carried out. But the word 'artificial' cannot be defined exhaustively. It is perhaps due to this that the Inland Revenue of Sri Lanka is forced to make amending legislation to plug tax loopholes, which are exploited by tax payers. This makes one wonder what the Inland Revenue thought it would achieve through tax avoidance. It merely stands as a challenge to the

intelligence of a tax payer with "try it if you can" kind of an attitude. After giving every encouragement to avoid tax, for example certificate of deposits, the Revenue is always on the look out for loopholes and passes amending legislation thereby restricting the scope. Such legislations are passed with a speed observable in no other kind of parliamentary activity.

In conclusion it could be stated that as long as there is recognition by the Inland Revenue of tax avoidance, there is bound to be legislation from time to time and controversial decisions. Because it is natural that a man will always shape up his plans so as to pay the lowest tax possible or to avoid it altogether.

Miss. Bavani Kathirgamathamby
Final Year.

"I would rather Live in a world
where my Life is surrounded by
mystery than Live in a world so
small that my mind could comprehend it"

— Harry Emerson Iosdich —

With Best Compliments
From

Welcome Traders Ltd.

WHOLE SALE TEXTILE DEALERS

HEAD OFFICE:-

No. 68, Second Cross Street,
Colombo - II.

Phone :- 23453, 431104

BRANCH:-

No. 203, Second Cross Street,
Colombo - II.

Phone :- 421771, 436728

தமிழர் பண்பாடு என்றால் என்ன ?

WHAT DO WE MEAN BY "TAMIL CULTURE"

This detail account contains the historical and Sociological aspects of the development of the Tamil race and what we call the culture of Tamil people.

கள்ளியூர் - கனக. நடராஜா
சட்டத்தரணி.

தமிழர் என்றவுடன் தமிழ் மொழியைத் தாய்மொழியாக கொண்டவர்களைப்போடு மட்டுமல்ல, வேறு எந்த மொழி, இனத்திற்கும் இல்லாத ஆதிமொழி பேசியதோடு, கலை, விஞ்ஞானம், மெஞ்ஞானம் என்பவற்றிலும்மேம்பட்டிருந்ததால் 'திருவுடையார்' அதாவது அறிவுச் செல்வம், பொருட் செல்வம், அருட் செல்வம் சகலதும் பெற்றிருந்த மக்கட் கூட்டம் என்பதுமாகும்.

ஆனால், தமிழர் பற்றி ஆராய்ந்த ஆங்கிலேயர் தமிழரை "திராவிடர்" என்று பிழையாக குறித்தனர். ஆனால் திருவுடையதமிழரை "அறிவர்" எனவும் "தென்னவர்" எனவும் குறிப்பிடப்பட்டது பழைய இலக்கியங்களிலுண்டு. டாக்டர், சி. பி. இராமசாமி ஐயர் இவர்களை "திரு வீடன்" என்றழைக்கப்படுவதே சரி என்று கூறியுள்ளார். வேறு சிலர் "திரிவீர" என்ற சேர, சோழ, பாண்டிய நாட்டு மறவர் மக்கட் கூட்டம் என கருதுகின்றனர்.

மறுபுறமாக மத்திய ஆசியாவிலிருந்து வந்த "மிலேச்சர்" கூட்டம் வட இந்தியாவுள் புகுந்து (கி. மு. 2000 ஆண்டிலிருந்து) அங்கிருந்த நாகரிமான தமிழ் மக்களையும் பொருட்களையும் பெருவாரியாக அழித்தனர். இவர்கள் "அறிவிலர்" எதன் பெறுமதியையும் "அறியார்".

ஆனால் ஆங்கிலேயர் இவர்களை "அறியார்" என்று எழுதுவதற்குப் பதிலாக "ஆரியர்" என்று காட்டி விட்டனர். இவ்விதம் 1853 ஆண்டில் குளறுபடி செய்தவர் மாக்ஸ் மூலர். ஆனால் பல வருடங்களின் பின் "திராவிடர்" "ஆரியர்" என்பன ஒரு இனத்தை குறிக்கவில்லை என்று அவர் விளக்கியிருந்தும் முன்னைய தாக்கத்தை தணிக்க முடியவில்லை. பேராசிரியர் வி. ஆர். இராமச்சந்திர தீச்சிதரது (எம். ஏ.) ஆய்வு முடிவுகளின் படி திராவிடர் ஆரியர் என்பன இனத்தைக் குறிக்காது ஒரு கலாச்சார அல்லது பண்பாட்டு நிலையைக் குறிக்கும் மக்கட் கூட்டம் என்பதாகும்.

இன்று, உலகில் எந்த இனமோ, மொழியோ அல்லது பண்பாடோ நூறு வீத சுத்தமானதாக அமையாது. எனினும் இவற்றின் பெரும் பகுதி எதைச்சார்ந்தது என்று கண்டு கொள்ள முடியும். ஒரு இனத்தை அதன் மண்டை ஒட்டின் அமைப்பு மூலம் அல்லது இரத்தத்தின் தன்மை மூலம் அல்லது பொதுவான உருவ அமைப்பின் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். ஆகவே, தமிழர் "திருவீடன்" என்ற இனவகைக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவை சமூகவியலாளரிடம் உண்டு.

பூமியின் தென் துருவப்பகுதியை அடுத்து அவுஸ்திரேலியா, ஆபிரிக்கா, தென் அமெரிக்கா ஆகியவைகளுடன்

தொடர்ந்திருந்த ‘‘கொண்ட்வானா’’ கண்டத்தில் தமிழர் இருந்தனர் என்று கூற முடியாது. எனினும், அவைகள் பிரிந்து இந்திய உபகண்டம் இமயமலையுடன் சேர்ந்தபின் இக்கண்டத்தின் தென்பகுதியில் ‘‘லமூர்’’ அல்லது ‘‘ஈழமூர்’’ என்ற நாட்டில் தமிழர் ஆதிக்குடிகளாக இருந்தனர் என்பதற்குச் சான்றுகள் உண்டு.

இவர்கள் ஆற்றங்கரைகளில் குடியேறி நகரங்கள் அமைத்து நாகரீகமாக வாழ்ந்ததோடு கடலை அண்டி வாழ்ந்த படியால் கடலோடிகளாவும், பின்னர் கடல்கடந்து நாற்றிசையிலும் குடியேறி சர்வதேச வர்த்தகர்களாகவும் ஆயினர்.

தர்மம் என்றால் என்ன? நாகரீகமென்றால் என்ன? என்பவைகளை வரைவிலக்கணப்படுத்துவது கடினம். இதே போன்றுதான் பண்பாடு என்றால் என்ன என்பதையும் வரைவிலக்கணப்படுத்துவதில் பல்வேறு கருத்துக்கள் உண்டு. பண்பாடு என்பதை ‘‘கலாச்சாரம்’’ என்றும் பரவலாக பேசுகிறார்கள். நாகரீகத்தையும் பண்பாட்டையும் பிரித்தறியமுடியாது என்கிறார்கள். ஆனால் இவை இரண்டிற்கும் வேறுபாறு உண்டு என்பதையும் ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். சுருக்கமாக, நாகரீகம் என்பது நகரவாழ்க்கையையும் அதன் முன்னேற்றங்களையும் குறிக்கும். இதற்குமாறாக பண்பாடு என்பது நகருக்குப் புறம்பாக உள்ள கிராம மக்களையும் அவர்கள் வாழ்க்கையையும் எடுத்துக் காட்டும். கிராம வாழ்க்கையில் தான் பண்பாடுகள் பேணிக்காக்கப்பட்டு வருகின்றன.

ரி. எஸ். எலியொட் என்ற ஆங்கிலப் புலவர் ‘‘பண்பாடு என்பது இனிமையும்,

ஒளியும், சிந்தனையின் தொழில் என்றும் அல்லாமலும் அழகிலும் மனித உணர்ச்சியிலுமான ஈடுபாடும் என்றார்.

நம்முன்னோர் ‘‘சால்பு’’ ‘‘சாரறாண்மை’’ என்ற சொற்களால் பண்பாட்டைக் குறித்தனர்.

பண்பெனப்படுவது ‘‘பாடறிந்து ஒழுகுவது’’ எனக்கலித் தொகையிலும், ‘‘பண்புடையார் பட்டுண்டு உலகம்’’ எனத் திருக்குறளிலும் காட்டப்பட்டுள்ளது.

எனவே பண்பாடு எனும் போது ஒரு இனத்தின் அடிப்படையான இலட்சியங்கள். கொள்கைகள் ஆதியிலிருந்து தொடர்ந்து வந்திருக்கவேண்டும். எனவே தமிழர் பண்பாடுஎனும்போதுஎன்னென்ன அடிப்படை இலட்சியங்கள்,கொள்கைகள், கோட்பாடுகள் அதனுள் அமைகின்றன என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டும். இவற்றை மூன்று பிரிவுகளில் குறிக்கலாம்.

முதலாவதாக, இறைவனைப்பற்றியது அதாவது பற்றறுத்தல்: இதற்கமைவான கொள்கைகள்.

- (i) ஒருவனே தேவன்
- (ii) எம்மதமும் சம்மதம்
- (iii) அன்பிலார்க்கு இவ்வுலகமில்லை
- (iv) மறுபிறப்பு நம்பிக்கை: இறவாமல் அல்லது பிறவாமல் இருக்க வேண்டுதல்.

இரண்டாவதாக இல்லறத்தைப் பற்றியது. அதாவது இல்லற தருமம். இதன் இலட்சியம் இல்லறத்தின் மூலம் இறைவனை அடைதல் இதற்கமையான கொள்கைகள்:

- (i) ஒருவனுக்கு ஒருத்தி
- (ii) அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்.

- (iii) தாய் சொல்லைத் தட்டாதே.
- (iv) தந்தை சொல் மிக்க மந்திர மில்லை.
- (v) பெண்ணின் பெருமை, கற்பின் மகிமை.
- (vi) வீரதமனுட்டித்தல்.
- (vii) விருந்தோம்பல்.
- (viii) நோயற்றவாழ்வே குறைவற்ற செல்வம் என்றுணர்தல்.
- (ix) ஐந்துவகை நிலங்களை.

வீரமளவர், வீரமறவர் எந்நிலை யிலும், எக்காலத்திலும் காத்தல்.

* குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம் நெய்தல்.

குடும்பம் என்பது ஒரு கூட்டு வாழ்க்கையே என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

மூன்றாவதாக இவ்வுலகத்தைப்பற்றியது அதாவது பிரபஞ்சஞானம். இது மேற்கூறியவற்றுடன் தொடர்புடையது. ஒரு அமைதியான உலகில் ஆன்ம ஈடேற்றம் என்ற இலட்சியமுடையது. இதன் கொள்கை.

- (i) யாதும் ஊரே. யாவரும் கேளிர்.
- (ii) ஒன்றே குலம் நன்றே செய்வீர்.
- (iii) யாதானும் நாடாமால், ஊராமால் வாழல்.

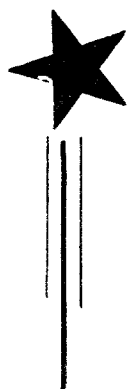
- (iv) மயிர் நீப்பின் வாழாக் கவரி மானன்னார் உயிர் நீப்பர் மானம் வரின்.
- (v) மனத்துக்கண்மாசிலனாதலனைத் தறன், ஆகுல நீரபிற.
- (vi) உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளல்.
- (vii) தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாள்.
- (viii) எழுமின், விழிமின், எண்ணிய கருமம் கைகூடும் வரை உழைமின்.
- (ix) யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்.
- (x) என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே.

இவைகளை எல்லாம் உற்றுநோக்கும் போது பண்டைத் தமிழின் ஒரு சர்வதேச சமுதாய எண்ணங் கொண்டு வாழ்ந்தவன் என அறியலாம். இவற்றையெல்லாம் அறியாமலும், அறிந்தும் தெரியாதது போல் நடந்தும் "எழு" மொழி மூலம் வந்த "பிரமி" மொழி வழி வந்த வட மொழி, ஐரோப்பிய மொழிகள் எழுத்துக்கள் தனியானவை எனக்காட்டியும், தமிழரின் எண்கள் "அரபி எண்கள்" என்றும் காட்டி தமிழர் தம்பெருமையை மறைப்போர் இன்னும் உண்டு. எனவேதான் தமிழர் தம்பண்புகளைப் பேணிக்காக்க வேண்டிய கடமையுடையோராகின்றனர்.

ஆணவமும் அழிவும் இரட்டைக் குழந்தைகள். இரண்டாவது குழந்தை மெதுவாக வளரும் அவ்வளவுதான்.

With Best Compliments

From

O. MEERA SAIBO & SONS,

**16, DAM STREET,
COLOMBO - 12.**

T. P:- 431851

A POSITION OF WOMEN IN ISLAM

Followers of western ideas proclaim that Islam and Islamic laws give undue prominence to the concept of the nobility of man and revolve round in this same tenor to protect and safeguard their interests and stand for their benefit.

They emphatically stress the point that Islam is a religion for men, that it has not acknowledged woman to be a complete human being, and that it has not ordained laws for her which are necessary for a human being.

Moreover, they profess and argue, that if Islam treats woman as a human being, it would not have provided for polygamy; it would not have given the right of divorce to men; it would not have given leadership of the family to the husband; it would not have made a woman's inheritance one half of which a man is inherited to; and it would not have provided for her economic and social independence.

They add that although Islam is a religion which stands equality and though it has maintained real equality in other situations, it appears that it

did not observe the same principle of equality among the sexes.

Let us analyse whether these arguments are true. They are certainly not. But what is the true position is, that Islam has not granted the same rights to men as to women in everything. In the same way it has not imposed the same duties and punishments on both of the sexes on all occasions.

For Muslims, the holy Qur'an is the collection of laws and history. One of the matters that have been commented on in the holy Qur'an is the subject of the creation of men and women. It says quite clearly, that the earth and the sky, the clouds and the winds, plants and animals have all been created for man. But it never says that the woman was created for the man.

Islam gives the woman the right to choose their husbands. Parents do not have absolute authority over them in matter relating to marriage and cannot give their daughters in marriage to anybody they like, without the daughter's desire and consent. The holy prophet

himself never deprived his daughters of their right to choose their husbands.

Those who criticize the muslim law argue that, Islam countenanced a position where by a woman is "priced" in the name of a dowry. That absolutely a wrong notion. The fact is, that the man has acknowledged the right of the woman to a dower (mahr). He has to pay something of value to the woman or to her father at the time of marriage. Moreover, he is responsible for the maintenance and upkeep of his wife and children after marriage.

The fact that a woman inherits only one half of the share than that is inherited by a man, is due to a special reason. A woman is only entitled to a dower and maintenance. As Islam considers dower and maintenance to be obligatory, the wife is automatically exempted from providing for the family budget and that responsibility has been laid upon the husband. Islam seeks that this responsibility should be recompensed by inheritance and so twice as much of the share of inheritance has been allocated to man when compared with woman.

Islam is strongly against divorce and advocates it to be avoided as far as possible. It considers as enemies of God, those men, who marry one woman after the other and divorce them in quick succession.

Among all the propoganda that was carried out against Islam, it was alleged that it was Islam which introduced polygamy into the world.

Truly speaking, Islam did not introduce or originate polygamy. It has, on the other hand, limited and restricted it, by laying down conditions on muslim men who had more than four wives.

Finally, Islam and Islamic laws did the greatest service to the female sex. It gave complete freedom; it gave individuality; an independence of thought and opinion, and formally acknowledged their national rights.

So according to Islam, a woman and a man are both human beings and both are apportioned equal rights with absolutely no difference or disparity what so ever.

Marina Mansoor
Intermediate Year

"We must protect the right of our opponents to speak because we must hear what they have to say."

— Walter Lippmann

With Best Compliments

From

Novelty's Art
"Apple Brushes"

Palm Grove Avenue,

Colombo - 03.

With Best Compliments

From

D. N. L. GANLATH

MEZZANINE FLOOR,
HOTEL MARRIOTT,
COLOMBO.

With Best Compliments
From

WELL WISHER

With Best Compliments
From

PIONEERS IN
PROFESSIONAL
ACCOUNTING STUDIES
Professional Accounting Institute

No 75, Pandukawatte Road,
Colombo - 10.

WITH BEST COMPLIMENTS
FROM

GANESAN ENTERPRISE

Travel Ticketing & Tour Operators Importers, Exporters

Munsoor Bldg,
53 2/4, Main Street,
Colombo - 11.
Sri Lanka.

Tel:- 3 2 3 6 7 2

(c) (i) The real distinction is that a pledge is made available by the creditor **without judicial intervention**.

(ii) A mortgage can only be realized **by action**.

(d) (i) In pledge the subject of the contract is **delivered** to the creditor.

(ii) In mortgage the possession **does not pass**.

Classification of Mortgages

Mortgages are either-

- (a) legal or tacit,
- (b) conventional or express (see Grotius 2:48:7).

Legal or tacit Mortgages arise by operation of law apart from and without any agreement between the parties. Conventional or express Mortgages are created by agreement, between parties.

Both tacit mortgages and conventional mortgages may either be general or special. If the mortgage attaches to all the mortgagor's property future as well as present then it is general. But if it attaches only to some specific property or collection of things then it is special.

1. Tacit Mortgages

This is constituted without any agreement between the parties regarding the giving of security. It takes place by operation of law. These exist in Sri Lanka in so far as it can be applied to the conditions of this island. The Roman Law under Justinian multiplied the number of tacit hypothecs

which have been called as "embarrassing clogs upon property" by Buckland (P. 478).

A few examples may now be considered:-

(1) One who has lent money or supplied materials for repairing a house or ship or one who has advanced something for the necessary preservation of certain property or anyone who has expended labour in doing so, has a tacit hypothec over the house, ship or other property in question. (See Grotius 2:38:11 & 13).

(2) The landlord's hypothec over movables and animals (*invecta et illata*) for the rent, and damages for deterioration of the premises due from the tenant (See Lee, 5th Edition page 188-189.)

3) A ship is bound to the owner of the cargo if the cargo has been sold by the master for the expense of necessary repairs. (See Grotius 2:48:20).

(4) A ship and cargo are bound to the Master and his ship mates for freight and other charges (see Grotius 2:48:19).

(5) A Commission Agent has a tacit hypothec on goods sent to him on commission for advances made upon such goods to the owner or for pledging his credit on behalf of the owner / (See Grotius 2:48:21).

(6) The State has tacit hypothec over the property of those who are its debtors whether upon mortgage judgement, award, bond or contracts. The State is entitled to a preference over all debts contracted by its debtors subsequent to the accruing

of the debt to the State and by its officers subsequent to the date of employment. But the State had no hypothec in the property of offenders for fines and penalties. (See Crown Debtors Ordinance Sec. 4 and 5).

- (7) Minors under Guardianship, have a tacit hypothec over the property of the Guardian for any loss suffered by the latter's negligence or maladministration (See Grotius 2:48:16).
- (8) Inn keepers have a tacit hypothec on the goods brought into the Inn by persons for board and lodging due by them (See *Censura Forensis* of Van Leeuwen).
- (9) Legatees have a hypothec over the estate of the deceased but this is of no avail against the creditors (See Grotius 2:23:19). A person to whom an annuity has been granted by a testator has a tacit hypothec over the residuary estate of the testator (See *Mac vs. Fonseca* 1 Balasingham Reports Page 130).
- (10) The Grantor of lands for a perpetual quit-rent has a tacit hypothec over the land so granted for the security of his rent. (See Grotius 2:48:11).

In all these cases it would be seen that the hypothec arises by operation of law and not due to any agreement between parties. Yet the effect of tacit hypothec, both general and special, is, in Roman Dutch Law, the same as that of a conventional mortgage so far as immovable property is concerned. It attaches to the property even in the hands of 3rd parties (See Vander Keessel's Theses P. 429). But in the case of movables the hypothec lasts only so long as the debtor or

creditor remains in the possession of the mortgaged property and would not bind 3rd parties according to the maxim *Mobilia non habent sequelam* (movables cannot be followed). (See Voet 20:1:14).

Tacit Hypothec Distinguished from Lien

A lien may be defined as a creditor's right to retain immovable or movable property for the time being in his possession until some claim is satisfied (Lee 5th Edition P193). Both Tacit Hypothec and lien arise by operation of law.

The distinctions are as follows:-

- (1) (a) Liens last only so long as possession is retained.
(b) Tacit hypothecs does not depend upon possession.
- (2) (a) A lien is only a weapon of defence, (see Wessels J.P. in *Reed Bros vs Ford* (1923 Transval Provincial Division P. 154).
(b) Tacit hypothec can be made the subject of a claim in law.
- (3) (a) Liens are not assignable.
(b) tacit hypothec may be ceded to third parties. (See Lee 5th Edition Page. 193).

In some respects a lien is more analogous to a pledge of movables perfected by delivery. But a pledge gives a right of sale which a lien does not. (Lee page 193 5th Edition) Lien or *Jus Retention* is was distinguished from *pignus* in *Reed Bros vs. Ford* 1923 T.P.D. 150.

Liens may be either (a) Salvage and improvement liens or (b) Debtor and creditor liens.

When a person necessarily or usefully incurs expense concerning property presently in his possession they are called salvage and improvement liens. Such liens are good against the whole world. That is even if the ownership of the property passes to third parties still this right of lien would exist. The common examples of such liens are those given to possessors and occupiers of land in respect of improvements and to a finder of lost property in respect of necessary expenses. (See page 194 Lee 5th Edition). A few examples of Debtor and Creditor liens are the rights of retention enjoyed by the builders or the right Attorneys-at law and other legal practitioners have to retain documents until paid there charges in connection with legal proceedings to which the documents relate. (See Van Leuwen's Commentaries 4,40,2.) But the papers should have come into their possession in the course of employment as such (See Censura Forensis of Van Leuwen 1, 4, 37, 11) Further the papers should have been delivered to them either by their client or by some other person with the intention of parting with the possession of them absolutely in favour of their client (See Anderson vs. Loos 2 C.L.R. 66). A proctor (now registered Attorney-at-law) has a lien or charge on the proceeds of execution of a judgement recovered by his client in the litigation in which he appeared as proctor (See Perera vs. Perera 11 NLR Page 1).

It is sometimes a matter of doubt whether a particular right is a lien or a tacit hypothec as in the case of a "landlord's lien", which term is a misnomer. Wille in Mortgage and Pledge in South Africa at page 181 state "A lien owes its existence entirely to the fact that the creditor is in possession of the property which is the subject of

the security. Whereas an essential feature of the landlord's hypothec is that the subject of the security is on the leased premises and consequently in the possession of the debtors".

2. Conventional Mortgages

These relate to both movable immovable property. They are created by agreement between the mortgagor and the mortgagee. In Roman law no form as such was required for the creation of a mortgage. In subsequent times though an instrument was preferred. In Roman Law a mortgage whether general or special, whether of movables or immovables, whether express or tacit, bound the mortgaged property, no matter into whose hands it might come (See Voet 20:1:14 & 15) In Roman Dutch Law the consequences are not so simple. Under Roman Dutch Law, there were special mortgages of immovables, general mortgages, of immovables special mortgages of movables, and general mortgages of movables general bonds and mortgages of incorporeal property. (See Lee 5th Edition Page 195) for example, a special mortgage of immovables binds the property so long as it is registered against the mortgagor's title. A special mortgage or pledge of movable depends upon retention of possession by the pledgee. Loss of possession destroys or imperils the security. A general mortgage of movables affects the property so long as it remains in the possession of the Mortgagor. It is ineffectual against an alienee. A general mortgage of immovables attaches to **all** the mortgagor's property (immovable or movable) future as well as present.

In Sri Lanka conventional general mortgages have been abolished by statute. (This would be dealt with shortly). A

mortgage of immovable property could only be created by writing executed before a notary and two witnesses in accordance with the provisions of Sec. 2 of the Prevention of Frauds Ordinance or before certain officers in accordance with the provisions of the Deeds and Documents (Execution before Public Officers) Ordinance. For the purpose of gaining priority the Mortgage Bond must have been registered in accordance with the provisions of the Registration of Documents Ordinance. A Mortgage Bond was a registrable instrument within the meaning of Sec. 8 of that ordinance.

A special mortgage of movables need not be so precise as that of immovables. It could be effected by a general description of the property as for example "Stock in trade". The formalities necessary for the creation of a valid mortgage of movables were laid down in Sec. 18 of the Prevention of Frauds Ordinance and Sec. 18 of the Registration of Documents Ordinance (See. Meera Pulle Vs. Gooneratne (1947) 48 N.L.R. 77).

What may be mortgaged

Generally anything may be mortgaged which belongs to the Mortgagor. Such property may be movable or immovable, corporeal or incorporeal in possession of the Mortgagor or consisting only a right in action. He may be in full ownership or qualified ownership (See Grotius 2:48:2).

Yet a person cannot mortgage what does not belong to him (See Voet 20:3:3). Vanderkeessel has said that at between Mortgagor and Mortgagee such transactions would hold good, yet not to the prejudice of the owner. (See

Vanderkeessel's Theses 539). In Sri Lanka^a it has been stated that a Mortgage of immovable property by a person who at the date of the Mortgage was not the owner does not become valid when he subsequently acquires ownership as against a bona fide purchaser from the Morgager after he had acquired title. (See Alwis vs. Fernando 14 NLR page 90). But it becomes valid as against a subsequent mortgagee. (See. Goonetilleke vs. Jayasekera 14 NLR page 65 and Mohamedbhoy vs. Lebbe Marikar 15 NLR page 466).

A mortgage for an illegal purpose is void (See 38 NLR 420).

The immovable property of a minor cannot be mortgaged by a Guardian without the consent or leave of Court (See Mustapha Lebbe vs. Martinus 6 NLR page 364). A Mortgage or hypothecation of a property which is the subject matter of a partition suit or even any undivided share therein was void under the earlier Partition Ordinance (1863) (Sec. 17), under the Partition Act. (1951)-(Sec. 67) under the Administration of Justice Law (1975)-(Sec. 635), and now under the Partition Law (1977) (Sec. 66).

Who may mortgage?

All persons who may alienate have also the right to Mortgage.

Conventional Mortgages in Sri Lanka.

As stated earlier conventional general mortgages were made invalid by law. All such mortgages executed after January 14th, 1871 were invalidated first by Sec. 1, Ordinance No. 8 of 1871. This was re-enacted by Sec. 3 of the Mortgage Ordinance No. 21 of 1927 and by Sec. 63 or Mortgage Act No. 6 of 1949.

In Sri Lanka in respect of Special. Conventional Mortgages a distinction is made between Conventional Mortgages of land and movables. Under the Common Law, (Roman Dutch Law) if by the sale of the mortgaged property the debt cannot be satisfied, the mortgagee was allowed to proceed against the other properties of the Mortgagor. But the Mortgage Act No, 6 of 1949 specially enacted that no decree in hypothecary action in respect of any mortgage of immovables property effected after 16th January 1950 could be executed against any other property than the one hypothecated (Sec. 46).

By Mortgage (Amendment) Act No: 3 of 1990 the words "mortgaged land" was substituted by the words "mortgaged property" as from 6-3-1990. This meant that fixture such as machinery would also be included in the term "mortgaged property"

Movables

In the case of movables, a conventional mortgage was effected either by delivery or by drawing up a document embodying the terms of the pledge or mortgage and registering same. Such a document was called a bill of sale. (See Sec. 16 of Registration of Documents Ordinance). If there is no delivery of the movable or due registration of a bill of sale the mortgage of movable may lose priority in the event of a valid judicial seizure (See Mohamed vs Eastern Bank (1931) 33 NLR page 73). The Mortgage of a movable as a Bill of Sale should be registered within 21 days, exclusive of Sundays and public holidays from the date of the Mortgage (See Section 17 (b) Registration of Documents Ordinance). In the absence of registration in Order to give effect

to a valid mortgage of movables there should be delivery of the movables and they should remain in the custody or possession of the mortgagee and should continue to remain in possession actually, ostensibly and bona fide. Movables, which are mortgaged cannot be followed into to the hands of bona fide purchasers for value.

The Mortgage Act provides for the mortgage of crops in favour of the Banks and recognised credit agencies. It gives the power to sell the property without the intervention of the Court to such agencies if the money is not paid after a proper demand (Sec. 105 etseq). The Act also provides for mortgage of motor vehicles (Sec. 103) shares (Sec. 73) book debts (Sec. 89-95) Life Insurance Policies, (Sec. 81) to approved Credit Agencies. The Mortgage Act also provides for the mortgage of immovable by a deposit of title deeds with an approved agency (Secs. 69-70). It provides for concurrent mortgages, mortgages given to secure future loans, advances for floating balances and continual liabilities (Sec. 64).

By Section 47A inserted into the Mortgage Act No. 6 of 1949 by Amendment Act No. 3 of 1990, the following lending institutions were allowed to execute a special instrument free of stamp duty whereby the mortgagor would renounce this benefit granted by Section 46. This renunciation could be obtained only in respect of loans of more than Rs. 150,000/-.

- (i) Licensed Commercial Banks within the meaning of the Banking Act, No. 30 of 1988.
- (ii) The State Mortgage & Investment Bank.

- (iii) The National Development Bank.
- (iv) The National Savings Bank.
- (v) The Development Finance Corporation of Ceylon.

Where at the time of execution of a Mortgage Bond in favour of a lending institution such special declaration renouncing the benefit of Sec 46 is executed and the effect of such renunciation is explained to him by the Notary, then in addition to the mortgaged property any other property belonging to the mortgagor shall be liable for sale under the decree in an action upon the mortgage bond, subject to the restriction that no process for seizure and sale of any such other property shall be issued until the mortgaged property is first sold and the proceeds applied in satisfaction of the decree. It is submitted that such a renunciation under section 47 (A) will not enable a creditor to issue writ to sell the defendant's property Section. 218 of the Civil Procedure Code.

Conventional Mortgages of Specific Immovables in Sri Lanka.

Under R. D. L. Mortgagor retains the ownership but he hypothecates the property to secure the debt. But under the English Common Law, the property is transferred to the Creditor and there is a stipulation by the creditor to re-transfer the property to the debtor if the debt has been settled before the specified time. Under the strict English Common Law, if the time had elapsed and the debtor was in default, the title to the property remain with the creditor. But relief was given to the debtor by applying equitable principles. An attempt was made to introduce the English Law of mortgage in Ceylon. A type of alleged

mortgage which was called the "Moratuwa Mortgage" made its appearance in the Courts. In a series of cases it was held that where a person transfers property to another and there is an agreement to re-transfer the same by the creditor on the payment of the loan and the interest, the transaction should be treated as a mortgage and not as a sale with an agreement to re-transfer (See *Fernando vs Thamel* (1946) 47 NLR 297; *Nadaraja vs Kanapathy* (1948) 49 NLR (121) *Palingu Menika vs. Mudiyanse* (1948) 50 NLR Page 566). This finding was based on the equitable law of Trusts. Even though oral agreements or informal agreements apart from the original deed of transfer not admissible under Sec. 92 of the Evidence Ordinance and also in terms of the provisions of the Prevention of Frauds Ordinance (Sec. 2) these were held to be admissible to prove that the creditor in fact held the property in trust for the debtor.

Yet there was a conflict of opinion on this matter. The Privy Council in *Savarimuttu vs. Thangavelaithan* (1954) 55 NLR 529 held that a transaction whereby a debtor or any person transfers property to another with an agreement to re-transfer if the debt is settled before a particular date, is a sale with an agreement to re-transfer and time being the essence of the Contract the creditor becomes the owner of the property if the debtor does not pay the stipulated sum before the prescribed time. (See also *Fernando vs. Cooray* (1957) 59 NLR 169).

It would seem that although in some cases the provisions of Sec. 2 of the Prevention of Fraud's Ordinance have been relaxed on proof of fraud on the ground that the "Statute of fraud may not be an instrument of fraud", this proposition has had only a limited

application and it was necessary that Courts should approach with caution the facts and the law on which any case was claimed to be an exception to the general rule that a transaction relating to immovable property is invalid unless the terms of the transaction have been embodied in a notarially attested document. If an informal agreement relied only by the debtor amounted not to a trust but to a contract for the transfer of immovable property then such agreement was found to be invalid as it contravened the provisions of Sec. 2 of the Prevention of Frauds Ordinance. The Case of Valliammai Atchi vs Abdul Majeed (1947) 48NLR 289 was distinguished in the case of Savarimuttu vs. Thangavelauthan by the Privy Council.

Effect of Conventional Mortgages

In Roman Law a mortgage whether general or special, movables or immovables, express or tacit bound the mortgage property into whose hands so ever it might come. This was independent of the receipt of notice of existence of the Mortgage (See Lee 5th Edition page 195). In Roman Dutch Law the general effect of a mortgage is that creditor does not retain the mortgaged property for himself or sell it on his own authority. He may not even stipulate by contract for right of forfeiture of the ownership by the debtor in default of payment, but must after obtaining judgment allow the sale to take place according to legal process and thus recover what is due to himself (See Grotius 2:48:41). The Mortgage known to the law of Sri Lanka is the Roman Dutch Mortgage and only creates a just in rem whereas the usual Indian Mortgage is the Mortgage known to the English Law by which the property is conveyed to the creditor or mortgagee subject to an

agreement to reconvey if the debt is paid. (See. 37 NLR page 183).

Enforcement of Mortgages

In Roman Law the Mortgagee ultimately acquired a power of sale which could not be excluded by express agreement. In Roman Dutch Law the only mode of realising a mortgage was by obtaining a judgement of the Court upon the Mortgage debt and taking out a writ of execution against the property.

The tendency of judicial decisions in South Africa is to recognise the validity of an agreement for extra judicial sale (parate executie-Parate Execution) of movables. **Parate Executie** is the name given to an extra-judicial (outside court) sale stipulated for in a Mortgage Bond.

The principal of the process of parate execution was that certain facts having been established to the satisfaction of the Court, the previous stages of an ordinary suit were dispensed with and ready execution without previous judgement issued, the discretion of the Court that parate execution should issue being treated as a decree or judgement (1 Bal. Rep. Page 73). The civil procedure code did away with any rights of parate execution which were not specifically provided for by that code or by any other Law of the Islam. It appears from case of Hongkong and Shanghai Bank vs. Krishanapillai (33 NLR 249) that parate executie was not allowed by the law of Sri Lanka. Yet special provisions were provided in the Mortgage Act. No. 6 of 1949 in Part V giving such right in respect of mortgage of movables to approved Credit Agencies.

But now a new Part II A containing new Sections 62A to 62H have been

incorporated into the Mortgage Act by Amendment Act No. 3 of 1990. There are special provisions for recovery where parate execution of immovable properties is empowered. These provisions apply in addition to and not in derogation of the provisions of any clause which empowers certain banks and other institutions to exercise the power of parate execution for the purpose of recovery of loans granted by them on the security of immovable property in the event of default.

Where an application is made to the Magistrate's Court under these sections the Magistrate has jurisdiction, to order the Fiscal to deliver possession of the property to the officer making such an application.

It would be useful to remember that with effect from 6/3/1990 Act numbers 2 to 14 of 1990 were passed by Parliament as package of debt recovery legislation.

Hypothecary Action on Mortgages of Land.

The provisions of Part II of the Mortgage Act No. 6 of 1949 applies only (1) to Mortgage of land, (2) to actions to enforce payment of moneys due upon a mortgage of land and (3) to any hypothecary action in respect of any land (Sec. 4).

Sec. 2 of the Mortgage Act defines "hypothecary" action as "an action to obtain an order declaring the mortgaged property to be bound and executable for the payment of the moneys due upon the mortgage and to enforce such payment by a judicial sale of the mortgaged property".

"Judicial Sales" differ from sales in execution. Judicial sales must be the result of judicial proceedings and the order or decree on which they are based must direct the sale of the property to be sold. The chief differences between execution sales and judicial sales are-

- (a) Execution sales are based on a general judgement for so much money.
- 1. (b) Judicial sales are based on an order to sell specific property.
- 2. (a) Execution sales are conducted by an officer of the law in pursuance of the directions of a statute.
(b) Judicial Sales are made by the Agent of the Court in pursuance of the directions of the Court.
- 3. (a) In Execution Sales the Fiscal is the vendor.
(b) In judicial sales the Court is the vendor.
- 4. (a) In executions sales, the sale is usually complete when the pro-party is struck off to the highest bidder;
(b) In judicial sales it must be reported to and approved by the Court.

According to Sec. 2 of the Mortgage Act. "land includes things attached to the earth or permanently fastened to anything attached to the earth and any estate, right or interest in or over land." The term "mortgage" includes any charge on property for securing money or money's worth. "Mortgagee" includes any person from time to time deriving title under or through the original mortgagee. In Sec 24 the term "prior

Mortgage for the purpose of Sec. 25 has been defined in relation to any other mortgage of the same land as "a mortgage which has priority over such other Mortgage and the term 'Prior Mortgage' in relation to any other mortgage of the same Land has been defined as 'a Mortgage over which such other Mortgage has priority' and 'Puishe Mortgage' has a correspondinū meaning.

Parties to a Hypothecary Action

The parties to this type of action are the Mortgagee as plaintiff and the Mortgagor as defendant. In addition to these, every person (1) who has any interest in the land (whether by way of mortgage or otherwise) being an interest (a) to which the mortgage in suit in the hypothecary action has priority and (b) which interest was created or arises by virtue of an instrument duly registered under the Registration of Documents Ordinance as an instrument affecting the land, prior to the time of the registration of the *lis pendens* of the hypothecary action and (ii) who has prior to such time registered an address for the service of him of legal documents in accordance with Sec. 6 of the Mortgage Act, is a "Person entitled to notice" of the action (Sec. 5 (1)). A person who has seized any land which is subject to a mortgage will be entitled to notice of action Sec. 5 (2) (See also 39 NLR page 143.) When noticed such persons shall be entitled at their option to be added as party to the hypothecary action, upon application made to Court by them within a stipulated time. Even after such stipulated time which is one month from (1) date of posting of notice or (2) publication of notice in a conspicuous position upon the mortgaged land or (3) date of service of notice, application to be added as a party to the action can be

made before the sale of the land under the hypothecary action. Yet every pending order, decree or thing done in the action prior to such belated application will bind such person as though he was previously a party to the action unless Court orders otherwise (Sec. 12). Before sale any person entitled to notice but not noticed, too, could have himself added as a party.

Sec. 5 to 12 of the Mortgage Act. No. 6 of 1949 which deal with the issue of notice of action on persons who have interests in the land on instruments registered subsequent to the mortgage are intended to ensure that all persons would, if they have registered an address under Sec. 6 have an opportunity of intervening in the action, if they so desire.

Sec. 8 makes registration of *Lis Pendens* compulsory in Mortgage action as in Partition actions and also imposes certain obligations which must be fulfilled before Summons in the action could be issued. An Order for issue of summons will not be made by a Court unless a declaration signed by the registered Attorney-at-law is filed of record (a) certifying that *lis pendens* has been duly registered in or in continuation of the folio in which the bond is registered. Under the Registration of Documents Ordinance. (b) Certifying that the register under the Ordinance or a certified extract from it and all relevant entries in it have been personally inspected by such registered Attorney-at-law or some other specified Attorney-at-law and (c) containing a statement of the name and registered address of every person if any, found upon such inspection to be a person entitled to notice of the action.

"Instrument" has been defined in Sec. 5 of the Registration of Documents

Ordinance as an instrument affecting land. What instruments are deemed to affect lands are set out in Sec. 8 of said Ordinance. The meaning of the word "instrument" has been re-defined in Sec. 25 when dealing with land and pledges, mortgages or bills of sale;

For the purpose of registering a *lis pendens* a document as set out in Form 1 of the Second Schedule to the Registration of Documents Ordinance should be presented for registration and such document shall be registered in the same manner as other instruments affecting land but shall be retained by the Registrar. Other instruments like a transfer deed or Mortgage Bond is returned after registration. A *lis pendens* may be registered at any time after the plaint has been accepted by Court in accordance with the provisions of the Civil Procedure Code. For the purpose of the application of the doctrine of *lis pendens* an action duly registered as a *lis pendens*, is deemed to be pending from the time of registration notwithstanding that the summons has not been served on the defendant.

Notice of hypothecary action:

When a Court orders summons to issue, notice must be given to every person declared to be entitled to notice under Sec. 8 of the filling of the action unless he has been made a defendant to the action. Sec. 10 gives the plaintiff the option of giving notice in one of 2 ways.

Either (A) (i) The Registrar of the Court must send to the person by Registered Post to his registered address a notice in terms of Form 2 of the First Schedule to the Mortgage Act. The entry by the Registrar that this

was done and the registered Article receipt are conclusive proof, in the absence of fraud, that the notice was duly sent.

(ii) A copy of the notice must also within 2 weeks from the date of the posting of the notice under (1) above be affixed in a conspicuous position upon the mortgaged land by the Fiscal under a precept from the Court (Precept means a written warrant or direction from Court to the Fiscal).

(iii) A copy of such notice shall be published in a newspaper specified by the Court. (Amending Act. No. 53 of 1949).

Or (B) The Notice of Action may be served in any manner prescribed by the Civil Procedure Code for the service of summons. (Sec. 10).

Rights of persons to whom notice has issued to be added as party to the action is set out in Sec. 12, Sec. 13 deals with persons entitled to notice but not served with notice being able to be added. Sec. 14 deals with the rights of persons so added during the pendency of a hypothecary action. Where such a person is added as a party:-

- (a) he will not be bound by any finding or order previously made in the action.
- (b) he will be entitled to raise any question or issue which he may have raised if he had originally been a party.
- (c) It is therefore necessary that there should be a fresh trial of the issues previously raised except of course where the added party consents to be bound by the previous finding.

(d) unless parties agree no part of the evidence previously taken shall be evidence upon the trial of any issue previously raised or not.

(e) If a party is added after the entry of a decree the operation of that decree can be suspended and thereafter either the decree will be confirmed or a new decree entered according to the circumstances. (Sec. 14).

Sec. 15 declares that every party to a hypothecary action and every person entitled to notice of the action to whom that notice is issued or who himself intervenes will be bound by the decree and sale in the action.

Sec. 16 declares that a person whose interest in the mortgaged land is subsequent to the mortgage but who is not entitled to notice of the action (whether by failure to register his address or his instrument) will be allowed to intervene in the action upon terms. If he is so added he will be bound by the orders previously made in the action unless the Court otherwise determines.

If a Mortgage action has proceeded to the stage of decree and sale without notice having been issued to a person entitled to notice, such person may himself intervene. If he does not, he would not be bound by the decree and sale. Sec. 17 calls such person a "party omitted from a hypothecary action."

Sec. 18 declares that a party omitted may intervene after sale but before distribution of the proceeds of sale and dispute the amount of decree or claim balance proceeds. Actions by or against such party omitted for settlement of rights etc are provided for in Sec. 19. Secs. 20 to 23 set out the manner in

which party omitted are helped by Court against prior mortgages. There may be cases where a land which is subject to several mortgages (primary, secondary, tertiary and so on) is sold in execution of decrees in hypothecary actions instituted separately upon such mortgages. Secs. 24 and 25 provide for these cases. Secs. 26 to 32 deal with death, insolvency or disability of mortgagor or person entitled to notice and the steps to be taken in these instances.

In summary it may be said that the following provisions of the Act will generally ensure that all persons entitled to notice will be bound by a hypothecary decree upon which a sale taken place:-

- (a) provisions for the compulsory registration of *lis pendens*.
- (b) those for the filing by the plaintiff's Attorney-at-law of a list of persons entitled to notice of action.
- (c) those for the right of the plaintiff or the Mortgagor to have notice issued even at anytime before sale.
- (d) that which permits any person entitled to notice to intervene before sale.
- (e) provision for the re-opening of a decree and for entering a fresh decree upon such notice of intervention.

The Contents of a Mortgage Decree

The Mortgage decree in addition to the particulars relating to the payment of debt due to the creditor sets out directions that in default of payment of mortgage money within 2 months from date of decree the mortgaged property shall be sold. The period of 2 months may be varied by Court (Sec. 48). The Court may also in its discretion in the decree or subsequently give such directions as it may deem fit regarding -

- (i) the person who should conduct the sale;
- (ii) the conduct of the sale, specifying the manner and time of the advertisement of the sale;
- (iii) the form of conveyance and the person by whom it is to be executed;
- (iv) the conditions of the sale set out in Sec. 50 (4) and the terms on which the Mortgagee will be allowed to purchase in terms of Sec. 51 etc.
- (v) and such other matters for which Court considers directions necessary such as
  - (a) The confirmation of the sale;
  - (b) the delivery of possession to the purchaser;
  - (c) the removal of any person bound by the decree from the property etc.

These directions may be altered by subsequent directions of Court if need be. (Sec. 50). The contents of a mortgage decree would be better understood if we enumerate here the contents of the prayer in a Mortgage plaint - the Plaintiff normally prays :-

- (i) for judgment against the Defendant in the sum claimed with interest,
- (ii) for costs of suing.
- (iii) for a decree against the Defendant declaring the mortgaged property specially bound and executable for the sum due, interest and costs;
- (iv) that the Court may order the defendant to pay to the Plaintiff the said sum, interest and costs within 2 months from the date of decree or such other date to be fixed by the Court, in

default of such payment, that the property be ordered to be sold by public auction by a person or Auctioneer named by Court or by the Fiscal upon the conditions of sale filed with the plaint or subsequently the Auctioneer to be directed and authorised -

- (a) to advertise the sale thereof according to such conditions approved by Court generally in the Government Gazette and one local newspaper at least.
- (b) to put up the property for sale first at current market value of the land as appraised by him and in the event of there being no bidders at the decreeta, amount and if there too no bidders are available then to put up for sale to the highest bidder;
- (c) to allow the plaintiff or anyone else on his behalf to bid for and purchase the property on credit to the extent of his claim costs provided leave to bid and purchase had been granted to him by Court;
- (d) To execute the necessary conveyance in due form of law in favour of the purchaser after they comply with conditions of sale.
- (v) That the proceeds of sale be applied in and towards the payment of the claim and costs;
- (vi) to direct the Fiscal to deliver possession of the mortgaged property to the purchaser. (see sections 46 to 58 of the mortgage Act regarding sale under hypothecary decree)

Extinction of Mortgages

A mortgage may be extinguished in one of the following ways:-

1. Discharge of the principal debt or liability. This would include performance and its equivalents.
2. Renunciation of the mortgage; this may be either.
  - (a) Express or
  - (b) tacit, as where a mortgagee gave back the title deeds to the Mortgagor, and the mortgagor's widow purported to sell the land to a third party for valuable consideration, and eleven years thereafter, the mortgagee asserted a right to the land as against the purchaser who was in possession. The mortgagee's claim was disallowed. (Hendrick Vs. Tyoni 3 sec. 105) Where the mortgagee tacitly acquiesces in the sale of the mortgaged property, he is bound by the sale. (J. W. Vanderstraaten's Reports (Ceylon) page 261).
3. Confusion or merger; that is, where the titles of mortgagor and mortgagee meet in the same person. In Sri Lanka it was held in a series of early decisions that a MORTGAGE DEBT is not necessarily extinguished by reason of the purchase by the mortgagee of the mortgaged property, when sold in execution of a judgment obtained against the mortgagor by a third party (See for example, Basanayake Nilame vs Upendra 3 SCC 106). The security is extinguished but the debt remains. Bandara vs Appuhamy 12 NLR 300.

The principle of the RDL that a debt is extinguished when the title of the creditor and the debtor became united in the same person by operation of law does not apply in Sri Lanka. Dias vs De Silva 39 NLR 358.

When on the purchase by the mortgagee of the mortgaged property, the mortgage is merged in the ownership the question of the revival of the mortgage can only arise in a case in which for some reason a valid merger does not take place. Velupillai vs Kandiah 37 CLW 89. No merger can take place where the characters of debtor and creditor do not become united in the same person, both as regards the debt and the security, Muthuramar Chettiar vs Kumarappa Chettiar 25 CLW 78.

4. Destruction of the mortgaged property; The debtor himself should not destroy the property, or alter the property materially without the consent of the creditor.
5. Alienation of the property in cases in which the effect of alienation is to deprive the mortgage of the benefit of his security;
6. Expiration of time or operation of condition when the Mortgage is expressed to be temporary or conditional.
7. Extinction of the mortgagor's title to the object of the mortgage, as for example, by his death if his interest was only a life interest.
8. Prescription: the period in Sri Lanka is 10 years (See Sec. 5 of Prescription Ordinance)
9. Decree of Court, as where there is failure of consideration (Benett Vs. De Saram 36 NLR 18)
10. Judicial sale of the mortgaged property (See page 203 5th Edition).

சிறுகதை :

நீறு பூத்த நெருப்பு

BURNING ANGUISH !

A Short Story depicting a widowed mother's anguish to punish her husband's murderer !

இனிய காலைப்பொழுதில் ஆதவன் தன் கிரணங்களை மெல்ல விரித்த வண்ணம் கீழ் வானில் வலம் வர ஆரம்பித்தான். அவனது வருகையைக் கண்ட சேவல் 'சொக்கரக்கோ' என அழைப்பு விடுக்க, வசந்தி திடுக்கிட்டு கண் விழிக்கிறாள். நேரம் 6 மணி என்று கடிகாரம் காட்டுகிறது. "ஐயையோ, நேரமாகி விட்டதே" என்று பதறிக்கொண்டு எழும்புகிறாள். ஆம்! இன்று அவளின் மகன் ஆனந்த் முதன் முறையாக நீதி மன்றத்தில் வழக்காடச் செல்ல இருக்கிறான். வசந்தி பம்பரமாகச் சுழன்று வேலைகளை செய்து முடிக்கிறாள். பின் மகனின் அறைக்குச் சென்று. "ஆனந்த்! நேரமாயிற்று, எழும்பு" என்று மகனைத் தட்டி எழுப்பிவிட்டு, குளிக்கச் சென்றாள். ஆனந்த் கொட்டாவி விட்ட வண்ணம் தன் கை கால்களில் சோம்பல் முறித்துக் கொண்டே எழும்புகிறான்.

ஆனந்த், தன் எல்லாக்கடமைகளையும் முடித்துவிட்டு, புறப்படுகையில் "அம்மா என்னை ஆசீர்வாதம் பண்ணுங்கோ இன்று என் முதல் வழக்கு" என்று தாயிடம் கூறுகிறான். தன் அருகில் வந்த மகனை கண்களில் நீர் மல்க ஆசீர்வதிக்கிறாள். தாயின் கண்களில் கண்ணீரைக் கண்ட ஆனந்த். "அம்மா, ஏன்மமா அழுகிறீர்கள்?" என்றவாறு பரிவுடன்

தாயின் தலையை வருடிக் கொடுக்கிறான். "இல்லை மகன், இது ஆனந்தக் கண்ணீர் என் மகனுக்கு எப்போதுமே என் ஆசீர்வாதம் இருக்கும்" என்று மகனை வழியனுப்பி வைக்கிறாள். அவன் போவதையே இமை கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவள் தான் தேநீர் தயாரிப்பதற்காக மின்சாரக் கேத்தலில் நீர் கொதிக்கவைத்ததையும் மறந்து, மனதில் கடந்தகால நினைவுகள் தோன்றி, அவனைச் சிந்தனையில் ஆழ்த்தின .....

அது ஒரு வசந்த காலம். அப்போது வசந்தி இளமைத் துடிப்பான, அழகே உருவான, ஒரு பருவ மங்கை. அவள் தன்னுடன் கல்லூரியில் படித்து, தற்போது இன்ஸ்பெக்டராக உள்ள மாதவனை காதலித்து, கரம் பிடித்தாள்.

மாதவன் ஒரு நேர்மை தவறாத அதிகாரி. தனது காக்கிச் சட்டையை தன் உயிராக மதிப்பவர். பணத்திற்கும் இலஞ்சத்திற்கும் சோடை போகாத கண்ணியமானவர்.

ஆனால், இப்படிப்பட்டவருக்கு பல சோதனைகள். சட்டத்தின் கீழ் குற்ற மிழைத்த, ஆனால் இது வரை சாமர்த் தியமாக தப்பி வரும் ஒரு பயங்கர கொலையாளியை பிடிக்க வேண்டிய பொறுப்பு இவர் மேல் விழுந்தது.

இரவு பகல் என்று பாராமல் பல இடங்களுக்கும் அலைந்து, களைப்போடு வீட்டுக்கு வந்தார் மாதவன். அப்போது வசந்தி, “என்னங்க! கடமையைச் செய்ய வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக சாப்பாட்டையே மறந்து விடுவதா? இப்படியே போனால் உங்கள் உடம்பு என்னத்துக்கு ஆகும்.” என்று சொல்லிக் கொண்டே அவரருகே வந்தாள். மாதவன் அவளை தன் அருகில் அமருமாறு கூறிவிட்டு, “வசந்தி நீயும் மகனும் எனக்கு ஒரு கண், அதே நேரம் எனது இந்த உத்தியோகம் மற்றொருகண். ஆகவே, இந்த இரு கண்களும் பாதிப்படைய என் உயிருள்ளவரை விடமாட்டேன். எப்போது அந்தக் கொலையாளியைப் பிடிக்கிறேனோ அப்போது தான் எனக்கு உண்மையான நிம்மதி கிடைக்கும். ஒரு குற்றவாளியை தப்பிக்க விடவே கூடாது” என்று வீராவேசத்துடன் முழங்கிய கண்வனிடம், “உண்மையிலேயே நான் பாக்கியசாலிதான்” என்று கூறி கணவனைக் கட்டித் தழுவினாள்.

மறுநாள் கடும் பிரயாசையின் மூலம் கொலையாளியை மாதவன் கையும் மெய்யுமாய் பிடித்தார். ஆனால், அவனோ பண்புலம் மிக்கவன். எனவே, பிடிபட்ட மறு நிமிடத்திலேயே அவனிடம் கைக்கூலிகளாக அடிமைப்பட்டிருக்கும் சில அதிகாரிகளின் பதவிப் பலத்தால் விடுதலை ஆக்கப்பட்டான். அந்தக் கொலையாளி மாதவனை ஏளனமாக பார்த்து விட்டுச் சென்றான். அப்போது அவனை அலட்சியப்படுத்திய மாதவன் அவனால் தனக்கு வரவிருக்கும் ஆபத்தை அறியாத வண்ணம் வீடு நோக்கி தனது சைக்கிளில் சென்று கொண்டிருந்தார்.

வீட்டு வாசல் அழைப்பு மணி ஓசையைக்கேட்டு, வசந்தி கதவைத் திறக்க வந்தாள். திறந்தபோது அவள் கண்ட காட்சி, அவள் கண்களையே அவளால் நம்பமுடியவில்லை. கண்ணெதிரே கணவன் இரத்த வெள்ளத்தில் கிடந்தான். “என்னங்க! உங்களுக்கு என்ன நடந்

திச்சி. யார் உங்களுக்கு இந்த அறியாதத்தைச் செய்தாங்க” என்று கதறிய மனைவியிடம், “சட்டத்தின் பிடியிலிருந்து அவனைத் தப்பவிடக்கூடாது! தப்பவிடக்கூடாது!!” என்ற வார்த்தைகளைக் கூறிய வண்ணம் கண்களை மூடினார் அந்தக் கடமை தவறாத அதிகாரி. “என்னங்க.....” என்று ஊரே நடுங்கும் படி அவறினாள் வசந்தி.

ஆம்! அன்று அவள் எடுத்த உறுதி, தன் கணவனைக் கொன்ற கொலையாளிக்கு தன் மகன் மூலம் தண்டனை வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதே.

அந்த அனல் நாளுக்கு நாள் அதிகரிக்க, தன் மகனை நன்றாகப் படிக்க வைத்தாள். இறுதியில் அவனை ஒரு சட்டத்தரணி ஆக்கினாள். அதற்காக அவள் செய்த தியாகங்கள் பல.

இன்று தான் அந்தக் கொலையவழக்கு. பிடிபட்ட கொலையாளிக்கு எதிராக தகுந்த சான்றுகளுடன் வாதாடவே ஆனந்த விரைந்து சென்று கொண்டிருக்கிறான்.....

தன் கணவனின் இறுதி ஆசையை நிறைவேற்றி விட்ட திருப்தியுடன், தன் மகன் வந்து சொல்லப் போகும் அந்த நற்செய்தியை கேட்கும் ஆவலுடன். வழிமேல் விழி வைத்து ஆனந்தின் வருகைக்காக வீட்டுவாசலில், காத்து நிற்கிறாள் வசந்தி. அடுத்த வீட்டு மாமியின் குரல் கேட்டு சுயநினைவுக்குவந்தவள் ஓடோடிச் சென்று பிளக்கை எடுத்தாள். கேத்தலில் நீர் வற்றியிருந்தது; ஆனால் அவளது மனத்தில் இருக்கும் நெருப்பு.....!

உஷா நந்தனி சி.
முதல் நிலை ஆண்டு

With Best Compliments

From

Gulf Serendib (Pvt) Ltd.
Tours & Travels

109, Mihindu Mawatha,
Colombo - 12.

With Best Compliments

From

Brighten Accessories

Dealers in Textile Garment Accessories
Stationery & Packing Materials

Office :-

151/8 Prince Street,
Colombo - 11.
Sri Lanka.

Phone:- 433000

Res:-

21, Karunatilaka
Place,
Kollonnawa.

With Best Compliments

From

Kala Trading Co.

Dealers in Textiles

Attar Mahal Building
180/11 Keyzer Street,
Colombo - 11.

Phone : 3 2 5 2 5 0

With Best Compliments

From

UDAYAM STORES

Wholesale & Retail
Dealers in Textiles.

188 - V, Main Street,
Colombo - 11.

Tel :- 325388

With Best Compliments

From

INTERMOD BOOK SHOP

**240 GALLE ROAD,
COLOMBO - 6.**

**LEADING BOOK SHOP
FOR SCHOOL BOOKS AND,
STATIONERY.**

Tele :- 503141

FAST TRACK DEBT RECOVERY

Debt Recovery (Special Provisions) Act No. 2 of 1990

M. S. Wickramasinghe
Senior Assistant Legal Draftsman.
(LL.B. - Sri Lanka)

Until recently, the legal procedures governing debt recovery were generally slow and protracted, whilst a special procedure **parate execution** (ie: the right of a creditor to sell the mortgaged property with out recourse to court) was available to certain state owned institutions, which was also subject to legal delays and hence was rarely resorted to. Apart from parate execution, the legal procedures did not distinguish between debts due to lending institutions and debts due to other persons. It was recognised that borrowers were taking advantage of the inadequacies in the legal framework and procedures to deliberately renege on their debts. In 1990 the government enacted the debt recovery package consisting of 14 statutes to enable the speedy recovery of debts due to lending institution. The foremost among the 14 Debt Recovery related laws introduced in 1990 is the Debt Recovery (Special Provisions) Act, No. 2 of 1990. This act has paved the way for an expedi-

tious process of debt recovery by lending institutions, including licensed commercial banks and registered finance companies.

The act, as indicated by it's title contains special provisions for the regulation of the procedure governing debt recovery by lending institutions.

The special procedures laid down by the act is akin to the **summary procedure relating to liquid claims** provided under the civil procedure code although in certain significant respects it varies from the latter.

The scheme of the act is to regulate the procedure relating to debt recovery where the principal amount lend or advanced is less than Rs. 150,000. The lending institution is required to file a plaint and affidavit to the effect that the sum claimed justly due to the institution from the defendant. The act also requires the institution to tender with the plaint the original of the instruments, agreements or documents

sued upon and a draft decree nisi. In an action instituted under this act, the defendant can not appear or show cause against the decree nisi unless he obtains leave from court to do so. In doing so he has to furnish adequate security or pay to court the sum mentioned, in the Decree Nisi or furnish an affidavit satisfying the court that there is an issue in dispute which ought to be tried.

There are three exceptions to this rule which were no doubt intended to mitigate, in the interests of natural justice, the harsh operation of this rule on the interest rights of the defendant.

The exceptions operate to validate any such alienation if the action is dismissed or the decree nisi is discharged or the decree absolute is satisfied other than by the seizure of the property alienated. A further proviso to the section protects an alienee (purchasor) who has come by such property in good for consideration without having notice of the decree nisi, but the burden of proof of this shall be on such alienee.

This special procedure laid down by this act is not available to a lending institution where the amount claimed as interest exceeds the sum due as principal on any loan not exceeding Rs. 250,000/- or recoverable over a period of less than five years.

Section 25 of the act provides inter alia, that any person who make an order to a banker to pay a sum of money which payment is not made by reason of there being no obligation on such banker to make payment or by reason of the payment having been countermanded shall be guilty of an offence. Sec. 26 of the act entitles a lending institution which has instituted action for the recovery of any debt due to it (and such action is pending) to institute action under the special procedure laid down by the act for the recovery of that debt.

At present the special process of debt recovery is confined to institutions which have lent public monies and the development financing institutions.

The first schedule of the act sets out the form of Decree Nisi.

The Debt Recovery Law is a significant advance in providing a quicker and to an extent cost effective process of recovery of the debts due to a lending institution. The potential of this law has yet to be realised.

The Banking Commission was set up to form on the question, of the adequacy of the existing Debt Recovery Laws in relation to the banking and financial sectors and suggest necessary reforms to provide for an expeditious, yet equitable process of debt recovery.

“ The smallest deed is better than the grandest intention ”

— Lorry Eisenberg

மனித உரிமையும் அவசரகால, பயங்கரவாத சட்டங்களும்

HUMAN RIGHT & EMERGENCY TERRORISM ACTS

This article gives an outline of the various features relating to Human Right embodied in the Emergency and Prevention of Terrorism Act of Sri Lanka and the Limitations on their scope.

மாணிக்கவாசகர் இளஞ்செழியன்
L L. B., LL. M, Attorney - at - Law

சாதாரண சட்டங்களை விட கொடுமையானதும் அபாயகரமானது மான் சட்டங்களாகக் கருதப்படும் அவசரகாலச் சட்டம், பயங்கரவாதச் சட்டங்கள் மனித உரிமைகளை அப்பட்டமாக மீறும் சட்டங்களாக சட்டவல்லுனர்களால் கருதப்படுகின்றது. ஒரு நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்கு சீர்குலைந்து, அமைதி, சமாதானம், பாதுகாப்புக்கு குந்தகம் ஏற்பட்டிருக்கும் வேளையில் அவசரகால நிலைமை பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு நாட்டைப் பாதுகாக்கவும், சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்டி மக்களின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தவும் அவசியமானதும் அத்தியாவசியமானதுமான வேளையில் அவசரகால சட்டம் பிரகடனப்படுத்தப்படலாம் என சர்வதேச சட்டம் கூறுகின்றது.

ஒரு நாட்டின் அரசாங்கம் கிளர்ச்சிப் படைகளால் கவிழ்க்கப்படும் போது நாட்டினதும் மக்களதும் பாதுகாப்புக்கு அபாயம் ஏற்படுகின்றது. அந்நிலையில் சாதாரண சட்டத்தின்படி, பாராளுமன்றம்கூடி முடிவு எடுக்கும்வரை சட்டம் ஒழுங்கு சீர்குலைந்து மக்களின் பாதுகாப்பு அபாய நிலையைத் தாண்டி விடும் என்பதால்

நாட்டின் தலைவரினது கையில் அவசரகால சட்டத்தை பிறப்பிக்கும் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டு உடனடியாக அமல் நடத்தி மக்களின் பாதுகாப்பு உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது. இந்த வரையறையின்படி பார்க்கும் போது அவசரகால சட்டம் அவசியமானதா எனக் கேள்வி எழுப்பினால், 'ஆம்' என்ற விடையே கிடைக்கும்.

இந்த அவசரகால சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டதும் சாதாரண சட்டத்தின்கீழ் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் அடிப்படை உரிமைகளான பேச்சுச் சுதந்திரம், எழுத்துச் சுதந்திரம், கருத்து தெரிவிக்கும் சுதந்திரம், தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகள், ஒன்று கூடல் போன்ற இன்னோரன்ன உரிமைகள் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. மாறாக நாட்டின் பாதுகாப்பு எந்த அபாய நிலையிலிருந்தாலும் சித்திரவதை செய்தல், அடிமைத்தனம், வாழ்க்கைச் சுதந்திரத்துக்கு அபாயம், இனப்படுகொலை செய்தல் போன்ற சட்டங்கள் அவசரகால சட்டத்தின் போதும் உருவாக்க முடியாது. அப்படி ஜனாதிபதி ஒருவரால் அவசரகால சட்டத்தின்போது

சித்திரவதை செய்யும்படி, அல்லது இனப் படுகொலை செய்யும்படி கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்டால் அதற்கு இராணுவம் கட்டுப்பட வேண்டிய அவசியம் கிடையாது. அப்படி இராணுவம் கட்டளையை அமூல் படுத்தினால் அதற்கு இராணுவமே முற்று முழுக்க பொறுப்பாகுமே யொழிய உயர் கட்டளை எனக் கூறி தப்பிக்கமுடியாது. இதைத்தான் நாங்கள் 'இயற்கை நீதிக்கோட்பாடு' எனக் கூறுகின்றோம்.

இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் போது ஜேர்மன் ஹிட்லர் தலைமையிலான நாசிக் குழுவினால் சித்திர வதை, இனப் படுகொலை, அடிமைத்தனம் போன்ற அனைத்து உரிமைகளும் மீறப்பட்டது. நாசிக் கப்டன்கள் ஹிட்லரின் உயர் கட்டளைக்குப் பணிந்து சர்வதேச குற்றங்கள் செய்ததாக குற்றஞ்சாட்டியபோது சித்திரவதை, இனப்படுகொலை ஆகியன சர்வதேச குற்றங்கள் இவற்றை எவரும் செய்ய முடியாது, செய்து விட்டு பாதுகாப்பும் கோரமுடியாது. எந்தவொரு அவசரகால நிலைமையின் போதும் கூட இந்த உரிமைகள் மீறப்பட முடியாது எனக் கூறப்பட்டது.

இதேபோன்றுவியட்நாமில் 'மாலாய்' என்ற கிராமம் வியட்நாமிய தீவிரவாதிகளின் முற்று முழுதான கட்டுப்பாட்டில் இருந்ததால், அமெரிக்க இராணுவ கமாண்டர் அந்த கிராமத்தை முற்று முழுதாக அழித்துவிடும்படி உத்தரவிட்டார். அதன் பிரகாரம் நாற்பத்தி ஐயாயிரம் மக்கள் உயிரிழந்தனர். தங்கள் நாட்டுப் படை செய்த தவறை உணர்த்த கொதித்தெழுந்தனர் அமெரிக்க மக்கள். இனப்படுகொலை என்ற அடிப்படையில் விசாரணை குழு அமைக்கப்பட்டு உடனடியாக கமாண்டருக்கும், சேர்ந்தபடையினருக்கும் தண்டனை வழங்கப்பட்டது. இந்த வழக்கு மிகவும் பிரசித்தமான வழக்காகும். இதன் பின்னரே சிறுபான்மை இனத்தவரை பெரும்பான்மை இனத்தவரின் ஆதரவுடன் அழிக்கும் ஆளும் வர்க்க திட்டங்கள் தவிடுபொடியாக்கப்பட்டன.

அவசரகால சட்டத்தின் போது நாட்டில் கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்த, சட்டம் அமைதியை குலைக்கும் சக்தியை கட்டுப்படுத்த சாதாரண சட்டம் போதுமானதல்ல என்பது உண்மையானாலும், அவசரகாலச் சட்டம் பிறப்பிக்க அவசியம் இல்லாதவேளையிலும் பிறப்பிக்கும் உரிமை 'மனித உரிமை அத்துமீறல்' ஆகும். நாட்டை பாதுகாக்க பிறப்பிக்கப்படும் இச்சட்டம் நாட்டின் தலைவர்களினது தலைகளை பாதுகாப்பதற்காக தொடர்ச்சியாக பிறப்பிக்கப்படுகின்றது.

அத்துமீறிய சட்டங்கள் இயற்றப்படுகின்றன. ஒரு காலகட்டத்தில் இலங்கையில் உபபொலிஸ் அதிபர் திருப்தியடைந்தால் ஒருவரைச் சுட்டு, எரித்து சாம்பலைக்கூட உறவினர்களிடம் கையளிக்கத் தேவையில்லை என்ற சட்டம் இருந்தது. மனித உரிமை நிறுவனங்களின் ஆட்சேபனை, கண்டனங்களால் சட்டம் வாபஸ் பெறப்பட்டது. இந்த காலகட்டத்தில் இலங்கையை உலுக்கிய 'மனம்பேரி பிரேமாவதி' கொலை இடம்பெற்றது. இராணுவ சிப்பாயினரால் கொடுமையாக சித்திரவதை செய்யப்பட்டு, அவமானப்படுத்தப்பட்டு, மானபங்கப்படுத்தப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டவள். இலங்கையின் அரசியலமைப்பு யாப்பின் அடிப்படை உரிமையை மீறியமை என்றும், உயர்கட்டளை பாதுகாப்பு அளிக்கமாட்டாது எனவும்கூறி பதினான்கு வருடகால சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டது.

இன்று இலங்கையில் எந்தவொரு அவசரகால நிலைமையின் போதும், இச்சட்டங்கள் இயற்ற முடியாது. இதன் பாதுகாப்புக்கு வழிவகுத்தது 'மனித உரிமைகள் வளர்ச்சியே' ஆகும். உதாரணமாக இலங்கையில் 2/3 பெரும்பான்மையுடன் சட்டம் இயற்றி, அல்லது சர்வசன வாக்கெடுப்பு எடுத்து ஒரு சட்டம் உருவாக்கி அமுல்படுத்தலாம். இந்நிலையில் 'வடகிழக்கு, சிறுபான்மையின மக்களை பூண்டோடு அழிக்க வேண்டும்' என ஒரு சட்டம் இயற்ற வேண்டுமானால் 2/3

பெரும்பான்மையுடன், அல்லது சர்வசன வாக்கெடுப்புடன் சட்டம் இயற்றலாம். அப்படி சட்டம் இயற்றினால் அதை அமல் படுத்தமுடியுமா? என்பது தான் கேள்வி அமல் படுத்தவே முடியாது! ஏனெனில் சிறுபான்மையின இனப்படுகொலையாகி விடும். எந்தவொரு கட்டத்திலும் இனப் படுகொலை செய்ய அனுமதி கிடையாது. சட்டம் இயற்றவழியிருந்தும் அமல்படுத்த முடியாத நிலைக்கு காரணம்தான் 'மனித உரிமை வளர்ச்சி'யாகும். இன்று சிறு பான்மை இனம் 'உயிர் வாழ் உரிமை' யுடன் வாழ்வதற்கு இந்த மனித உரிமை வளர்ச்சி தான் காரணமாகும்.

இதே போன்று பயங்கரமான சட்டம் பயங்கரவாத தடைச் சட்டம் ஆகும். ஒரு நாட்டில் பயங்கரவாதநிலை இருக்கும் போதுசாதாரண சட்டங்கள் செயல் இழக்கின்றன. உதாரணமாக சாதாரண சட்டங்களின்படி கைதுசெய்த 24 மணி நேரத்தில் நீதிமன்றத்தில் ஆஜர் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதெல்லாம் விசாரணை நடவடிக்கைகளுக்கு காலநேரம் போதாது என்ற காரணத்துக்காக கட்டுக்காவல் நீடிக்கப்படலாம். சாதாரண சட்டத்தின் படி குற்ற ஒப்புதல் வாக்கு மூலங்கள் செல்லுபடியற்றவை. ஆனால் பயங்கரவாத சட்டத்தில் குற்றஒப்புதல் வாக்கு மூலமே வழக்கின் முக்கிய சான்று. ஏனெனில் சாட்சிகூற அரசதரப்பு பொலிசை தவிர யாரும் முன்வரமாட்டார்கள் எனக் காரணம் கூறப்படுகின்றது. பயங்கரவாத தடைச்சட்டம் பயங்கரவாதிகளுக்கு மட்டுமே நிலை நிறுத்த வேண்டுமெயொழிய விடுதலைப் போராளிகளுக்கு அல்ல எனவாதம் எழுகின்றது. பாலஸ்தீனரை இஸ்ரேல் பயங்கரவாதிகள் என்றும், மத்திய கிழக்கு நாடுகள் விடுதலைப் போராளி

என்றும் கூறுகின்றன. இப்பொழுது 'பயங்கரவாதம்' என்பதற்கு சரியான வரைவிலக்கணம் வரையறுக்க முடியாதுள்ளது. இன்று பயங்கரவாதத்தை, அரசியல் பயங்கரவாதம், தூய பயங்கரவாதம் என பிரிக்கின்றார்கள். அரசியல் இலக்கை அடையப் போராடும் குழுக்கள் அரசியல் பயங்கரவாதத்தினுள்ளும், போதைவஸ்து குழுக்கள் தூய பயங்கரவாதத்துள்ளும் அடங்குகின்றன. இந்த நிலையில் பயங்கரவாத தடைச்சட்டம் யாருக்கு ஏற்புடையதாகும் என்பது சிக்கலான நிலை ஆகும். ஆனால் இன்று நடைமுறையில் பயங்கரவாத சட்டத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்து அப்பாவிக்கள் பாதிக்கப்படும் நிலையும், முறைகேடான கைதுகள், நீதி விசாரணையற்ற தடுப்புக்காவல்கள், மறியற் சாலை சித்திரவதைகள், நிரூபிக்க முடியாத போர்க்கால இனப்படுகொலைகள் போன்ற இவையாவும் பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தின் கீழ் அமல் படுத்தப்படுகின்றது.

இன்று மக்களை அச்சுறுத்துவது 'தடுப்புக்காவல்' சட்டம் ஆகும். ஒருவரைக் கைது செய்து 72 மணி நேரத்தினுள் நீதிமன்றத்தில் ஆஜர் செய்ய வேண்டும். இல்லையேல் தடுப்புக்காவல் கட்டளை உபபொலிஸ் அதிபர் அல்லது அதன் மேலுள்ளவரால் முதலில் பிறப்பிக்கப்படும். பின்னர் பாதுகாப்புச் செயலாளரால் புதுப்பிக்கப்பட்டு தொடர்ச்சியாக தடுத்து வைத்திருக்கும் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படும். இந்த தடுப்பு காவல் கட்டளை அவசரகாலச் சட்டத்தின்கீழ் இயங்கும் ஒரு பகுதியாகும்.

நல்லதொரு நோக்கத்துக்காக, நல்லதொரு இலக்கை நிறைவேற்றுவதற்காகப்

பிறப்பிக்கப்படும் அவரகால, பயங்கர வாதச்சட்டங்கள், சித்திரவதை, இனப் படுகொலை, ஆட்கடத்தல், அப்பாவி இளைஞர்களின் தடுப்புக் காவல்கள் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளை கட்டுப் படுத்த எதேச்சையான கைதுகள் செய்ய பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

நாட்டைப் பாதுகாக்க அவசரகால நிலைமை பிரகடனப்படுத்தப்படலாம். அவசரகால நிலைமையில்லாத நேரங் களில் அவசரகால நிலைமை பிறப்பிக்கப் படுவது ஆசிய நாடுகளில் சர்வசாதாரண நிலையொன்றாகி விட்டது. நாடு பாது காக்கப்படுவதோ, நாட்டுமக்களின் பாது காப்பு உறுதிப்படுத்தப்படுவதோ அல்லது தலைவர்களின் தலைகளை உறுதிப்படுத்த அவசரகால நிலைமை பியப்பிக்கப்படுவது தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் வழக்கமான பாணியாகும்.

இன்று 'மனித உரிமை' என்பது இங் லாதுவிடின் அவசரகாலச் சட்டம், பயங் கரவாதச்சட்டம் என்பவற்றை துஷ்பிர யோகம் செய்து மனிதர்களே இல்லாத நிலைமை உருவாகியிருக்கும். இச்சட்டங் களையே ஓரளவுக்காது கட்டுப்படுத்தி வைப்பது இந்த மனித உரிமை வளர்ச் சியே. இன்று மனித உரிமைகள் உலகப் பிரகடனம், ஐரோப்பிய மனித உரிமை சள் மாநாட்டு உடன்படிக்கை, அமெரிக் மனித உரிமைகள் மாநாட்டு உடன் படிக்கை, ஆபிரிக்க அராபிய மனித உரி மைகள் கட்டளைச் சட்டம் விருப்புரிமை கட்டுறுத்து குடியியல், அ ர சி ய ல், பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார உரி மைகள் மூலம் மனித உரிமைகள் பேணப் படுகின்றன.

அடிக்கடி தவறு செய்கிறவன் அப்பாவி ஒரே தவறைத் திரும்பத் திரும்பச் செய்கிறவன் மூடன். ஒரு தவறு செய்து, தன்னையறிந்து திருந்திக் கொள்கிறவனே மனிதன்.

— கவிஞர் கண்ணதாசன்.

அரசு கரும அலுவல்களில் தமிழ் மொழியின் பிரயோகம்

உண்மையான சட்ட நிலைமை

This article analyses in brief the history and the development of the use of Tamil Language as the official Language of Sri Lanka. It reveals the actual position as it exists today.

அரசு கரும அலுவல்களில் தமிழ் மொழியின் இடம் என்ன? இந்த விடயம் பற்றி ஒரு குழப்ப நிலை காணப்படுகிறது. 13ம் அரசியலமைப்பு திருத்தத்தையும் 16ம் அரசியலமைப்பு திருத்தத்தையும் நன்றாகப்பிரிந்து கொள்ளாமல் ஒன்றாகக் குழப்பியடிப்பதே இக் குழப்ப நிலைக்குக் காரணமாகும். உண்மையில் 13ம் அரசியலமைப்பு திருத்தம் தமிழ் மொழிக்கு நாடளாவிய ரீதியில் அரசுகரும மொழி அந்தஸ்தை பெற்றுக்கொடுக்கிறது. ஆனால் 16ம் அரசியலமைப்பு திருத்தம் அந்த உத்தியோக மொழியானது நிருவாக மட்டத்தில் பாவிக்கப்பட வேண்டிய மாவட்டங்களை எடுத்துக் காட்டுகிறது. அதன்படி வடக்கு கிழக்கில் மட்டுமே தமிழ் நிர்வாக மொழியாக இருக்கும். ஏனைய மாகாணங்களில் சிங்களம் ஊட்டுமே நிருவாக மொழியாக இருக்கும், எனவே நிருவாக மொழிச்

சட்டத்திற்கு சீர் திருத்தம் கொண்டு வரப்படும் வரை தென்னிலங்கையில் தமிழ் மொழிப்பிரயோகம் பற்றிய இன்றைய குறைபாடுகள் தொடர்ந்து நீடிக்கவே செய்யும். இதனை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்

இலங்கை - இந்திய உடன்படிக்கையின்படி தமிழும் இலங்கையின் உத்தியோக மொழிகளில் ஒன்றாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. அதன்படி அரசியலமைப்பு திருத்தப்பட்டு சிங்களத்துடன் தமிழும் உத்தியோக மொழியாக மாற்றப்பட்டது. 13வது அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தத்தின் மூலமே இது செய்யப்பட்டது. ஆகவே தமிழ் மொழி அரசுகரும மொழிகளில் ஒன்று என்பதில் எந்தவிதமான பிரச்சினையோ சந்தேகமோ இல்லை.

நாட்டின் நிருவாகத்தை சுலபமாக நடத்துவதற்கு வசதியாக அரசுகரும

மொழிகளான சிங்களமும் தமிழும் எந்தெந்த மாவட்டங்களில் பாவிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை எடுத்துக்கூறுவதே 16வது அரசியலமைப்பு சீர் திருத்தமாகும். அதன் பிரகாரம் நிருவாக மொழிகள் பின்வருமாறு அமைந்தன.

- i. வடக்கு மாகாணம், கிழக்கு மாகாணம் தவிர்ந்த ஏனைய ஏழு மாகாணங்களின் நிருவாக மொழி சிங்களமாகும்.
- ii. வடக்கு மாகாணத்திலும் கிழக்கு மாகாணத்திலும் நிருவாக மொழி தமிழாகும்.

ஆயினும் பிரசையானவர் ஒருவர்தான் வாழும் மாகாணத்தின் நிருவாக மொழியில் தொடர்பு கொள்ளாமல் தனக்கு விரும்பிய மொழியில் அரசுகாரியாலயங்களுடன் தொடர்பு கொள்ளலாம். அதே மொழியில் பதிலையும் பெறலாம். உதாரணமாக கொழும்பில் வாழும் தமிழ் மகன் ஒருவன் கொழும்பில் உள்ள அரச அலுவலகங்களுடன் தமிழில் தொடர்பு கொள்ளலாம். தமிழிலேயே பதிலையும் பெறலாம். அதே போல் கிழக்கு மாகாணத்தில் வாழுகின்ற சிங்கள பிரசை ஒருவர் கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள அரச அலுவலகங்களுடன் சிங்களத்தில் தொடர்பு கொண்டு சிங்களத்திலேயே பதிலையும் பெறலாம். ஆகவே மொழிக்கெக்ல் எங்கே ஏற்படுகின்றது? என்பதைப்பார்ப்போம்.

வடக்கு கிழக்கு தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகளில் வாழும் தமிழ் முக்கள் தமது பிறப்பு, இறப்பு திருமண அத்தாட்சிப் பத்திரங்கள் உட்பட அரச ஆவணங்களை தமது மொழியில் பெறமுற்படும்போதும், வடக்கு கிழக்கு தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகளில் வாழும் தமிழ் அரச ஊழியர்கள்

தமது பதவி வழியில் தமிழில் தொடர்பு கொள்ள முற்படும் போதும் மொழிச் சிக்கல் ஏற்படுகின்றது.

அரச ஆவணங்களை தமது மொழியான தமிழில் பெற முற்படும் போது சிக்கல் ஏற்படுவதற்கு காரணம் இலங்கை அரசியலமைப்பின் 22(1)ம் பிரிவின் ஏற்பாடாகும். அது தெரிவிப்பதாவது:-

22(1). "அரசு கரும மொழிகளே இலங்கை முழுவதும் நிருவாக மொழியாதல் வேண்டும்.

ஆயின் வடக்கு மாகாணத்திலும் கிழக்கு மாகாணத்திலும் பொதுப்பதிவேடுகளைப் பேணி வருவதற்காகவும் பகிரங்க நிறுவனங்களினால் அலுவல்கள் யாவும்கொண்டு நடத்தப்படுவதற்காகவும் தமிழ் மொழி நிருவாக மொழியாக பயன்படுத்தல் வேண்டும்."

மேலேயுள்ள பிரிவின்படி வடக்கு கிழக்கு தவிர்ந்த ஏனைய மாகாணங்களில் பொதுப்பதிவேடுகளைப் பேண வேண்டியது சிங்கள மொழியிலேயாகும். ஆகவே தான் வடக்கு கிழக்கு தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகளில் அரச ஆவணங்கள் அல்லது பொதுப்பதிவேடுகளான இறப்பு, பிறப்பு, திருமண அத்தாட்சிப்பத்திரங்கள் சிங்கள மொழியில் பதியப்படுகின்றன. இதனால் இப்பகுதியில் வாழும் தமிழ் மகன் ஒருவன் பிறப்பு, இறப்பு, திருமணப் பத்திரங்களை சிங்களத்தில் பெறவேண்டியிருக்கிறது.

அரசியலமைப்பை மாற்றாமல் சனாதிபதியவர்கள் சில பகுதிகளை இருமொழி நிருவாகப் பிரதேசம் எனப் பிரகடனப்படுத்த 16ம் அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தத்தின் கீழ் இடமுண்டு. அப்படி சனாதிபதி ஒரு பகுதியை இருமொழி நிருவாக

கப் பிரதேசம் எனப் பிரகடனப்படுத்தினால் அங்கு வாழும் தமிழ் மக்கள் தமது பொது ஆவணங்களை தமிழிலும், சிங்கள மக்கள் தமது பொது ஆவணங்களை சிங்களத்திலும் பெறலாம். இல்லையேல் முடியாது.

ஆகவே இன்றைய நிலையின்படி வடக்கு கிழக்கு தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகளில் வாழும் தமிழ் மக்கள் பொது ஆவணங்களின் மூலப் பிரதியை சிங்களத்திலேயே பெறவேண்டும். ஆனால் அதனது மொழிபெயர்ப்புப் பிரதியை தமிழில் பெறலாம்.

வடக்கு கிழக்கு தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகளில் சேவைபுரியும் தமிழ் அதிகாரிகள் தமது பதவி வழியில் கருமமாற்றும் போது தமிழ் மொழியில் கருமமாற்ற முடியுமா? என்பது சந்தேகமே. விசேடமாக இந்தப் பிரச்சினை தமிழ் பாடசாலை அதிபர்கள், ஆசிரியர்களுக்கிடையேயே நிலவுகிறது. அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் தமது இலாகாவுடன் உத்தியோக ரீதியில் தொடர்பு கொள்ளும் போது நிருவாக மொழியிலேயே தொடர்பு கொள்ள வேண்டும். நிருவாக மொழி புரியாத பட்சத்தில் இணைப்பு மொழியான ஆங்கிலத்தில் தொடர்பு கொள்ளலாம். பதிலும் ஆங்கிலத்தில் பெறலாம்.

ஆனாலும் பதிவை தமிழில்தான் தரவேண்டும் என்று கூறி பெறமுடியாது. மொழி பெயர்ப்பை மட்டுமே கேட்கலாம். சிங்களத்தில் பதிவை அனுப்புவதையும் சட்டப்படி எதிர்க்க முடியுமா? என்பது நீதிமன்றத்தால் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய தொன்றாகும்.

ஆகவே சுருக்கமாக கூறின் இலங்கை அரசியலமைப்பின் 13ம் திருத்தத்தின்படி தமிழும் உத்தியோக மொழியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் 16வது திருத்தப்படி தமிழ் மொழி நிருவாக ரீதியாக வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு மட்டுமே கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதனால் வடக்கு கிழக்குக்கு வெளியே வாழுகின்ற தமிழ் மக்கள் எதிர் நோக்குகின்ற மொழிப்பிரச்சினை தொடர்ந்தும் இருக்கும். இந்தப் பிரச்சினையை தீர்க்க வேண்டுமானால் ஒன்றில் இலங்கை அரசியலமைப்பின் 22(1)ம் பிரிவு மாற்றப்பட வேண்டும். அல்லது சனாதிபதி அவர்கள் சில மாவட்டங்களை இரு நிருவாக மொழி மாவட்டங்களாகப் பிரகடனப்படுத்த வேண்டும்.

இந்த சட்ட நிலையை அரசியல் வாதிகள் விளங்கிக்கொள்ளும் வரை மொழிப் பிரச்சினை இருந்தே தீரும்.

கே. ஜி.ஜோன் (இறுதி வருடம்)

“பலவீனனின் பாதையில் தடையாக அமையும் கருங்கற்கள், பலசாலியின் பாதையில் படிக்கல்லாக அமைகின்றன.”

With Best Compliments

From

New Libraa Jewellers

Jewellers & Pawn Brokers

**74, Sea Street,
Colombo - II.**

T. P. 431304

WITH BEST COMPLIMENTS

FROM

Mallika Jewellery Mart

**104, SEA STREET,
COLOMBO - II.**

T. P:- 433865

Orders undertaken executed punctually

Executive Power, Devolution and Divisional Secretaries

— N. SELVAKKUMARAN —
Head of the Department of Law
University of Colombo

It is the intention of the makers of the second Republican Constitution that the executive power of the people shall be exercised by the President of the Republic elected by the people.¹ While it is not easy to define the executive power, it could be safely said that execution of the laws passed by the legislature, the relevant constitutional provisions and making of policy decisions fall within this area of action. The Thirteenth Amendment to the Constitution in its Bill form saw the Full Bench of the Supreme Court divided very sharply when its constitutionality was questioned. The Amendment attempted to devolve governmental powers -both legislative and executive- to the provinces from the centre. Executive power over matters with respect to which a Provincial Council has power to make statutes is exercisable by the Governor of the Province.² It is also provided that the power could be exercised by the Governor either directly or through Ministers of the Board of Ministers or through officers

subordinate to him, in accordance with Article 154F.

Apparently there is no bar or qualification specified by the Constitution about the manner it has to be exercised except in terms of Article 154F. Therefore all statutes passed by the Provincial Council and all laws the subject matter of which is on the Provincial Council List shall be executed by the Governor in terms of Article 154C. The spirit or essence of this Amendment is to devolve on the Province the power of execution of laws on those matters as specified in the Amendment. The Provincial Governor is the authority on whom this power is vested. However he is, in the exercise of his functions, mandated to act on the advice of the Board of Ministers, except where he is by or under the Constitution required to exercise his functions or any of them in his discretion. It is clear that the Board of Ministers has been devised for aiding and advising the Governor in the exercise of his functions, save in

---

1. Article 3

2. Article 154C of the Constitution.

the exceptional cases where he is required to exercise his discretion.³

A reading of the other provisions⁴ of the 13th Amendment reveals that the Board of Ministers which is given this function is made collectively responsible and answerable to the Provincial Council, which has provincially elected representatives. This shows that the spirit of the 13th Amendment is that on certain subjects the people of a province shall exercise their legislative and executive power through their provincially elected representatives and provincially appointed Board of Ministers who are responsible and answerable to their provincial legislators. It is evident that what is intended to be done is the devolution of legislative and executive power on certain specified matters upon the Provincial Councillors.

Parliament passed the Transfer of Powers (Divisional Secretaries) Act in 1992.⁵ According to the preamble of this Act, it is "an Act to provide for the transfer of powers, functions and duties exercised, performed and discharged by Government Agents under various laws, to Divisional Secretaries and for matters connected therewith or incidental thereto".

There are only nine sections in this Act, which paves the way for the creation of Divisional Secretaries' Divisions.⁶ The primary provision of this Act is found in section 3. Subsection 1 of this section reads as follows: "Each Division shall be assigned to a Divisional

Secretary as his area of authority and such Divisional Secretary shall exercise, perform and discharge, within such Division, any power, duty or function conferred or imposed on, or assigned to, him by written law".

This could be identified as an attempt to take away the centralising authority from the District Government Agent to give it at the Divisional Level, namely a level closer to the People. This is legitimate and possible if it is decided by the national legislature in respect of the matters over which Parliament is empowered to legislate. However, can this exercise be termed as devolution of executive authority? This is a clear case of decentralisation or deconcentration of authority. The Divisional Secretary is responsible and answerable to the appointing authority who is responsible to the national legislature. There is no divisional level representative legislative body to which these Divisional Secretaries are made answerable and accountable. Therefore, the establishment and functioning of the institution of Divisional Secretary is a method to decentralise the executive power at the divisional level.

It is not this provision which has an impact on the provincial council system established under the Constitution. Section 3 (2) is very significant in this respect, which provides that "a Divisional Secretary shall, with the concurrence of his appointing authority, exercise, perform and discharge within his division, any power, duty or func-

---

3. Article 154F (1) of the Constitution;

4. Article 154F (6), Article 154B (8)

5. No. 58 of 1992.

6. Section 2 of the Act.

tion conferred or imposed on, or assigned to, him by a Statute of a Provincial Council or any power, duty or function delegated to him by the Governor of a Province.

It is evident that a statute of a Provincial council can confer power on the Divisional Secretary who can execute it. If the Provincial Council decides to use the Divisional Secretary for the exercise of its statutes, there is no problem so far as the Provincial Council will hopefully have some mechanism to hold the Divisional Secretary responsible and answerable to it. When, on the other hand, the Governor of a province delegates, in particular not at the behest of the Provincial council, problems are bound to arise within these two arms of the provincial government.

Can a Provincial Council prevent the Executive Head of the Province from delegating the Power of administering statutes to the Divisional Secretaries? An interesting argument could be put forward by the Governor that he is the sole repository of executive power in the province in respect of matters which are the subject of provincial list.⁷ Could he execute the statutes passed by the Provincial through the framework of an administrative set up created by the national legislature and preferred by him? Can the Provincial Council, on the other hand, claim that the execution of a statute means bringing into operation of the provisions of it through the

mechanism specified in the statute itself, if one is provided for? If that is the case, it will seem that the Governor cannot confer on the Divisional Secretary administrative powers without the advice of Board of Ministers.

A reading of Article 154c reveals that executive power shall be exercised by the Governor. This could be done either directly or through provincial Ministers or through officers subordinate to him in accordance with Article 154 F which establishes a Board of Ministers 'to aid and advice, the Governor in the exercise of his functions. It is also provided that the Governor shall act in accordance with the advice given by the Board of Ministers, unless he is by or under the Constitution required to exercise his functions or any of them in his discretion.⁸ On the one hand the Governor is invested with the executive power and given authority to exercise such power either directly or through Ministers or subordinate officers. But, on the other hand, this grant of authority is also conditioned in that the exercise of power should be in accordance with Article 154F. When one reads the provisions of the latter Article, it is obvious that the Governor is expected to act in accordance with the 'aid and advice given by the Board of Ministers, save in situations where he is expected to exercise his discretion.⁹ These two articles of the 13th Amendment could generate serious controversies and differing interpretations.

---

7. Article 154C of the Constitution.

8 Article 154F (1) of the Constitution

9 See Article 154F (2) and the Decision of the Supreme court in SC Reference No. 2 of 1993.

These are some of the cardinal issues which could crop up theoretically by the of the Divisional Secretaries. The problem of immediate theoretical concern is the following. Can a Provincial Council enact a statute on a matter falling within its purview establishing a specific administrative mechanism to execute the statute? Or on a wider plan can it establish a new administrative set up in the province for the execution of its legislations? Can the Governor, on the other hand, argue that the execution of statutes is a matter falling within the purview of his authority and that he could decide the modality of such exercise? For example, if a Provincial Council passes a Provincial Housing and Construction Act and creates a Provincial Housing and Construction Board to exercise, perform and discharge the powers, functions and duties emanating from the statute, can the Governor insist that those power, functions and duties should be carried out by the Divisional Secretaries of the Province? Can the Governor claim that under the 13th Amendment he could choose any medium to execute the statute and that the Provincial Council does not have authority to compel him to execute the statute through a particular instrument?

If the Provincial Councils too get the assistance of the Divisional Secretaries for the execution of their statutes, will the Divisional Secretaries be not serving two masters, whose objectives and priorities might be different?

What is the effect of the institution of Divisional Secretaries? It is widely said that people need not go to far away places to obtain their needs. Instead the administration has gone closer to them. It is, as pointed out earlier, decentralisation in one way. But by concentrating or bringing so many functions under the office of the Divisional Secretaries is there not a concentration of functions taking place? Is it not taking place at a lower level? Is it not against the concept of deconcentration of powers? This poses the problem of administrative convenience vis-a-vis concentration of powers.

Added to the above considerations should be the important question whether the national legislature can enact a legislation regarding the administrative set-up of the whole country both at national and provincial levels? Can this not be done under the first rubric of the Reserved List viz., "National policy on all Subjects and Functions"? If that could be done, will that exercise not dilute the spirit of devolution of the executive power to the provinces attempted by the 13th Amendment?

So far no controversy has cropped up between the different arms of the provincial government nor has there any serious problem arisen between the national legislature and the provincial legislatures in respect of their area of authority. This is mainly due to the fact that the parties holding sway in both forums were cast in the same colour and mould. When parties belonging to different stance and ideologies take control of these bodies, the contours of these problems could come to the surface.

தவறைப் பொறுத்தவரை
**தடைசெய்தலுக்கும் சிறை வைப்பதற்கும்
வித்தியாசமுண்டா ?**

**IS THERE ANY DIFFERENCE BETWEEN WRONGFUL
RESTRAINT AND WRONGFUL CONFINEMENT**

This article explains the salient features and differences between wrongful restraint and wrongful confinement as envisaged in the Penal Code of Sri Lanka.

சட்டபூர்வமான எதையும் செய்வதற்கு ஒரு மனிதனுக்கு உரிமை உண்டு. அப்படியான உரிமைகள் எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கியதே மனித உரிமைகள் காசனம். ஒரு மனிதன் அவன் போய் வருவதற்கு உரிமையுள்ள ஓர் இடத்திற்கு அவன் போய்வருவதை எவராவது தடுக்க முடியுமா? இது அவனுக்குள்ள ஓர் உரிமை என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. அவ்வாறு வேண்டுமென்றே தடுத்தால் அது குற்றமாகுமா? என்பது கேள்வி. சட்டத்தில் வேண்டுமென்றே தடுத்தல், முறையின்றித் தடைசெய்தல் எனப்படும். ஆனால் இதில் கவனிக்க வேண்டிய விடயம் என்னவென்றால் தடை செய்பவர் தனக்கு தடைசெய்ய உரிமையுள்ளது என நம்பினால், அவர் குற்றவாளியாக மாட்டார் என தண்டனைச் சட்டக் கோவையின் பிரிவு 330 கூறுகிறது என்பதாகும். உதாரணமாக A என்பவர் X செல்லும் பாதையைத் தடுக்கிறார் என வைத்துக் கொள்வோம். ஆனால், இவ்வாறு தடுக்கும் செயலா

னது அங்கு நல்லெண்ணத்துடன் செய்யப்படவில்லை எனத் தெரிந்தால் A, இங்கு முறையின்றி தடை செய்தலான குற்றத்தைப் புரிகிறார் எனக்கருதப்படும்.

ஒருவர் முறையின்றித் தடைசெய்கின்றார் என்று கூறும் பொழுது முக்கியமாக அத்தடையானது ஓர் ஆளுக்கெதிராகச் செய்யப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். அத்துடன் அத்தடை தன்னியக்கத் தன்மையுடையதாகவும், ஓர் ஆள்ஓர் இடத்தை கடக்கும் போது அதை வேண்டுமென்றே தடைசெய்வதாகவும் இருக்கவேண்டும். அல்லாமலும் ஒரு குறிப்பிட்ட வழியைக் கடக்கும் ஆளுக்கு அவ்வழியைக் கடக்க முழுஉரிமையும் இருக்க வேண்டும். இவை மட்டுமல்லாமல், தடையானது நல்லெண்ணத்துடன் செய்யப்படாததாக இருக்க வேண்டும். இந்த அம்சங்கள் ஒவ்வொன்றையும் நன்கு அலசிப் பார்த்த பின்னரே நீதிமன்றம் ஒரு முடிவுக்கு வரும். தடை என்பது ஒருமனிதனுக்கேயன்றி வாகனங்களுக்கோ அல்லது சொத்துக்களுக்கோ இல்லை என்பதை

இங்கு நாம் அவதானிக்க வேண்டும். Justin Perera Vs Ratnayake 61NLR 90 வழக்கிலே ஒரு பஸ் கம்பனியிலே வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டது. அந்த பஸ் கம் பனியின் நிருவாகம் வேலை நிறுத்தத் தத்தில் ஈடுபடாத X என்பவரை, பஸ் ஸினை எடுத்து பிரயாணிகள் சேவையில் ஈடுபடுமாறு பணித்தது. ஆனால் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டோர் அந்த பஸ் ஸினை போக விடாது தரையில் உட்கார்ந்து கொண்டு வழி மறித்தனர். அவர்கள் முறையின்றி தடை செய்தல் என்ற குற்றத்தைப் புரிந்தனர் என நீதி மன்றம் தீர்ப்பளித்தது. ஏனெனில் இங்கு தடை செய்தலானது வாகனத்துக்கே இல்லாமல் வாகனம் செலுத்தியவருக்கே கருதப்பட்டது என்பதனாலாகும்.

முறையின்றி தடை செய்தல் என்னும் செயலானது தண்டனைச் சட்டக் கோவையின் பிரிவு 331ன் கீழ் ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்கப்பால் போவதை தடுப்பதாக அமையுமானால், அது முறையின்றிச் சிறை செய்தல் குற்றமாக மாறுகின்றது. உதாரணமாக Z, என்பவரை அறையில் வைத்துப் பூட்டிவிட்டு அவர் அறையை விட்டு வெளியேறினால் சுடப்படுவார் என்று பயமுறுத்தி கட்டிடத்தைச் சுற்றி துப்பாக்கிகளுடன் பலரைக் காவல் வைத்தால், அது முறையின்றிச் சிறை செய்தல் ஆகும்.

முறையின்றித் தடை செய்தலுக்கு ஒரு மாத காலத்துக்கான சாதாரண சிறைத் தண்டனையோ, 50 ரூபாய் அபராதமோ விதிக்கப்படும். ஆனால் முறையின்றிச் சிறை செய்தலுக்கு ஒரு வருட சிறைத் தண்டனையோ, 1000 ரூபாய் அபராதமோ அல்லது இரண்டும் சேர்ந்தமைந்த தண்டனையோ வழங்கப்படும்.

முறையின்றிச் சிறை செய்த குற்றத்துக்காக ஒருவருக்கு தண்டனை கொடுக்கும் போது அவர் சிறை செய்யப்பட்டிருந்த காலத்தையும், அவரின் தராத

ரத்தையும், அவர் என்ன காரணத்துக்காக அவ்வாறு சிறை செய்யப்பட்டார் என்பதையும், என்ன விதமாக சிறை செய்யப்பட்டார் என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட ஆள் கூடுதலான காலத்துக்கு அல்லது நேரத்துக்கு சிறை செய்யப்பட்டிருந்தால் அதற்குரிய தண்டனை பாரதூரமானதாகவே அமையும். 10 நாட்களுக்கு மேல் முறையின்றி சிறை செய்யப்பட்டிருந்தால் அல்லது முறையின்றி சிறை செய்தலானது ஒருவருடைய சொத்தை பலவந்தமாக எடுப்பதற்காகவோ அல்லது குற்ற ஒப்புதலை பெறுவதற்காகவோ எனின், தண்டனையானது குறைந்தது 3 வருடங்களாகவும் அபராதமும் சேர்த்தே விதிக்கப்படும்.

Lorenz Vs Simon என்ற வழக்கில் ஒரு பொலிஸ்காரர் குற்றவியல் வழக்கு ஒன்றிற்காக அழைப்பாணை விட்டு குறிப்பிட்ட நபரை அழைக்க அவரது வீட்டுக்குச் சென்ற போது, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் அப் பொலிஸ் கான்ஸ்டபிளை ஓர் அறையில் வைத்துப் பூட்டிவிட்டார். ஆனால் வெளியே வர இன்னொரு வழி இருந்ததை பொலிஸ்காரர் கவனிக்கத் தவறி விட்டார். ஆபிரகாம் (Abraham) நீதிபதி தமது தீர்ப்பில் பொலிஸ்காரர் முறையின்றிச் சிறை செய்யப்படவில்லை. ஏனெனில் அங்கு அவர் வெளியே வர இன்னொரு வழி இருந்திருக்கின்றது. ஆனால் அவர் அதைக் கவனியாது பொலிஸ்காரரது தவறே எனக் கூறி குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட வரை விடுதலை செய்தார். எனவே முறையின்றிச் சிறை செய்தலானது உண்மையில் தப்பிக்க எந்த வழியும் இல்லாதிருந்தாலொழிய, அது முறையின்றிச் சிறை செய்தல் ஆகாது.

ஆர். யோகேஸ்வரி
முதனிலை ஆண்டு

நாளை காத்திருக்கு உங்களுக்கென!

சந்தி வானத்தில் ஆடிவரும் ஆதவனை
முந்திச் சென்றே வரவேற்கும் தாமரையாள்
முகம்மலரப் புன்னகை மறைத்து — 'வா'
'வா அன்பே வா' என்கிறாளே எதற்கு?

என்ன இன்னும் புரியவில்லையா!
அன்றைய பொழுதில் முதல்காலடி
அதுதான் தினகரனின் முகத்தில் அச்சரேகை!
பங்கயத்தின் மனதில் பரவசக் குமிழ்கள்!!

புது வகுப்பினுள் நுழைகின்ற
புது முகங்களே! ஏன் இந்தச் சலனம்!!
இதில் என்ன வேடிக்கை?
இது தானே வாடிக்கை!

காலம் காலமாய் தப்பாத தாளமாய்
கல்லூரிகளின் கலகலப்பு மரபன்றோ — தான்
அடைந்த அனுபவம் தனைப் பகிர்ந்து
பழிதீர்த்திடும் பொண்ணான வாய்ப்பன்றோ!

இதுவரை வகுப்பறை எந்தப்பக்கம்
அதுகூடத் தெரியாத ஜீவனெல்லாம்,
'முத்தவர்' எனும் முத்திரையுடன்
முகம் மலர வீறாப்பு நடைபோட்டு

சிங்கத்தின் குகைக்குள்ளே வெள்ளாடு
வெள்ளோட்டம் மெதுவாகப் போடுது — பழசுதான்
பயம் மட்டும் புதிசாக உதிப்பானேன்
பொறுத்திருங்கள் நாளை காத்திருக்கு

— உங்களுக்கென.

லெனிற் ஜூலியா அமிர்தநாயம்
முதனிலை ஆண்டு.

With Best Compliments

From

Pattakannu Subbiah Achary & Sons

**102, NEW CHETTY STREET,
COLOMBO - 13.**

வளர்ச்சிப் பாதையின் முன்னோடிகள்

1950 இல் “இலங்கைச் சட்டக்கல்லூரி தமிழ் மன்றம்” என்ற பெயரில் உருவாகி, 1990 இல் இருந்து “சட்ட மாணவர் தமிழ் மன்றம்” என்ற பெயரில் 44 வருடங்களாக தமிழுக்காக சட்டக்கல்லூரியில் தொண்டாற்றும் எமது மன்றத்தை இதுவரை வழிநடாத்தியோர்களின் முழுமையான பட்டியல் எமக்குக் கிடைக்கவில்லை.

1975 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இவ்வாண்டு வரையிலான பட்டியலை கீழே தருகின்றோம். இதனை பூர்த்திசெய்ய உங்களின் உதவிகளை முழு மனதுடன் வரவேற்கின்றோம்.

தலைவர்

- 1975 கே. இராஜகுலேந்திரா
- 1976 த. ஸ்ரீபதி
- 1977 அ. இராஜகாரியர்
- 1978 ஆர். சி. கருணாகரன்
- 1979 கே. வி. தவராஜா
- 1980 ஆர். செல்வஸ்கந்தன்
- 1981 —
- 1982 ஏ. ஆர். எச். ஹக்கீம்
- 1983 ஏ. ஈ. பாலகப்ரமணியம்
- 1984 எஸ். அசோகன்
- 1985 ஈ. எஸ். ஹரிச்சந்திரா
- 1986 எஸ். அப்பாசி
- 1987 மா. நல்லரத்தினம்
- 1988 சிக்கான் கனகசூரியம்
- 1989 ஆ. ஜெகசோதி
- 1990 வி. புவிதரன்
- 1991 எஸ். எம். எம். நிலாம்
- 1992 வீ. எம். எஸ். ஜோன்சன்
- 1993 எம். வை. எம். இர்சமன்

செயலாளர்

- எஸ். சுரேந்திரன்
- இரா. வசந்தசேனன்
- ஏ. ஸ்ரீகரன்
- எஸ். எப். எம். ஹாலித்
- கே. எஸ். பாலகிருஷ்ணன்
- சண்முகராஜா
- எஸ். குமாரநாதன்
- ஆர். ராஜேஸ்வரன்
- எஸ். தனஞ்சயன்
- எஸ். முத்துலிங்கம்
- ந. இரவிராஜ்
- திலீப் நவாஸ்
- பாலேந்திரன் சசிமகேந்திரன்
- எம். டி. அப்துல் அஸீஸ்
- ந. இரத்தினசிவா
- கா. லிங்கேஸ்வரி
- அப்துல் மௌஜுத்
- வி. தேவதாஸ்

விவாதக் குழுவை அலங்கரித்தோர்

தலைவர்	உபதலைவர்
1968 கி. ஆர். ஜெகதீசன்	செல்வி சாந்தினி லோகிதராஜா
1969 ஆ. தம்பாபிள்ளை	க. நீலகண்டன்
1970 எம். எச். எம். அஷ்ரப்	ந. ஸ்ரீகாந்தா
1971 க. வே. மகாதேவன்	கனக மனோகரன்
1972 ந. ஸ்ரீகாந்தா	சு. வினோதன்
1973 ந. ஸ்ரீகாந்தா	பூ. ஞானகரன்
1975 சு. க. மகேந்திரன்	கனக மானாகரன்
1976 கு. இராஜகுலேந்திரன்	கனக மனோகரன்
1977 த. ஸ்ரீபதி	மனோ ஸ்ரீதரன்
1978 சி. எஸ். சோமசுந்தரம்	செல்வி. கௌரி சங்கரி
1979 வி. ருத்திரகுமாரன்	எஸ். செல்வஸ்கந்தன்
1982 ஆர். செல்வஸ்கந்தன்	வி. விமலேஸ்வரன்
1983 என். நவநீதன்	எஸ். ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா
1984 எஸ். ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா	என். நவநீதன்
1985 சி. நிஜாமுதீன்	எஸ். அப்பாணி
1986 ஜ. நிசாம் ரசாக்	திலீப் நவாஸ்
1987 மொஹமட் லபார்	என். எம். பிஸ்ருல் அமீன்
1988 என். எம். பிஸ்ருல் அமீன்	மொஹமட் லபார்
1989 ம. அ. சுமந்திரன்	எஸ். எம். எம். நிலாம்
1990 ம. அ. சுமந்திரன்	செல்வி லிங்கேஸ்வரி காசிப்பிள்ளை
1991 கி. துரைராசசிங்கம்	எம். எச். எம். கிராஜ்
1992 கி. துரைராசசிங்கம்	செல்வி மரீனா மன்கூர்
1993 செல்வி மரீனா மன்கூர்	ஏ. எல். எம். லாபீர்

உடனாயத்தப் பேச்சுப் போட்டி

முதலாம் இடம்

- 1968 மு. திருநாவுக்கரசு
 1969 க. சி. கமலசபேசன்
 1970 ந. ஸ்ரீகாந்தா
 1971 ந. ஸ்ரீகாந்தா
 1972 செ. அம்பிகைபாலன்
 1973 செ. க. மனோகரன்
 1975 சு. க. மனோகரன்
 1976 கனக மனோகரன்
 1977 த. விக்னராஜா
 1978 வி. ருத்திரகுமாரன்
 1979 வி. ருத்திரகுமாரன்
 1981 ஏ. ஆர். எச். ஹக்கிம்
 1982 என். எம். மஃரூப்
 1985 கி. நிஜாமுதீன்
 1986 திலீப் நவாஸ்
 1987 நிசாம் ரசாக்
 1988 எஸ். துரைராஜா
 1989 எஸ். எம். எம். நிலாம்
 1990 ரஷீத் எம். இம்தியாஸ்
 1991 ம. அ. சுமந்திரன்
 1992 ஏ. எல். எம். லாபீர்
 1993 செல்வி இந்துமதி இலட்சுமணன்

இரண்டாம் இடம்

- ஜெளபர்
 வி. சச்சிதானந்தன்
 பெரி. சுந்தரலிங்கம்
 ஏ. எஸ். மகேந்திரா
 செ. க. மனோகரன்
 எம். எச். எம். அஷ்ரப்
 கனக மனோகரன்
 எஸ். ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா
 த. ஸ்ரீபதி
 க. ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா
 செல்வி கௌரி சங்கரி
 செல்வி பத்மா நாகேந்திரம்
 ஆர். செல்வஸ்கந்தன்
 திலீப் நவாஸ்
 ஜுட் உதயகுமார்
 எம். லபார்
 எம். லபார்
 வி. புவிதரன்
 ம. அ. சுமந்திரன்
 எம். எச். எம். சிராஜ்
 கி. துரைராசசிங்கம்
 செல்வி இந்திரலோஜனி இராஜகோபாலன்

அறங்கூறும் அவையத்தோர்க்கு உரைத்தற் போட்டி

முதலாம் இடம்

- 1968 எஸ். சுந்தரலிங்கம்
 1969 தே. சுவாமிநாதன்
 1970 ஆர். தம்பாப்பிள்ளை
 1971 சி. ஆர். ஜெகதீசன்
 1972 பூ. ஞானாகரன்
 1973 செல்வி ச. லோகிதராஜா
 1976 ஏ. ஸ்ரீதரன்
 1978 ஐ. ஞானதாசன்
 1979 ஐ. ஞானதாசன்
 1985 செல்வி எஸ். பாலகிருஷ்ணன்
 1986 திலீப் நவாஸ்
 1987 ஆ. ஜெகதீசன்
 1988 செல்வி சுரம்யா பாலச்சந்திரன்
 1989 மொஹமட் லபார்
 1990 எம். எம். என். பீ. அமீன்
 1991 எஸ். எம். எம். நிலாம்
 1992 செல்வி ஆர். இந்திரலோஜினி
 1993 சிவா திருக்குமரன்

இரண்டாவது இடம்

- தே. சுவாமிநாதன்
 செ. அம்பிகைபாலன்
 க. சி. கமலசபேசன்
 செல்வி இ. இராஜநாயகம்
 செல்வி வ. செல்லையா
 எம். எச். எம். அஷ்ரப்
 செல்வி ச. லோகிதராஜா
 வி. ருத்திரகுமாரன்
 வி. ருத்திரகுமாரன்

 எஸ். துரைராஜா
 ஐ. நிசாம் ரஸ்ஸாக்
 ஐ. நிசாம் ரஸ்ஸாக்
 எம். எம். என். பீ. அமீன்
 எம். இளஞ்செழியன்
 கே. துரைராசசிங்கம்
 பூ. அப்துல் மௌஜுத்
 ஏ. எல். எம். லாபீர்

“மன்றம் 90” விருது

- 1991 செல்வி கா. லிங்கேஸ்வரி
 1992 துரைராசசிங்கம்/
 பூ. அப்துல் மௌஜுத்
 1993 செல்வி ச. குணநாதன்

செல்வி இ. கா. இலட்சுமணன்

திருச்செல்வம் ஞாபகார்த்த புலமைப் பரிசு

- 1990 பூ. அப்துல் மௌஜுத்
 1991 செல்வி சர்மிலா குணநாதன்
 1992 செல்வி பாஹிமா தாஹா

அமிர்தலிங்கம் ஞாபகார்த்த புலமைப் பரிசு

- 1990 செல்வி கா. லிங்கேஸ்வரி
 1991 பூ. அப்துல் மௌஜுத்
 1992 செல்வி ச. குணநாதன்

செல்வநாயகம் ஞாபகார்த்த புலமைப் பரிசு

- 1990 கா. பேரின்பராஜா
 1991 கா. லிங்கேஸ்வரி
 1992 செல்வி ச. சிவதாசன்

தமிழ் மன்றப் பொதுச்செயலாளரின் ஆண்டறிக்கை - 1993

1950-ம் ஆண்டு மலர்ந்த எமது தமிழ் மன்றம் தற்போது குறைவான அங்கத்தவர்களைக் கொண்டிருப்பினும், ஆற்றிய பணிகள் அளப்பரியன. சட்ட மாணவர் தமிழ் மன்றத்தின் வருடாந்த வெளியீடான நீதிமுரசும், தமிழன்னைக்கு முடிசூட்டும் வகையில் இன்று அரங்கேறும் கலைவிழாவும் மன்றத்தின் செயற்பாடுகளுக்கு அணிசேர்ப்பதாக அமைந்து நிற்கின்றது. இவ்வாண்டு அதிரும் முரசானது இத்துடன் முப்பதாவது தடவையாக முழங்குகின்றது.

1993-ம் ஆண்டு சட்ட மாணவர் தமிழ் மன்றத்தின் செயற்பாடுகள் 3.3.93 அன்று கல்லூரி பிரதான மண்டபத்தில் நடைபெற்ற கால்கோள் விழாவுடன் ஆரம்பமாகின. இவ்விழாவிற்குப் பிரதம அதிதியாக மேன்முறையீட்டு நீதிமன்ற நீதியரசர் ஜனாப் அமீர் இஸ்மாயில் அவர்கள் வருகை தந்து சிறப்பித்தார்கள்.

இவ்வாண்டின் புதிய மாணவர்களை வரவேற்குமுகமாக 10.3.93 அன்று நடைபெற்ற சாதாரண பொதுக்கூட்டத்தில் "தன்னிச்சேர்ச்சை ஊக்குவிக்கப்படல் வேண்டும்" என்ற தலைப்பில் சிரேஷ்ட, கனிஷ்ட மாணவர்களுக்கிடையேயான விவாதம் இடம்பெற்றது.

மன்றத்தின் வருடாந்த உல்லாசப் பயணத்தை மேற்கொண்டு 23.3.93 அன்று ஹோட்டல் ஸ்வானி, பேருவளைக்கு சென்றுவந்தோம். இப்பயணத்தில் கலந்து கொண்ட மாணவர்கள் அனைவருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

8.4.93 அன்று நடைபெற்ற சட்ட மாணவர் தமிழ் மன்ற விவாத அணித் தேர்வில் பின்வருவோர் தெரிவுசெய்யப்பட்டனர். செல்வி மரீனா மன்கூர் (தலைவி), ஜனாப் ஏ. எல். எம். லாபீர் (உபதலைவர்), செல்வி. இந்துமதி இலட்சுமணன், செல்வி. ஷர்மிளா குணநாதன், செல்வன். சரத் ஜெயராம் இப்போட்டிக்கு நடுவர்களாக மேல்நீதிமன்ற நீதிபதி திரு. சி. வி. விக்னேஸ்வரன் அவர்களும், சிரேஷ்ட அரச சட்டவாதி திரு. கே. சிறீபவன் அவர்களும், சட்டத்தரணி திரு. ஏ. ஆர். சுரேந்திரன் அவர்களும் கடமை ஆற்றினர். இவர்களுக்குத் தமிழ் மன்றத்தின் இனிய நன்றிகளை உரித்தாக்குகிறேன். விவாத அணியின் சிறந்த பேச்சாளருக்கான "அமிர்தலிங்கம் நினைவுச் சவால் கிண்ணம்" அணித் தலைவரான செல்வி மரீனா மன்கூர் அவர்களுக்கு வழங்கப்படும்.

18-6-93 அன்று நடைபெற்ற உடனாயத்தப் பேச்சுப் போட்டியில் மூன்றாம் இடத்தினை செல்வி ஷர்மிளா குணநாதனும், இரண்டாம் இடத்தினை செல்வி இந்திரலோஜினி இராஜகோபாலனும் பெற்றனர். முதலாம் இடத்தினை செல்வி இந்துமதி இலட்சுமணன் பெற்று 'சுவாமிநாதன் நினைவுப் பதக்கத்தினைச்' சுவீகரித்துக்கொண்டார். இப்போட்டிக்கு நடுவர்களாக கௌரவ வர்த்தக, வாணிபத்துறை அமைச்சரும், சட்டத்தரணியுமான ஜனாப் ஏ. ஆர். மன்கூர் அவர்களும்,

சட்டத்தரணி திரு. டி. எம். சுவாமிநாதன் அவர்களும், சட்டத்தரணி திரு. தவநேசன் அவர்களும் கடமை ஆற்றினார்கள். இவர்களுக்கு மன்றத்தின் நன்றிகளை உரித்தாக்குகிறேன்.

இம்முறை போட்டியாளர்கள் அதிகளவில் பங்குபற்றிய காரணத்தினால், அறங்கூறும் அவையத்தோருக்கு உரைத்தல் போட்டி இரு கட்டங்களில் நடைபெற்றது. முதல் கட்டமான அரை இறுதிப் போட்டி 3.8.93 அன்றும், 4.8.93 அன்றும் நடைபெற்றது இதில் பின்வரும் 8 போட்டியாளர்கள் இறுதிப்போட்டிக்குத் தெரிவாகினர். செல்வி ஷர்மிளா குணநாதன், திருமதி சுசந்தி இராஜகுலேந்திரா, செல்வன் என். திருக்குமரன், செல்வி இந்திரலோஜினி இராஜகோபாலன், செல்வி யோகேஸ்வரி இராமையா, செல்வி வாசுகி நடராஜா, செல்வன் பெ. இராஜதுரை, ஜனாப் ஏ. எல். எம். லாபீர். இப்போட்டிக்கு நடுவர்களாக சட்டத்தரணிகள் திரு. கே. சிவானந்தம், திரு. காராளசிங்கம், திரு. எஸ். டி. யோகேந்திரா ஆகியோர் கடமை ஆற்றினார்கள். இவர்களுக்கு மன்றம் நன்றி தெரிவிக்கின்றது.

4.8.93 அன்று நடைபெற்ற மன்றத்தின் விசேட பொதுக்கூட்டத்தில் செல்வன் வி. தேவதாசினால் முன்மொழியப்பட்ட மன்றத்தின் அரசியலமைப்புத் திருத்தம் தொடர்பான பிரேரணை மன்றத்தின் 2/3ற்குப் மேற்பட்ட அங்கத்தினர்களால் ஏகமனதாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. இத்திருத்தங்களின்படி.

- (1) உறுப்புரை 4 (அ) இன் கீழ் சகல தமிழ்பேசும் மாணவர்கள் என்பது சகல தமிழ்மொழி மூல மாணவர்கள் என மாற்றி அமைக்கப்பட்டது.
- (2) உறுப்புரை 4 (ஆ) இன் கீழ் தமிழ் பேசும் மாணவர்கள் அல்லாத என்பது தமிழ்மொழி மூல மாணவர்கள் அல்லாத என மாற்றி அமைக்கப்பட்டது.
- (3) மேலதிகமாக உறுப்புரை 4 (ஈ) என ஒன்று உட்புகுத்தப்பட்டது.

இதன்படி உறுப்பினரிமை கோருவதற்கான விண்ணப்பமுடிவு திகதி முதலாம்

தவணையின் கடைசி நாள் எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

- (4) உறுப்புரை 7 இ (vii)ற்கு மூன்று திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இது செயலாளரின் கடமைகள் தொடர்பான உறுப்புரை ஆகும்.

இதன்படி,

யூன் மாதத்தின் முதல் கிழமை என்பது இரண்டாம் தவணையின் முதல் கிழமை என மாற்றி அமைக்கப்பட்டது.

எல்லா அங்கத்தினர்களும் என்பது எல்லா முயற்சியுள்ள (அக்டிவ்) அங்கத்தினர்கள் என மாற்றி அமைக்கப்பட்டது.

யூலை மாதத்தில் என்பது மூன்றாம் தவணையில் என மாற்றி அமைக்கப்பட்டது.

- (5) உறுப்புரை 8 (ஆ) - தேர்தல் தொடர்பான உறுப்புரை.

யூலை மாதத்தில் என்பது மூன்றாம் தவணையில் என மாற்றி அமைக்கப்பட்டது.

6.8.93 அன்று அறங்கூறும் அவையத்தோருக்கு உரைத்தல் இறுதிப் போட்டி நடைபெற்றது. இதில் அரை இறுதிப் போட்டியில் தெரிவான 8 போட்டியாளர்கள் பங்குபற்றினார்கள். இப்போட்டியில் மூன்றாம் இடத்தினை திருமதி சுசந்தி இராஜகுலேந்திராவும், இரண்டாம் இடத்தினை ஜனாப் ஏ. எல். எம். லாபீர் அவர்களும் பெற்றுக்கொண்டனர். முதலாம் இடத்தினை செல்வன் என். திருக்குமரன் பெற்று சேர். பொன். இராமநாதன் நினைவுப் பதக்கத்தினைச் சுவீகரித்துக் கொண்டார். இப்போட்டிக்கு நடுவர்களாக மேன் முறையீட்டு நீதிமன்றத் தலைவர் திரு. கே. பாலகிண்டர் அவர்களும், மேன் முறையீட்டு நீதிமன்ற நீதி யரசர்களான திரு. ஆனந்தகுமாரசுவாமி அவர்களும் ஜனாப் அமீர் இஸ்மாயில் அவர்களும் கடமை ஆற்றினார்கள்.

இவர்களுக்கு மன்றத்தின் நன்றிகளை உரித்தாக்குகிறேன்.

18.8.93 அன்று சட்டக்கல்லூரி பிரதான மண்டபத்தில் சட்டமாணவர் தமிழ் மன்ற விவாதக் குழுவிற்கும், கொழும்புப் பல்கலைக்கழக விவாதக் குழுவிற்குமிடை

யில் “குடும்பத்தைச் சிறப்பாக வழி நடத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகிப்பது கணவனே” எனும் தலைப்பில் சினேக பூர்வ விவாதம் ஒன்றும், ஒன்றுகூடல் நிகழ்ச்சி ஒன்றும் நடைபெற்றன. எமது அழைப்பினை ஏற்று வருகை தந்த கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கத்தினருக்கு எமது மன்றத்தின் நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஒக்டோபர் சட்டக்கல்லூரிப் பரீட்சை யில், ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் ஆகக்கூடிய சராசரிப் புள்ளியைப் பெற்ற மாணவருக்கு வழங்கப்படும் புலமைப்பரிசில்களை பின் வரும் மாணவர்கள் பெற்றுக்கொள்கின்றனர்.

முதலாம் வருடம்: திருச்செல்வம் ரூபகார்த்தப் புலமைப் பரிசு
செல்வி பாஹிமா தாஹா.

இரண்டாம் வருடம்: செல்வநாயகம் ரூபகார்த்தப் புலமைப் பரிசு
செல்வி ஷர்மிளா குணநாதன்.

மூன்றாம் வருடம்: அமிர்தலிங்கம் ரூபகார்த்தப் புலமைப் பரிசு.
செல்வி சந்திரகி சிவதாசன்.

இவர்களுக்கு எமது பாராட்டுகள் உரித்தாகுக.

மேலும் பொருளாதார ரீதியில் பின் தங்கிய மாணவர் ஒருவருக்கு அமிர்தலிங்கம் ரூபகார்த்தப் புலமைப் பரிசில் உதவிப்பணமாக வழங்கப்படும்.

சகலதுறைகளிலும் சிறந்த மாணவருக்கான “மன்றம் 90” விருது இம் முறை செல்வி ஷர்மிளா குணநாதனுக்கும், செல்வி இந்துமதி இலட்சுமணனுக்கும் இணைந்து வழங்கப்பட உள்ளது.

சட்ட உதவி நிலையத்தினால் செப்டம்பர் 93 இல் நடைபெற ஒழுங்குசெய்யப்பட்டுள்ள சட்டக்கல்லூரி, சட்டபீடம் திறந்த பல்கலைக்கழக சட்டபீடம் ஆகியவற்றுக்கிடையேயான முத்தரப்பு சட்ட விவாதத்தில், சட்டக்கல்லூரி சட்ட விவாத அணிக்கு பின் வருவோர் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர். செல்வன் கி. துரைராசசிங்கம் (தலைவர்) செல்வி வாசுகி நடராஜா, செல்வி. ஷர்மிளா குணநாதன் செல்வன் யூ. ஏ. மௌஜுத்

செல்வி. சந்திரதி சிவதாசன் இவர்கள் வெற்றிவாகை குட எமது மன்றத்தின் ஆசிகளை உரித்தாக்குகிறேன்.

அத்துடன் 1993 அக்டோபர் மாதத்தில் நடைபெறவுள்ள சட்டக் கல்லூரிப் பிரவேசப்பரீட்சைக்குத் தோற்ற விருக்கும் தமிழ்மொழி மூல மாணவர்களுக்கு எமது மன்றம் இலவச கருத்தரங்கு ஒன்றை அக்டோபர் முதல் வாரத்தில் நடத்த உத்தேசித்துள்ளது.

மன்ற நடவடிக்கைகளுக்கு முத்தாய்ப்பு வைப்பதுபோல் எமது 30வது வருடாந்த “நீதிமரசு” வெளியீடும் கலை விழாவும் இன்று (4-9-93) இராமகிருஷ்ண மண்டபத்தில் நடைபெறுகிறது.

இறுதியாக மன்றத்தின் செயற்பாடுகள் சிறப்புறப் பல்வேறு வழிகளிலும் உதவி, ஒத்தாசைகள் புரிந்த சட்ட மாணவர்கட்கும், நிதியுதவி வழங்கி ஊக்கமளித்த சகல சட்டத்தரணிகளுக்கும், நினைவுப்பதக்கங்களையும், புலமைப் பரிசில்களையும் தந்து உதவியோருக்கும் எமது மன்றத்தின் கனிவான நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் எமக்குப் பல்வேறு வழிகளிலும் ஆலோசனைகளையும் ஊக்குவிப்புகளையும் வழங்கிய திரு. கா. மகாலிங்க சிவம், திரு. ஆர். சிவகுருநாதன், திருமதி பா. தளையசிங்கம், (விரிவுரையாளர்கள்) ஆகியோருக்கும், கல்லூரி அதிபர் திரு. வோல்டர் லடுவஹெட்டி அவர்களுக்கும் எமது விசேட நன்றிகளை உரித்தாக்குகிறோம்.

தொடரவிருக்கும் தமிழ் மன்றச் செயற்குழுவினருக்கும், ஏனைய உறுப்பினர்களுக்கும் இவ்வாண்டின் தமிழ் மன்றம் இனிய வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

வினாயகமூர்த்தி தேவதாஸ்

பொதுச்செயலாளர்

சட்ட மாணவர் தமிழ்மன்றம்
இலங்கைச் சட்டக்கல்லூரி

With Best Compliments

From

M. H. FARMS

221, School Road,
Galagedara,
Padukka.

With Best Compliments

From

Rubini Textiles

Wholesales Dealers in Textiles

151/14-15. Prince Street,
Colombo - 11.

T. P. No. 421977, 331691

Best Wishes From

a Well Wisher

for the

Tamil Mantram

of

Law College for their activities
towards the Magazine

"Neethi Murusu"

With Best Compliments

From

**Jayalalitha Jewellery
Mart**

65, Sea Street,
Colombo - 11,
Sri Lanka.

T. P:- 449177, 422548

காவல்துறையினரின் கைகளில் சட்டமும் ஒழுங்கும்

LAW AND ORDER IN THE HANDS OF THE LAW ENFORCING OFFICERS

This article centres round the possible atrocities that may result, if the Law enforcing officers take the Law and order into their hands.

இலங்கையின் தெற்குப் பகுதிகளில் பயங்கரவாதம் உச்ச நிலையில் இருந்த நேரமது. சட்டமும் ஒழுங்கும் தனிமனிதர்களின் கரங்களில் நினைத்த படி ஆடிக் கொண்டிருந்தன. பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டம் அதன் சகலவிதமான அதிகாரங்களையும் கையில் எடுத்துக் கொண்டு நீண்ட கரங்களால் கண்ணுக்கெட்டிய தூரத்தில் தென்பட்ட சகலதையும் வளைத்துப் பிடித்து தனது கோரப்பசிக்கு இரையாக்கிக் கொண்டிருந்தது.

மனித உயிர்கள் நினைத்த மாத்திரத்தில் பறிக்கப்பட்டு இறுதிச் சடங்குகள் நடத்த நேரமின்றி, சந்தனக் கட்டைகள் கிடைக்காததால் 'டயர்களைக் கொண்டு' அக்கினிபகவானுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டன. இதற்குப் பயந்து அடிப்படை மனித உரிமைகள் யாவும் எங்கோ ஓடிச் சென்று ஒளிந்துகொண்டு விட்டன.

அந்த கெட்டியான கரிய இருளில் வானத்து நட்சத்திரங்களை மாத்திரமே பார்க்கக்கூடியதாக இருந்தது. எனவே, அந்த வீட்டுக்கருகாமையில் ஒரு பொலிஸ் ஜீப் நின்று கொண்டிருந்ததையோ அதில் ஒரு சப் இன்ஸ்பெக்டர், சில பொலிஸ் கான்ஸ்டபிள்கள் தமது ஆயுதங்களை மினுக்கிக்கொண்டு யாரையோ பிடித்துச்

செல்வதற்கு தயாராக இருந்ததையோ யாரும் பார்த்திருக்க முடியாது. குறித்த நேரத்தில் அவர்கள் தமது 'பூட்ஸ்' கால்கள் ஒலியெழுப்ப திழு திழு வென குதித்து இறங்கினார்கள். வீட்டுக்குள் சென்றார்கள். அங்கிருந்த இளைஞன் ஒருவனை அரைத் தூக்கத்தில் இருந்து இழுத்தார்கள். வீட்டில் இருந்தவர்கள் தமது அன்புக்குரியவனை இனிப் பார்ப்போமா என்ற துக்கத்தில் வீறிட்ட மூவதனை அவர்கள் பொருட்படுத்தவில்லை. அவனை அவர்கள் என்ன காரணத்துக்காக கைது செய்கின்றோம் என்று கூறாமலேயே கைது செய்து கொண்டுவந்தார்கள்.

இரா. சடகோபன்
முதனிலை ஆண்டு

கொழும்பு மேல் தீதிமன்றம் வழக்கு இல. 4349/90 குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் சுரபுரா ஹேவகே. இவர் 13-3-1989 இல் வெலிப்பண்ண பிரதேசத்தில் கிரிந்திய - நவத்துடுவ என்ற இடத்தில், பாதுகாப்பு வலயம் என்று பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட இடத்தில் நிலக் குண்டு ஒன்றினை வைத்திருந்தமைக்காக பயங்கரவாத தடைச்சட்டம் (தற்காலிக ஏற்பாடுகள்) இல. 48/1979, அதன் திருத்தங்கள் ஆகியவற்றின் பிரிவு 2(1)(ஜி) மற்றும் பிரிவு 2(2) (ii) ஆகியவற்றின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டார்.

அரசாங்கத்தரப்பில் குறித்த எஸ். ஐ. பொலிஸ்கான்ஸ்டபிள் ஒருவர், மேல் நீதிமன்ற முதலியார் ஆகியோர் சாட்சியமளித்தனர். அவர்களது சாட்சியங்களுடன் வழக்கு தொடுநர் தரப்பு வாதங்கள் முடித்துக் கொள்ளப்பட்டன.

அதன் பின்னர் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மன்றுரை செய்தார் (Dock Statement). அத்துடன் அவர் முன்னாள் பாரனாமன்ற உறுப்பினர் ஒருவரை சாட்சியமாகவும் அழைத்தார்.

இந்த வழக்கில் புரியப்பட்டதாக சொல்லப்பட்ட குற்றச் சாட்டுகள் தொடர்பில் பின்வரும் மூன்று விடயங்கள் நிரூபிக்கப்பட வேண்டும்.

- (i) குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் கேள்விக்குரிய கைக்குண்டினை தன் வசம் வைத்திருந்தமை.
- (ii) அதனை அவர் சட்டபூர்வமான அதிகாரமின்றி வைத்திருந்தமை.
- (iii) அவர் இருந்த இடம் பாதுகாப்பு வலயமாக இருந்துள்ளமை.

பாதுகாப்பு வலயமென்பது அமைச்சரால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு அரசாங்கவர்த்தமானியில் பிரசுரிக்கப்பட்ட ஏதேனும் அத்தகைய பிரதேசமாக இருத்தல் என பொருள்படும். சட்டத்தின் பார்வையில் வெலிப்பண்ண பிரதேசம் ஒரு 'பாதுகாப்பு வலயம்' என நீதிமன்று கருதவில்லை. இந்த விடயத்தை குற்றச்சாட்டின் தன்மைகளுடன் சம்பந்தப்படுத்தி நிரூபிக்க வேண்டியது வழக்குத் தொடுநர் தரப்பு பொறுப்பாகும். இதனை அவர்கள் செய்யவில்லை.

மேற்படி கைது நடவடிக்கையின் போது பல சாட்சியங்கள் உடன் சென்றிருந்தனர் என பட்டியலிடப்பட்டிருந்த போதும் குறித்த ஒரேயொரு எஸ். ஐ. மாத்திரமே சாட்சியமளிக்க அழைக்கப்பட்டுள்ளார். அவரது சாட்சியங்களும் பல குறைபாடுகளைக் கொண்டிருந்தது.

- (1) 12-03-1989 அன்று நபரொருவர் காயப்படுத்தப்பட்டார் என்று மேற்படி சாட்சியத்துக்கு (எஸ். ஐக்கு) தகவல் கிடைத்தது. அதனைச் செய்தது குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்தான் என சாட்சி சந்தேகித்தார். இந்த புகாரின் பிரதியோ அல்லது புகார் செய்த நபரின் பெயரோ நீதிமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படவில்லை.

தொடர்புடைய புகார் சம்பந்தப்பட்ட தகவல் புத்தகத்தை கொண்டு வருவதற்கு எஸ். ஐ.க்கு விசேடமாக ஒரு நாள் தரப்பட்டது. அப்போதும் அவர் அதனைச் செய்யவில்லை.

- (2) மேற்படி சாட்சி குற்றம் சாட்டப்பட்டவரை நன்கு அறிந்தவர். அவர் மேற்படி புகாரை 12-3-89 அன்று காலையே தெரிந்திருந்தபோதும் இரவு 10.35 வரை அவரின் வீட்டுக்குச் செல்ல காத்திருந்துள்ளனர். அத்துடன் பின்னர். அடுத்த நாள் காலை 5 மணி வரை கைது செய்வதற்காக காத்திருந்தார் எனத் தெரிவித்துள்ளார்.
- (3) குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் வீட்டுக்கு சென்றது, திரும்பிவந்தது தொடர்பில் வாகன போக்குவரத்து குறிப்புப் புத்தகத்தில் எதுவித குறிப்புக்களும் இல்லை. அவை வெற்றாகவேயுள்ளது.
- (4) சான்றுப் பொருட்களை அரசாங்கப் பகுப்பாய்வாளருக்கு அனுப்பி அறிக்கை பெற 10 மாதங்கள் சென்றுள்ளன. அந்த அறிக்கையிலும் விவகாரங்கள் ஒன்றும் இல்லை. குறித்த வெடி குண்டு இராணுவம், பொலிஸ் ஆகியவற்றினால் பயன்படுத்துவதாக உள்ளது. அதுபற்றிய விபரங்கள் இல்லை. இந்த குண்டு சட்டப்பூர்வமான இடத்தில் இருந்து எப்படி மறைந்தது என்றும் சாட்சி விசாரித்திருக்கவில்லை.
- (5) குண்டு ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் பேப்பரில் சுற்றப்பட்டிருந்ததென்றும் மற்றுமொரு சந்தர்ப்பத்தில் கைக்குட்டையில் சுற்றப்பட்டிருந்ததென்றும் குறிப்புக்களில் உள்ளன. பேப்பரோ, கைக்குட்டையோ மன்றில் சமர்ப்பிக்கப்படவில்லை.
- (6) பயங்கரவாதம் நடைபெற்ற அந்த கடினமான காலத்தில் மேற்படி சாட்சி குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் வீட்டுக்கு முன்னால் வீதியோரத்தில் ½ மணி நேரம் வாக்குமூலத்தைப் பதிந்தார் என்பதும், பின்னர் முன் சொன்ன சம்பவத்தில் பயன்படுத்தியதாகக் கூறப்படும் வாளை தேடுவதற்காக அவரின் வீட்டுக்குள் சென்றார் என்பதும் நம்பத்தக்கதாக இல்லை.
- (7) குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மார்ச் 13ஆம் திகதி தான் வருவார் என்று சாட்சிக்குத் தெரிந்திருந்தும் அவர்

ஏனைய அதிகாரிகளுடன் ஜீப் வண்டியில் இரவு முழுவதும் காத்திருந்தார். பயங்கரவாத காலத்தில் ஒரு குற்றவாளியைப் பிடிப்பதற்கு இப்படி செய்திருப்பது நம்பத்தக்கதாக இல்லை.

- (8) மேற்படி சான்றுப்பொருள் அடங்கிய பொது சில்வைக்கப்பட்டு அதில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் கையொப்பம் இடப்பட்டிருக்கவில்லை. அரசாங்க பகுப்பாய்வாளர் அது இலக்கமிடப்படாத பொதியென தனது அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பல சந்தர்ப்பங்களில் தான் அப்படிச் செய்ததற்கு பயங்கரவாத நிலைமை தான் காரணம் எனக் கூறும் சாட்சி பல சந்தர்ப்பங்களில் சாதாரணமான நிலைமையில் நடந்துகொள்வது போலவே நடந்துகொண்டுள்ளார். உதாரணமாக அன்று இரவு ஜீப் வண்டியை அதில் அலுவலர் யாரும் இன்றி தனியாகிவிட்டுச் சென்றுள்ளார். பயங்கரவாத சம்பவங்கள் இடம்பெறுகின்ற பிரதேசத்தில் அவ்விதம் விட்டுச்செல்லாது பாதுகாப்புக்கு உகந்ததா எனக் கேட்டபோது அப்படிச் செய்யவேண்டியது அவசியமல்ல என்று தான் கருதியதாகத் தெரிவித்தார். அதே சமயம் குண்டு சுற்றப்பட்டிருந்ததாக கூறப்பட்ட கைக்குட்டையையோ கடதாசியையோ ஏன் மன்றில் சமர்ப்பிக்கவில்லை என்று கேட்டபோது இந்த சம்பவம் நடந்த காலகட்டத்தில் பொலிசார் பலர் கொல்லப்பட்டனரென்றும் அவர்களால் தமது கடமைகளை சரிவர செய்ய முடியவில்லை என்று கூறியுள்ளார்.

முன்னெநாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மன்றில் சாட்சியமளிக்கும் போது 11-3-89 அன்று குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் வேறு ஒரு சம்பவத்தில் சம்பந்தப்பட்டிருந்தார் என்பதற்காக பொலிசிடம் தான் ஒப்படைத்தாக கூறியிருக்கின்றார். பொலிசார் அவரை சித்திரவதை செய்யக்கூடும் என்பதற்காகவே அவர் அவ்வாறு செய்துள்ளார். அவரது சாட்சியம் பொய்யானது என்று இங்கு மறுக்கப்படவில்லை. இந்த சாட்சியத்தை ஒரு நம்பகமான சாட்சியமென மன்று கருத்திற் கொள்கின்றது.

எனவே 11-3-1989 இல் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர் பொலிசாரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டபோது மேற்படி சப்தின்ஸ் பெக்டர் ஏதேனும் தனிப்பட்ட கரரணத்துக்காக படையினர் பயன்படுத்தக்கூடிய வெடிகுண்டு ஒன்றினை பயன்படுத்தி இந்த வழக்கினை புனைந்திருப்பற்கான சந்தர்ப்பம் உள்ளது.

அன்று இரவு 10 மணிக்கு போனதாகக் கூறியமை, காலை 5 மணி வரை காத்திருந்தமை, வீதியோரத்தால் வாக்குமூலத்தைப் பதிவு செய்தமை, குண்டுப் பார்சலை மூடிச் சீவிடாமை, அதனை 7 மாதமாக அரசு ஆய்வாளருக்கு அனுப்பாமை போன்ற செயல்கள் பலத்த சந்தேகத்தை கிளப்புவனவாக உள்ளன. மிகவும் பாரதூரமான இத்தகைய குற்றமொன்றை புரிந்துள்ள ஒருவருக்கு சார்பாக முன்னை நாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் முன்வந்து சாட்சியமளிப்பதானது அவர் பொலிசார் இந்த வழக்கு விடயத்தில் புனைவுகள் மேற்கொண்டுள்ளனர் என்று கருதியமையால் ஆகும்.

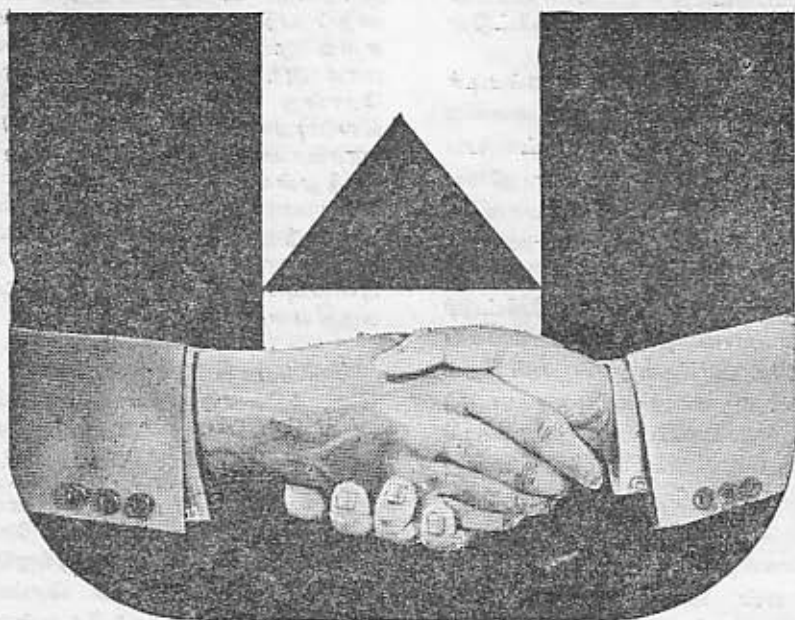
இவ்வாறு இந்த வழக்கை விசாரித்த மேல் நீதிமன்ற நீதிபதி சி. விக்கனேஸ்வரன் அவர்கள் தனது தீர்ப்பில் தெரிவித்துள்ளார். மேற்படி அவதானத்தை கவனத்திற்கொண்டு இவ்வழக்கில் சந்தேகத்துக்கு அப்பாற்பட்ட வகையில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு எதிரானவழக்கு நிரூபிக்கப்படாததால் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரை விடுதலை செய்வதாக அத்தீர்ப்பில் அவர் தெரிவித்துள்ளார். இத்தீர்ப்பு 22-08-1993 அன்று வழங்கப்பட்டது.

அவசரகால சட்டவீதி முறைகளின் கீழும், பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழும் பொலிசாருக்கும் படையினருக்கும் எல்லையற்ற அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இதனை அவர்கள் நியாயமான காரணத்துக்காக அன்றி சட்டத்துக்குப் புறம்பான வகையில் பயன்படுத்தும் போது ஏற்படுகின்ற கேடுகள் மிகச்சில சந்தர்ப்பங்களில் மாத்திரமே சட்டத்தின் கீழ் படுகின்றன. அதிகாரத்தை கையில் எடுத்துக் கொண்ட அரசாங்க அதிகாரிகளால் நிரபராதிகள் தண்டிக்கப்படலாமா?

The Policy behind the promise

Protection tailored to your needs
backed by the strength of our links.

 Union Assurance Limited

Suite 2/15, 2nd Floor, Liberty Plaza,
R.A. de Mel Mawatha, Colombo 3.

Branches ;

ACW Insurance (Pvt) Ltd
2nd Floor, 17, Janadhipathi Mawatha,
Standard Chartered Bank Building
Colombo 1.
Tel : 448716, 440349, 23722, 23762

Aitken Spence & Co. Ltd.,
148, Vauxhall Street,
Colombo 2.
Tel : 446771, 446772, 23399

Carsons Insurance Ltd.,
201, Sir James Peiris Mawatha,
Colombo 2.
Tel : 436361, 440901/2, 28038

Whittall Boustead Ltd.,
320 A, Union Place,
Colombo 02.
Tel: 435069, 435077, 435081, 435098

அமர்ந்துள்ளோர் (இடமிருந்து வலமாக)

செல்வி. இ. கா. இலட்சுமணன் (உடனாயத்தப் பேச்சு-தங்கம்), திரு. ஜி. பி. எஸ். டி. சிவ்வா (பிரதம நீதியரசர்), திரு. டபிள்யு. லெவனெண்டி (அதிபர்), செல்வன், சிவா. திருக்குமரன் (அறங்கூறும் அவையத்தோர்க்கு உரைத்தல்-தங்கம்).

நிற்குபவோர் (இடமிருந்து வலமாக)

செல்வி. இ. இராஜகோபாலன் (உடனாயத்தப் பேச்சு-வெள்ளி), திருமதி. சு. இராஜகுலேந்திரா (அறங்கூறும் அவையத்தோர்க்கு உரைத்தல்-வெண்கலம்), திரு. எம். லாஸ்டிர் (அறங்கூறும் அவையத்தோர்க்கு உரைத்தல்-வெள்ளி), செல்வி. ஷ. குணநாதன் (உடனாயத்தப் பேச்சு - வெண்கலம்).

Chin-up Ladies - - - - - You will Succeed !

'It really is an exhausting walk up the ladder in the legal corridor - but it's certainly worth it—'

When I was approached by an enthusiastic representative of the 'Tamil mantram' for an article for this issue - I wondered about on the 'topic' I could write on!

Although ideas come fumbling out one theme I must confess kept pushing itself forward. I will leave you to guess what it is - which you probably would do correctly after you read this!

I am not a pessimist nor am I a man-hater - (in fact I never cease to be fascinated by the interesting man I cross in life) but I have never stopped thinking aloud about their pre-conceived notions on women - let me be more specific about professional women!

Recently a young apprentice asked me why the man in Hulftsdorp discourage the 'girls' to even consider practising the Law seriously? I had to laugh it off and tell her that it was not unusual - and it would be foolish to take such comments seriously - that is - the girls are serious about their career as Lawyers. Another young lady lawyer who has obviously gained her popular profession quite recently and who was quite happy eagerly learning the work with a 'Senior Counsel' suddenly found herself 'elbowed out' by her male counterparts. She was deeply disappointed that her 'Senior' diplomatically refrained from encouraging her to stay on obviously because he preferred the guys to the girls. This is my opinion could even be a compliment! She could have been a possible threat to the guys - who joined her Senior later.

In my experience the 'stronger sex' in any profession do not like competition especially from the weaker sex! while some of us may think the reason for this is - the fact that Competition from

women is thought to be a nuisance not many of us will conclude that competition from the smarter ones among us would be more than just a threat!!

While I agree that our men (i.e. Asian men) even in this century firmly believe that a woman's place is in the kitchen - not in the forefront - of anything I blame the ladies for doing their best to confirm this view. Most of us do nothing to help the guys change their opinion.

Confining myself to the legal corridor in Colombo - 12 I'm sickened by the number of girls in this misunderstood profession who think it is quite fashionable and are content to trail behind a senior burdened with a bundle of his books! Its either this or the prestigious position of being a legal officer in a bank or a Finance Company! come on ladies. I think most of us are quite capable of much more than this! It just takes a lot of hard work, tons of courage and confidence in self (A little bit of ambition will do no damage!) Success is not easy to achieve - but definitely not unattainable! It is an uphill task for a woman definitely doubly difficult than it is for a man - especially because very few I have learnt really help you up!

What could we expect from the opposite sex when our own are quite happy bitching about each other? So how about giving it all you've got - helping each other and driving yourselves with the single-minded purpose of succeeding. Work hard - pluck up your courage - have faith and never give-up.

"Anything they can do we can do better -" should be your policy. So cheer-up especially all you smart newcomers - to the profession. You will succeed - you have to.

Good Luck!

Shyama Fernando
Attorney-at-Law.

தமிழ்ப் பிரிவு '93

ஆரம்பநிலை ஆண்டு

செல்வி. எஸ். துரைராஜா
செல்வன். என். திருக்குமரன்
திரு. ஆர். எம். எம். இராஜபுத்திரன்
ஏ. எம். கமாருதீன்
எம். யூ. எம். முன்ஸீர்
செல்வி. எஸ். ஜே. அமிர்தநாயகம்
செல்வி. ஆர். யோகேஸ்வரி
செல்வி. யூ. என். சிவஜோதி
செல்வன். ஐ. எச். மஸீர்
திரு. ஆர். சடகோபன்
செவன். யூ. எல். எஸ். மரிக்கார்
திரு. கே. ஞானசேகரன்
திரு. எஸ். எம். அப்துல்லா
திரு. எல். மனாருதீன்
திருமதி. எஸ். இராஜகுலேந்திரா
திரு. எஸ். எம். எம். அமீன்
திரு. கே. ஜி. நித்தியானந்தா
திரு. எஸ். ஏ. றிப்பாய்
திரு. எஸ். சிவக்குமார்.

இடைநிலை ஆண்டு

திரு. எம். எஸ். அஹமட் ரிப்பாய்
செல்வன். எம். எச். ஏம். ஹாரிஸ்
செல்வன். பெ. இராஜதுரை
செல்வி. இ. இராஜகோபாலன்
செல்வி. இ. இலட்சுமணன்
செல்வன் சு. ச. ஜெயராம்
செல்வி. மோ. வன்னியசிங்கம்.
செல்வன் கு. சாந்தகுமார்
செல்வன். சி. மயூரன்
திரு. எம். ஐ. எம். முபாரக்
செல்வி. ம. மன்கூர்
செல்வி. பா. தாஹா
செல்வி. வா. நடராஜா
செல்வன். செ. அருள்குமார்
திரு. எஸ். திபாகராஜா

இறுதியாண்டு

செல்வன். வி. தேவதாஸ்
செல்வி. ச. குணநாதன்
செல்வன். எம். வை. எம். இரட்சாடீன்
திரு. கே. ஜி. ஜோன்
செல்வி. ப. சுதிர்காமத்தம்பி
திரு. எம். எச். எம். (Z) செகி
திரு. எம். லாஃபீர்
திரு. எம். ஷஹீட்
செல்வன். ஏ. டபிள்யூ. எம். ஃபஸ்ஸின்
செல்வன். வி. எம். எஸ். ஜோன்சன்
செல்வன். பெ. ரவீந்திரன்
திரு. எஸ். எம். எம். நிலாம்
செல்வன். ப. சிறீதரன்
செல்வன். வீ. தியாகேஸ்வரன்
திரு. எஸ். சற்குணராஜா
திரு. சி. ஹலால்மீன்
செல்வி. ம. சோமசுந்தரம்

பாயிலுனர் ஆண்டு

செல்வன். எம். வை. எம். சதூர்மீன்
செல்வன். எம். ரம்சீன்
செல்வன். கி. துரைராசசிங்கம்
செல்வன். அ. மௌஜுத்
செல்வி. வி. சண்முகராஜா
செல்வி. ச. சிவதாசன்
செல்வி. ரு. தாஹிர்
செல்வி. சு. பாலசுப்பிரமணியம்
செல்வன். எம். இம்தியாஸ்

இங்கு தரப்பட்டுள்ள பட்டியலில்
பெயர்கள் பிழையான ஆண்டுகளில் பதி
யப்பட்டிருந்தால் அல்லது தவறியிருந்
தால் மன்னிக்குமாறு வேண்டுகின்றேன்.

மலராசிரியர்

முஸ்லிம் சட்டத்தின் கீழான விவாகரத்து

Divorce Under Muslim Law

This exhaustive article analyses the various methods of divorce available under the Islamic Law and explains its Consequences.

முஸ்லிம் சட்டத்தில் விவாகரத்து என்பது அனுமதிக்கப்படுகின்ற ஓர் உரிமை. ஆனால் மனம் போனபடி இதனைப் பயன்படுத்தக்கூடாது. விவாகரத்து என்பது விவாக ஒப்பந்தத்தை ரத்துச் செய்கின்ற ஒரு நடவடிக்கையாகும். கணவன் அல்லது மனைவி அல்லது இருவரும் விரும்புகின்றபோது இந்த நடவடிக்கையை எடுக்க முடியும். A. J. Jayawardena என்பவர் முஹம்மதிய சட்டத்திலே மூன்று வகையான விவாகரத்துகள் இருக்கின்றன என்றும் இவற்றுக்கு விஷேட சட்டத் தொடர்புள்ள பெயர்கள் [உண்டென்றும் கூறியிருக்கின்றார். இவற்றுள் கணவன் முதல் நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலம் பெறப்படும் விவாகரத்து “தலாக்” எனப்படும். முஹம்மதியக் கோவையின் பிரிவுகள் 87 முதல் 90 வரை இத்தகைய விவாகரத்துகளுக்கு வசதியளிக்கின்றது. இரண்டாவது விவாகரத்து முறை பரஸ்பர சம்மதத்தின் அடிப்படையில் பெறப்படுகின்றது. இது “முபாரத்” என அழைக்கப்படும். முஹம்மதியக் கோவையின் 79ம் பிரிவு இதற்கு ஏற்பாடு செய்கின்றது. மூன்றாவது விவாகரத்து முறை “கூலா” எனப்படும். இதில் மனைவி எடுக்கும் முதல்

முயற்சியின் விளைவாக நடவடிக்கைகள் ஆரம்பமாகி, இறுதியான பிரிவு கணவனுடைய சம்மதத்தின் அடிப்படையில் அமையும், நஷ்டஈடு கொடுக்கப்பட்டதும், மனைவியை அவர் விடுவிப்பார். முஹம்மதியக் கோவையின் பிரிவுகள் 80 முதல் 86 வரை இத்தகைய விவாகரத்துக்கு ஏற்பாடு செய்கின்றன.

இவற்றைவிட இன்னுமொரு வகையான விவாகரத்து முறையும் உண்டு. இது காதி நீதிவானால் வழங்கப்படும். இதற்கு பெயரில்லை. சட்ட விமர்சகர்கள் இதனை நீதித்துறை வழங்கும் விவாகரத்து என்பர். இந்த முறையே காலக்கிரமத்தில் “பாஷா” விவாகரத்து முறையென அழைக்கப்படலாயிற்று. கணவன் மீது ஏதோவொரு குறையைக் கூறி முஸ்லிம் மனைவியர் எடுக்கும் விவாகரத்து நடவடிக்கை இது. முஸ்லிம் விவாக, விவாகரத்துச் சட்டத்தின் 28 ஆவது பிரிவின்படி, முஸ்லிம் சட்டத்தின் கீழ் ‘தவறு’ எனக் கொள்ளப்படும். ஒரு செய்கை அல்லது செய்யாமை “பாஷா” விவாகரத்துக்கு நல்ல தியாகமாகும். ஆனால் சம்பந்தப்பட்ட கட்சிக்காரர்கள் என்ன சிந்தனைப் பிரிவைச் சேர்ந்திருக்கிறார்களோ அதன்படியே வழக்குகளை

நோக்க வேண்டும். கணவனது அனுமதியின்றி மனைவி பாஷா விவாகரத்து கோரி மனுசெய்கின்றபோது, விசாரணைகள் ஆரம்பமாகுமெனின் 1951ம் ஆண்டின் முஸ்லிம் விவாக, விவாகரத்துச் சட்டத்தில் இடம்பெற்றுள்ள மூன்றாவது அட்டவணையை அனுசரித்துச் செல்ல வேண்டும் என்பது கட்டாயமாகும். வழக்கில் கூறப்படுகின்ற நிகழ்வுகள் விவாகரத்துத் தீர்ப்பு அளிப்பதனை நியாயப்படுத்துகின்றனவா என்பதை அறிய, மனைவி ஒருவர் தாக்கல் செய்த மனுவை விசாரணை செய்வதற்கு மூன்று முஸ்லிம் மதிப்பீட்டாளர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்றும் சட்டம் குறிப்பிடுகின்றது.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் பெரும்பான்மையினருக்கு உரித்தான ஷாபி சட்டம் பின்வரும் காரணங்களைக் காட்டி ஒரு பெண் விவாகரத்துக் கோரலாம் என்று கூறுகிறது. இவையாவன:- கொடுமைப்படுத்தல், பிரிந்து சென்று வாழ்தல், மனைவிக்குச் செய்யவேண்டிய கடமையைச் செய்யத் தவறுதல், கணவனின் ஆண்மையின்மை, கணவன் சித்த சுவாதினம்ற்றிருத்தல், கணவனுக்குக் குணப்படுத்த முடியாத நோய் ஏற்படல் ஆகியவையாகும். *Sithy Zanooba Vs Mohammed Thasim* என்ற வழக்கில் காதிகள் சபை பின்வருமாறு கூறியிருந்தது. “பாஷா விவாகரத்துக் கோருவதற்கு வழக்கமாக உடல் ரீதியாக கொடுமைப்படுத்த வேண்டும் என்பது அவசிய அம்சமல்ல. ஷாபி சிந்தனைப் பிரிவைச் சேர்ந்த முஸ்லிம்களிடையே பாஷா விவாகரத்துக் கோருவதற்கு வேண்டிய கொடுமைப்படுத்தும் முறை அதன் எல்லை, தரம் ஆகியன இலங்கையின் பொதுச்சட்டத்தில் குறிப்பிடப்படுவனவற்றிலும் பார்க்க மிகக் குறைவானவையே. பாஷா விவாகரத்

துக்கு உடல் ரீதியாக கொடுமைப்படுத்தல் அவசியமானதல்ல. கொடுமையாக நடந்து கொள்வதன் மூலம் மனைவியின் வாழ்க்கையை சோகமாக்கினால் அது உடல் ரீதியான கொடுமைப்படுத்தல் அல்லாவிடினும் அதனைக் காரணமாகக் கொண்டு மனைவி பாஷா விவாகரத்தைக் கோரலாம். எனவே திருமண வாழ்க்கையை சகிக்க முடியாதது ஆக்கினால் உண்மையில் சரீர ரீதியாக வன்முறை கையாளப்படவில்லை என்றாலும் அது கொடுமைப்படுத்தல் என்றே கொள்ளப்படும்.

முஸ்லிம் சட்டத்தின் கீழ் அங்கீகரிக்கப்படும் “கூலா” விவாகரத்து முறை கணவனுக்கு “பீதா” என்கின்ற ஒரு தொகையை கொடுப்பதன்மூலம் ஒரு பெண்ணை விவாக பந்தத்திலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ளச் செய்கிறது. விவாகரத்துக்கு கணவன் இணங்குவதன் மூலம் இத்தொகை வழங்கப்படும். பாஷா விவாகரத்து முறை கணவன் மீதுள்ள ஒரு குற்றத்தில் தங்கியிருக்கவில்லை. கூலா விவாகரத்தின் அடிப்படை முஸ்லிம் சட்ட மூலமான குர்ஆனின் இரண்டாம் அத்தியாயத்தில் 229ம் ஆயத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. “இருதரப்பினரும் ஆண்டவன் வகுத்த எல்லைக்குள் இருக்கமுடியாதென்று அஞ்சுகின்றபோது ஒரு பெண்தனது விடுதலைக்காக ஒரு தொகைப் பணத்தைக் கொடுத்தல் குற்றமாகக் கொள்ளப்பட முடியாது” என்று அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கணவனுடைய சம்மதம் கூலா விவாகரத்துக்கு அவசியமா என்று இதில் கூறப்பட்டில்லை. *Kurshid Preebee Vs Mohamed Amin* என்ற பாகிஸ்தான் வழக்கில் கணவன் சம்மதம் அளிக்காதவிடத்தும் ஒரு மனைவி கூலா விவாகரத்தைப் பெறமுடியும் என்று

தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. ஆனால் Fathima Minsha Vs Hamza 75 NLR 295 என்ற இலங்கை வழக்கில் உயர் நீதிமன்றம் பாகிஸ்தான் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை அனுசரித்து செல்ல மறுத்தது. இந்த வழக்கில், நீதிமன்றம் கணவன் விவாக ரத்தை மறுக்கும்போது ஒரு மனைவிக்கு கூலா விவாகரத்து வழங்க முடியுமா என்பதை முடிவுசெய்ய, வழக்கின் கட்சிக் காரர்கள் எந்த சிந்தனைப் பிரிவைச் சேர்ந்துள்ளனரோ அந்த சிந்தனைப்பிரி வின் சட்டம் ஆராயப்படும் என்கூறப்பட் டது. இதன்படி ஷாபி மத்ஹபை இந்த வழக்கின் கட்சிக்காரர்கள் சேர்ந்தமை யால் மனைவியின் கோரிக்கை மறுக்கப் பட்டது. ஏனெனில், ஷாபி சட்டத்தின் கீழ் கணவனின் சம்மதமின்றி மனைவி கூலா விவாகரத்தைப் பெற முடியாது.

“முபாரத்” விவாகரத்து என்பது பரஸ்பர சம்மதத்தின் அடிப்படையிலான ஒரு விவாகரத்து முறையாகும். இரு தரப்பினரும் மனமுவந்து விவாக பந்தத் திலிருந்து தம்மை நீக்கிக்கொள்வதை இது குறிக்கிறது.

முஸ்லிம் சட்டம் ஒரு மனைவி விவாக ரத்துப் பெற பல வசதிகளை அளிக்கின்ற அதேவேளை ஒரு கணவன் தன் மனை வியை ஒருதலைப்பட்சமாக தன் விருப் பத்தின் கீழ் “தலாக்” சொல்லி விவாக ரத்து செய்யவும் ஏற்பாடு செய்கின்றது. இதற்கான நியாயங்களை அவன் காதி நீதவானுக்கு சொல்ல வேண்டிய அவசிய மில்லை. முஸ்லிம் விவாக, விவாகரத்து சட்டத்தின் 2ம் பிரிவு இதனை ஊர்ஜி தம் செய்கின்றது. “தலாக்” மீளப் பெறக்கூடியது மீளப்பெறமுடியாது, என

2 வகைப்படும். மீளப்பெறமுடியும் என்றால் கணவன் மீண்டும் மனைவியுடன் சேர்ந்து வாழக்கூடிய நிலையைக் குறிக்கும். அதாவது, ஒருமுறை அல்லது இரு முறை தலாக் சொன்ன பின்பு அதன் மூலம் காதியினூடாக திருமண விலக்கு செய்ய விரும்புவதாக அவர் அறிவித்ததும் ஒரேயடியாக பிரிந்து செல்ல முடியுமாயினும், இத்தா அனுசரிக்கும் காலம் முடியா விடின் கணவன் மீண்டும் மனைவியுடன் வாழ முடியும். இரு முறை தலாக் சொன்ன பின்னர் இத்தா காலம் முடிந்து விட்டது என்றால் அந்தக் கணவன் மீண்டும் மகர் கொடுத்தே அதே பெண்ணை திருமணம் செய்யலாம். ஒரு பெண்ணை கணவன் 3 முறை தலாக் சொல்லி நீக்கி விட்டான் என்றால் அவ்விவாகரத்து மீளப்பெற முடியாததாக வந்துவிடும். அதே பெண்ணை கணவன் மீண்டும் திரு மணம் செய்யவேண்டும் என்றால் அவளை வேறு ஒரு ஆணுக்கு மீண்டும் திருமணம் செய்து வைத்து பின்னர் விவகாரத்தை பெறச் செய்து, பின்னர் இத்தா அனுஷ்டித்து முடிந்ததும், அவளை ஓர் புதிய பெண் என்ற வகையில் மகர் கொடுத்து திருமணம் செய்ய வேண்டும்.

முஸ்லிம் சட்டத்தில் கணவன் அல்லது மனைவி விவாகரத்து பெறும் வழிவகை கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தாலும், இஸ்லாமிய சம்பிரதாயத்தின்படி அனு மதிக்கப்படுகின்ற பல விஷயங்களில் இதுவே ஆண்டவனால் வெறுக்கப்படு கின்ற விஷயமாகும். எனவே இயலுமான வரை முஸ்லிம்கள் விவாகரத்துப் பெறுவ தில் தவிர்த்துக் கொள்ளல் சிறந்ததாகும்.

செல்வி பாஹிமா தாஹா
(இடைநிலை ஆண்டு)

With Best Compliments

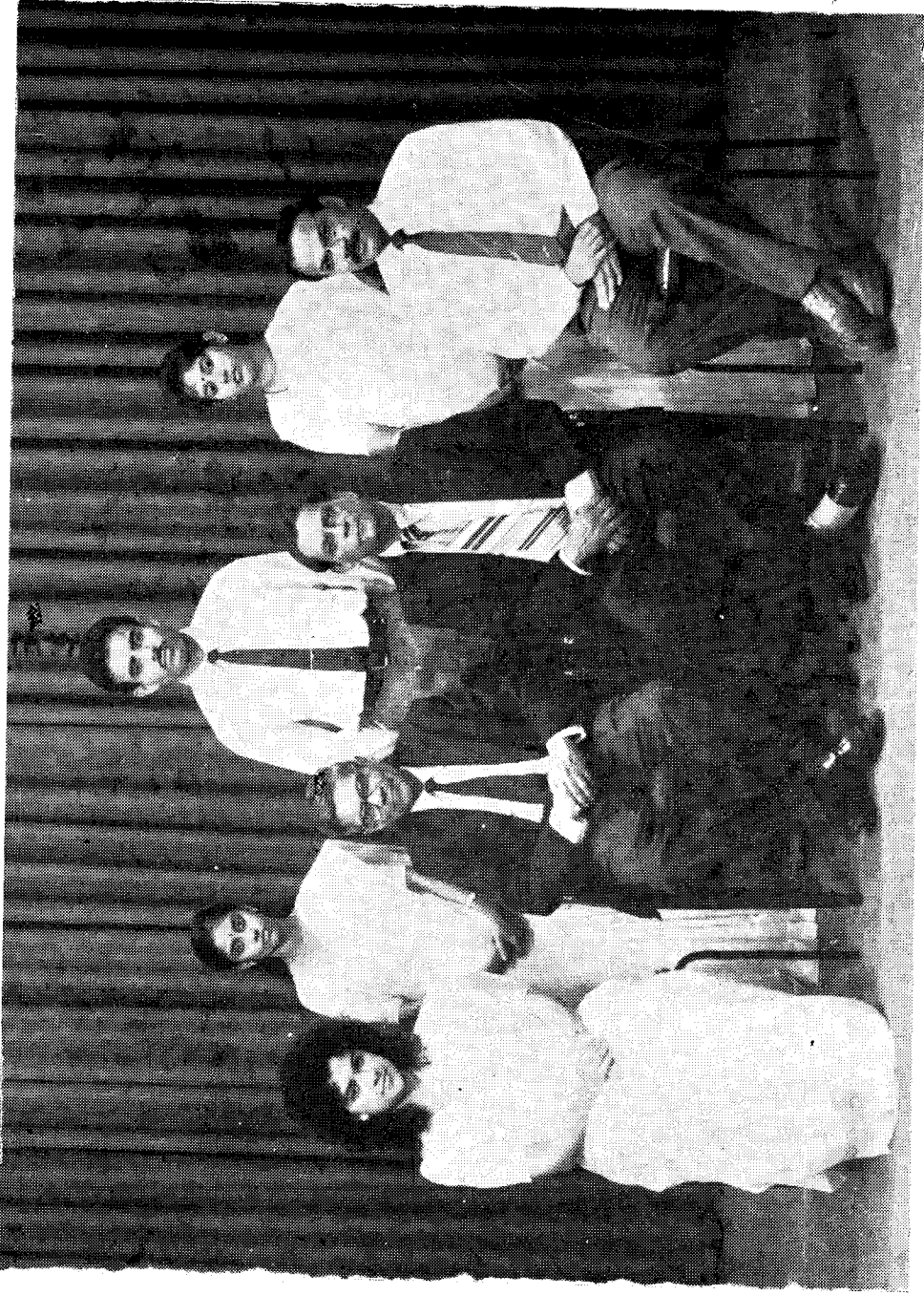
From

**IN
THE
SERVICE OF
THE
NATION**

THE CO-OPERATIVE WHOLESALE ESTABLISHMENT

**27, VAUXHALL STREET,
COLOMBO - 2.**

அமர்ந்துள்ளோர் (இடமிருந்து வலமாக)

செல்வி. மரீனா மன்கூர் (தலைவி), திரு. ஜி. பி. எஸ். டி. சில்லா (பிரதம நீதியரசர்),
திரு. டபிள்யூ. லவெஹேட்டி (அதிபர்), திரு. ஏ. எல். எம். லாஃபீர் (உபதலைவர்).

நிற்போர் (இடமிருந்து வலமாக)

செல்வி. இந்துமதி இலட்சுமணன், செல்வன், சு. சரத் ஜெயராம், செல்வி. சர்மிலா குணநாதன்.

உடைமை நிவாரணம்

POSSESSORY REMEDY

The author has analysed the salient features included in the concept of possessing remedies in Sri Lanka.

உடைமை கொண்டு இருந்தவரைக் காப்பது இதன் நோக்கமல்ல. சட்டத் தைத் தனக்கு வசதியாக எடுத்தவரை தண்டிப்பதுவும் அமைதிக்குப் பங்கம் வராது தடுப்பதுவுமே இந்நிவாரணத்தின் முழு நோக்கங்களாகும். திறத்தவர்களின் உரிமை யாது என்று ஆராய்வதற்கு முன்பாக உடைமையில் இருந்தவர் எந்த ஆதனத்தில் இருந்து விரட்டப்பட்டாரோ அந்த ஆதனத்தில் விரட்டப்பட்டவரை நீதிமன்றம் அமர்த்தும். சில சமயம் உடைமையில் இருந்தவர் உரித்தில்லாதவராகவும் இருக்கலாம். ஆயினும் தனி நபர்களின் உரித்தைவிட பொது அமைதி பேணப்பட வேண்டும் என்பதுவே முக்கியமானதாகும்.

உடைமை நிவாரணத்தினால் பாதுகாக்கப்படும் அக்கறைகளுள் அருவப் பொருளின் அக்கறையும் அசையும் ஆதனத்தின் அக்கறையும் அடங்குமா? என்பது கேள்வி. இலங்கை நீதிமன்றங்கள் இவ்விடயத்தில் குறுகிய கருத்தை பொன்னம்பலம் எதிர் சின்னத்தம்பி 15 NLR 11 என்ற வழக்கில் கால்நடைகள் தொடர்பில் உடைமை நிவாரணம் மறுக்கப்பட்டது. இந்த நிவாரணம் அசைவற்ற பொருள் தொடர்பில் தான் உண்டு என்றார் நீதியரசர்.

சில்வா எதிர் டிங்கிரி மெனிக்கா 13 NLR 179 என்ற வழக்கில் 'தான் உடைமை கொண்டு இருந்ததையும் சட்ட

வழியில்லாத வேறு வழியில் தனது உடைமை பறிக்கப்பட்டதென்பதையும் மட்டுமே வழக்காளி எண்பிக்க வேண்டும் என்று நீதியரசர் ஹக்ஸின்சன் (Hutchinson) கூறியுள்ளார்.

உடைமை என்பதில் இரண்டு அம்சங்கள் உண்டு. இந்த இரண்டு அம்சங்களே இந்த நிவாரணத்தினால் காப்பாற்றப்படுகின்றன. இந்த அம்சங்களாவன.

1. உடைமைப் பொருள்.
2. உடைமை கொள்ளும் எண்ணம்.

எந்த ஆதனம் தொடர்பில் நிவாரணம் கோரப்படுகிறதோ அந்த ஆதனத்தை நிவாரணம் கோருபவர் குழப்பப்படுமுன் வைத்திருந்திருக்க வேண்டும், ஆதனம் அவரின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்திருக்க வேண்டும், உடைமை நேரடியாகவும் இருக்கலாம். முகவர் மூலமும் இருக்கலாம். உடைமை நிவாரண வழக்கில் வழக்காளி ஆதனத்தில் அமைதியாகவும் குழப்பப்படாமலும் இருந்திருக்க வேண்டும் என்று அப்துல் அசீஸ் எதிர் அப்துல் ஹகிம் (1909) 12 NLR 330 என்னும் வழக்கு எடுத்துக்காட்டியது.

எப்படிப்பட்ட உடைமை கொண்டவருக்கு இந்த நிவாரணம் உண்டு? சிலில் உடைமை இருக்க வேண்டுமா தானே சொந்தக்காரர்

எனும் எண்ணமே சிவில உடைமைக்கு இலக்கணம்; இலங்கை வழக்குகளை ஆராயுமிடத்து ஆரம்பத்தில் சிவில் உடைமை இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்து நிலவியதையும் பிற்பாடு தேவையில்லை என்ற கருத்து எழுந்ததையும் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. Tissera V costa 8 SCC 193 என்பதில் கிறிஸ்தவக் கோவிலின் Muppu ஒருவருக்கு, அவர் ஒரு முகவர் அல்லது பாதுகாவலர் என்ற தன்மையினால் சிவில் உடைமை அவருக்கில்லை என்று கருதப்பட்டு நிவாரணம் மறுக்கப்பட்டது. இருப்பினும் காசிப்பிள்ளை எதிர் செல்லையா 5 NLR 270 என்ற வழக்கில் இந்துக் கோயிலின் முகாமையாளருக்கு இந்த நிவாரணம் வழங்கப்பட்டது. இவர் ஒரு நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர் என்றாற் போன்று இருந்தபோதும் கோயில் சொத்தை தன்னுடையது என்று எண்ண இடமில்லாத போதும் நிவாரணம் வழங்கப்பட்டது. இந்த வழக்கில் நீதியரசர் Bonse CJ கூறியது மிகமூக்கியமானது. 'உடைமை வழக்கு நன்மையப்பது அதன் எல்லையை நீதிமன்றங்கள் விஸ்தரிக்க வேண்டுமேயொழிய குறைக்கக்கூடாது.

இலங்கை வழக்குகளைப் பார்க்குமிடத்து பயனுக்கர் அக்கறை உள்ளவர்கள் எழுப்பப்படின் உடைமை நிவாரணம் கோரலாம் என்பது தெளிவாகிறது. அது மட்டுமல்ல பயனுக்கர் அக்கறையில்லாத போதும் இருப்பபாட்சி கொண்டவர்களுக்கும் நிவாரணம் கொடுக்கப்பட்டது. உடைமை நிவாரணம் கோரி வழக்கு வைப்பவர்தான் உடைமை கொண்டிருந்ததை மட்டுமன்றி தமது உடைமை பறிக்கப்பட்டதையும் எண்பிக்க வேண்டும்.

1. உடைமை குழப்பப்பட்டாலும் நிவாரணம் உண்டு.
2. இந்த நிவாரணம் பெறுவதற்கு உண்மையாகவே வன்முறையாக உடைமை குழப்பப்பட்டிருக்க வேண்டுமா என்பது சர்ச்சைக்குரிய விடயமாக

இருந்தது. வன்முறையோ மோசடியோ இல்லாத போதும் குழப்பப்படிநிவாரணம் உண்டு.

3. உடைமை பறிக்கப்பட்டது சட்டமுறை அற்றதாக இருக்க வேண்டும்.
4. எதிராளி குழப்பத்துக்கு காரணமானவராக மட்டுமல்லாது அதன்பின் அவரிடமே ஆதனத்தின் உடைமை இருக்க வேண்டும். மூன்றாமாளின் கைக்கு சென்றுவிடின் இந்த நிவாரணம் இல்லை.
5. உடைமை இழந்தபின் வழக்காளி உடைமையை மீளப் பெற்ற போதும் அமைதியாக உடைமையை வைத்திருப்பதன் பொருட்டு வழக்கை வைக்கலாம்.

ரோமன் டச்சுச் சட்டப்படி ஒருவர் உடைமை நிவாரண வழக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமானால் வெளியேற்றப்படுவதற்கு முன்னர் ஒரு வருடமும் ஒரு நாளும் இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் இலங்கையில் தற்காலச் சட்டப்படி நீதிமன்றங்கள் இத்தேவைப்பாட்டை கண்டிப்பாக கடைப்பிடித்ததாகத் தெரியவில்லை. இன்றுள்ள நிலைமைப்படி உடைமை நிவாரண வழக்கொன்றைக் கொண்டு வரும் வழக்காளி மேலே குறிப்பிடப்பட்ட காலப்பகுதிக்கு தனது உடைமையை நிரூபிக்க வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. இலங்கையிலும் தென்னாபிரிக்காவிலும் இந்த நிவாரணமுறை நடைமுறையில் இருக்கிறது. பெர்துமக்கள் சட்டத்தைத் தமது கைகளில் எடுத்து தாம் விரும்பியபடி நடந்து கொள்வதைத் தடுப்பதற்காக நீதிமன்றங்களுக்கு இத்தகைய அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. எனவே இந்த நிவாரணமானது உடைமையில் இருந்து சட்டவிரோதமாக அகற்றப்பட்டவர்களுக்கு கிடைக்கக் கூடிய நிவாரணமாகும்.

வாகுடி நடராஜா
(இடைநிலை ஆண்டு)

Laugh for a While

1. Client:- (Just acquitted burglary charge) Well, good-by I'll drop in on you some time.

Counsel:- "All right, but make it in the day time. Please."

2. Judge:- "Have you ever been up before me?

Accused:- I don't know, what time do you get up.

3. The Magistrate looked severally at the small red-faced man who had been summoned before him, and who returned his gaze with out flinching.

"So you kicked your land lord downstairs? queried the magistrate "Did you imagine that was within the right of a tenant?

"I'll bring my lease in and show it to, you, said the little man, growing redder, "and I'll wager you will agree with me that anything they've forgotten to prohibit in that lease I had a right to do the very first chance I got."

4. "You are lying so chumsily," said the Judge to the defendant, "that I would advise you to get a lawyer.

5. Your honor," said the foreman of Jury, "This attractive lady is suing this gentle man for ten thousand dollars for a stolen kiss."

"Correct" responded the judge, "you are to decide if it is worth it."

"That's the point, your honor, how can we decide it's with out a sample.

6. Lawyer:- "Now that we have won, will you tell me confidentially you stole the money.

Client:- "Well, after hearing your talk in the court yesterday, I am begining to think I did'nt.

7. An English lawyer being sick, made his last will, and gave all his estate to fools and madness; being asked the reason for sodoing. "From such" said he, "I had it, and to such I give it again."

8. The Judge pointed with case at the prisoner before him, "There's a great rogue at the end of this stick."

The prisoner smirked, "At which end, your honour.

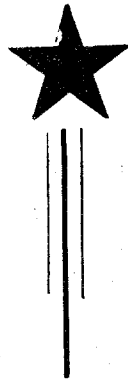
9. "Your office is as hot as an oven," said a client to his lawyer:
So it ought to be I make my bread here.

10. Judge:- The Jury having acquitted you to the charge of bigamy, you are free to leave the court and go home.

Prisoner:- Thank you, your honour but, I wan't to be on the safe side which home.

With Best Compliments

From

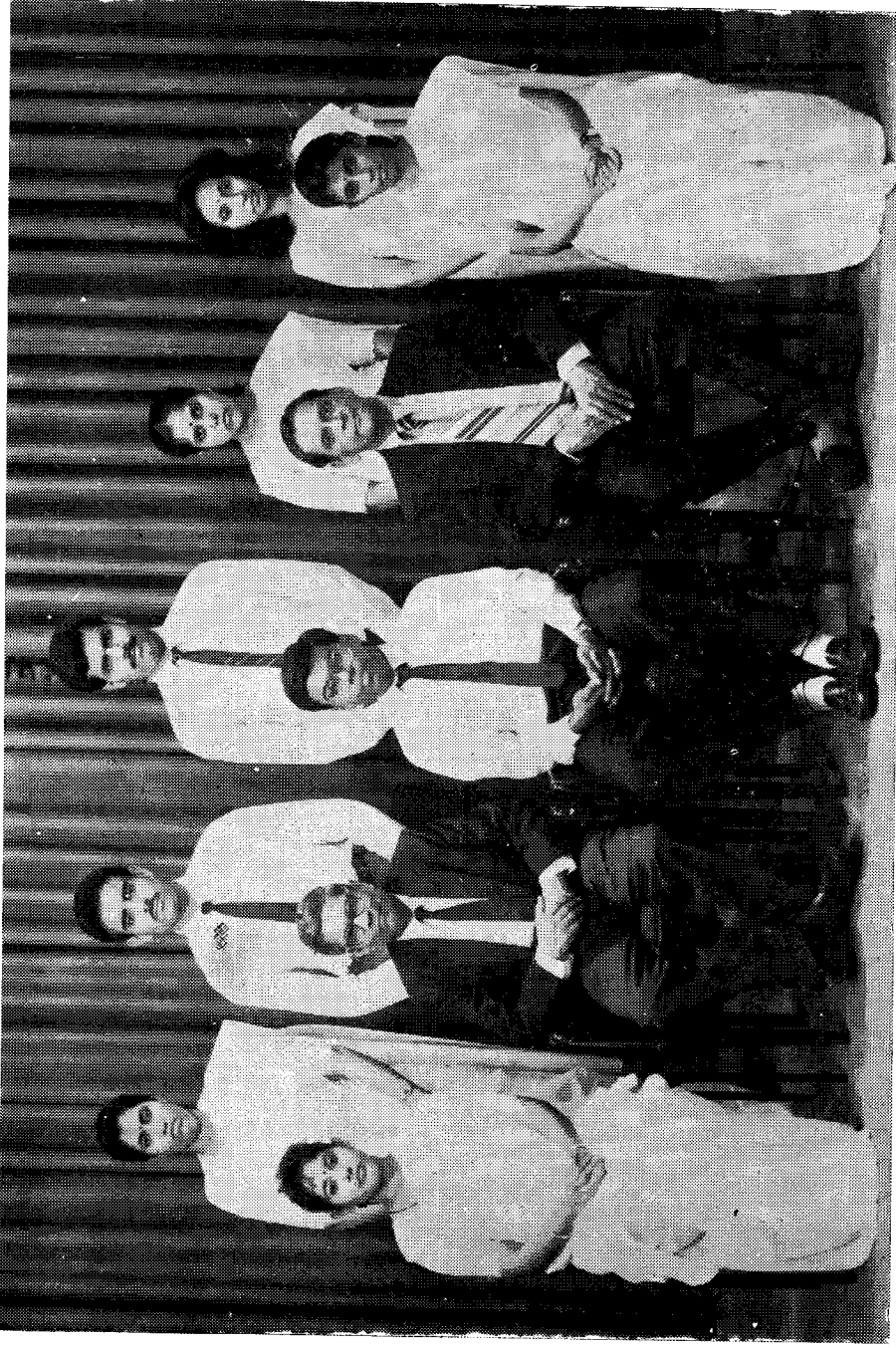
LAK POHORA

The Quality Fertilizer That enrich your soil and double your profit

Ceylon Fertilizer Co. Ltd.

**294, GALLE ROAD,
COLOMBO 03.**

Tel. 574100

அமர்ந்திருப்போர் (இடமிருந்து வலமாக)

செல்வி. ஷ. குணநாதன் (பொதுச்செயலாளர்), திரு. ஜி. பி. எஸ். டி. சில்வா (பிரதம நீதியரசர்), செல்வன். வி. தேவதாஸ் (தலைவர்), திரு. டபிள்யு. லடுவஹெட்டி (அதிபர்), செல்வி. ப. கதிர்காமத்தம்பி (உபதலைவர்).

நிற்போர் (இடமிருந்து வலமாக)

செல்வி. சு. துரைராசா (செயற்குழு உறுப்பினர்), செல்வன். சின்னத்துரை மயூரன் (பொருளாளர்), செல்வி. மோ. வன்னியங்கம் (இதழாசிரியர்), செல்வன். சு. சரத் ஜெயராம் (உதவிச் செயலாளர்), செல்வி. வா. நடராஜா (கணக்காய்வாளர்).

PROFESSIONAL MISCONDUCT

WAS THE INTERPRETATION GIVEN IN RE ARTHENAYAKE UNREASONABLE ?

A well known author named Curtis, on the subject of 'Ethics of Advocacy' states as follows. 'Advocacy is a special case of vicarious conduct. A lawyer devotes his life and career to acting for other people. So too does the priest, and in another way, the banker. The banker handles other people's money. The priest handles other people's spiritual aspirations. A lawyer handles other people's troubles. Therefore it is essential that a higher level of ethics be maintained by a lawyer since, unlike the banker or the priest, his loyalty runs to his client and no other.'

Section 42 (2) of the Judicature Act, No. 2 of 1978, provides for the suspension or removal of attorneys-at-law on the ground of professional misconduct. It provides thus: 'Every person admitted and enrolled as an attorney-at-law who shall be guilty of any deceit, malpractice, crime or offence may be suspended from practice or removed from office by any three judges of the Supreme Court sitting together.' This is the basic rule of conduct that underlies the legal profession.

The term 'professional misconduct' has been interpreted to mean 'any deceit, malpractice, crime or offence.' Under S 42 (2), the deceit, malpractice,

crime or offence for which an attorney-at-law may be removed can be broadly divided into two categories depending on whether they are committed in a professional capacity or as a private person. In the decided case of **Re Tharmalingam**, an attorney-at-law was struck off the list for not depositing monies paid by the client as survey fees in an action for partition, as such neglect on the part of the attorney constituted malpractice in a professional capacity. In **Solicitor General v De Vos**, Supreme Court held that striking off an attorney-at-law from the roll was inevitable in view of the fiduciary relationship which exists between a client and his attorney. In this case the attorney-at-law had been convicted for the offence of criminal breach of trust for appropriating monies belonging to his client.

In the case of **Re Batuwanthudawa**, an attorney-at-law was struck off the roll for misconduct of a personal capacity. In this case a well-known and experienced attorney-at-law, in order to cover his monetary problems, obtained money fraudulently from an Afghan national, by dressing-up in his brother's police uniform. He was convicted for misrepresentation and such act was considered reprehensible conduct by the Supreme

Court even though such conduct was not of a professional capacity.

Considering these decisions with regard to removal or suspension on the basis of professional misconduct it is relevant that professional misconduct is grounded or dishonour or moral turpitude. On this basis the question that arises is whether an unreasonable interpretation had been given to this term by the Supreme Court in the case of **Re Arthenayake**.

In this case an attorney-at-law who had been retained to institute and prosecute proceedings for the infringement of copyrights in the District Court of Mt. Lavinia was found guilty of the following] on a complaint made by Mr. A. C. Alles, a former judge of the Supreme Court:

1. the failure to ensure in the plaint filed in sinhala, the averment regarding jurisdiction which had been set out in the English draft;
2. the failure to appear in court on behalf of the complainant when the case was called;
3. acting in a manner detrimental and prejudicial to the complainant] or in the matters for which he was retained;
4. undue delay in revocation of the proxy granted by Mr. Alles to him;
5. making accusations and allegations against the complainant while being his registered attorney-at-law;
6. engaging with the complainant in correspondence in language un-

becoming to an attorney-at-law and a gentleman.

The question of law before the Supreme Court was whether the acts of which the respondent was found guilty amounted to a malpractice under S 42 (2) or not. No allegation of dishonesty was made against the respondent in the conduct of his affairs with the complainant.

The counsel for the Bar Association of Sri Lanka contended that there can be no malpractice unless the act of professional misconduct involves or is grounded in dishonour or moral turpitude. Counsel for the respondent contended that malpractice postulates an illegal or unlawful act. In rejecting both contentions, the Supreme Court referred to the position in England as well as to the several decisions both in Sri Lanka and England. Halebury's Laws of England was cited on the legal position regarding conduct which warrants expulsion:

".....conduct must be judged by the rules of his profession and it must be shown that he has done something which would reasonably be regarded as disgraceful or dishonourable by solicitors of good repute and competency..... (or which renders) him unfit to remain a member of an honourable profession."

In **Re A Proctor**, a proctor appropriated for his use certain monies belonging to his client. There was no evidence to show any dishonest or criminal intention. It appeared to be the result of great carelessness and negligence of his clients' interests. The court held the appropriation to be an

act of professional misconduct amounting to malpractice.

In another similar case, where a proctor was charged with and convicted for escaping from lawful custody where he was not being detained in consequence of a criminal charge but on a lawful order of the governor, even though it did not involve any moral turpitude, he was suspended as his conduct was considered to be most reprehensible and that he, as an officer of court, had shown a deplorable example.

Rejecting the contention of the counsel for the Bar Association of Sri Lanka that a negligent act, whatever its character, can never constitute malpractice, Athukorale J with L. H. de Alwis J agreeing held that to amount to malpractice the professional misconduct complained of must be of such a character as could fairly and reasonably be regarded as being improper or deplorable or reprehensible when judged in relation to the accepted standards of professional propriety and competence.

In the light of the facts in the case of **Re Arthenayake** and the cited English law and decisions, this test was stated not to be decisive but appropriate.

Thus, although it was contended that in the absence of moral turpitude the finding of professional misconduct was unwarranted, that it is justified, was set-out by Athukorale J himself. The reasons being that, the sole authority of admitting and enrolling persons of good repute and competency as attorneys-at-law having always been the Supreme Court, once they are admitted and enrolled they become officers of the court, and the Supreme Court holds them out to the public as its officers who can be safely entrusted with their affairs. The disciplinary powers vested in the court are designed to safeguard the interests of the public and the profession and to ensure that attorneys maintain high standards of conduct expected of them as members of an honourable profession. It is for the Supreme Court to see that the public are protected from the improper conduct of attorneys-at-law who act in flagrant breach of their professional duties and obligations.

Sharmila Gunanathan

Final Year.

With Best Compliments

From

DRESLAND TEX

(DEALERS IN TEXTILES)

Keyzer Plaza Super Market
147/21, Keyzer Street,
Colombo - 11.

With Best Compliments

From

PARMS TEX

DEALERS IN TEXTILES

Phone :- 430325
435906

188 - 4m, Keyzer Street,
Aslam Trade Centre,
Colombo - 11.

THAMIL MANTRAM

GENERAL SECRETARY'S REPORT 1993

The Law Students Thamil Mantram of the Sri Lanka Law College was established in 1950. On this 44th year of glorified existence this society consisting of fifty members has provided to the students of Law College who come from all walks of life, especially those in the Thamil Medium.

The Thamil Mantram commenced its activities for the year 1993 with the Inaugural Meeting held on 3. 3. 93 under the distinguished presence of Justice Ameer Ismail, Hon. Judge of the Court of Appeal. as the Chief Guest.

On 10. 3. 93 a friendly debate was organized between the Senior and Fresher students on the topic of "Homosexuality should be promoted."

The Annual trip of the Mantram was organized on 28. 3. 93 to Hotel Swanee, Beruwela. We thank all the students who joined and made this a very pleasurable and unforgettable trip.

The contest for the selection of the Thamil Debating Team for this year was held on 8. 4. 93. The judges who

officiated this contest were Justice C V. Wigneswaran, Hon. Judge of the High Court, Mr. K. Sripavan, Senior State Counsel and Mr. A. R. Surendiran, Attorney-at-law. We congratulate Miss Marina Munsoor (captain), Mr. A. L. M. Lafeer (vice-captain), Miss. Indumathy Letchumanan, Miss. Sharmila Gunanathan, and Mr. S. S. Jeyaram for being selected to the debating team. The Amirthalingam Challenge Trophy is awarded to Miss. Marina Munsoor who was adjudged as the best speaker in the debating team.

The Extempore speech contest for Swaminathan Memorial Gold Medal was held on 18. 6. 93. We congratulate Miss. Indumathy Letchumanan, Miss. Indralogini Rajagopalan and Miss. Sharmila Gunanathan who were placed 1st 2nd and 3rd respectively and we thank Hon. Minister Mr. A. R. M. Munsoor minister for trade and shipping, Mr. D. M. Swaminathan, Mr. Thavanesan, Attorneys-at-law for officiating as judges in this contest.

The Address to the Jury contest was held in two stages this ve

there were many participants: The semi-final contest was held on 3. 8. 93 and 4. 8. 93. We thank Mr. K. Sivandam, Mr. Karalasingham, Mr. S. D. Yogendra for presiding as judges. In this contest Miss. Sharmila Gunanathan, Mrs. Suganthi Rajakulendra, Mr. N. Thirukkumaran, Miss. Indralogini Rajagopalan, Miss. Yogeswary Ramajah, Miss. Vasuki Nadarajah, Mr. P. Rajathurai and Mr. A. L. M. Lafeer were selected as qualifying for the final contest.

At the Extra-Ordinary General Meeting held on 4. 8. 93 amendments to the constitution proposed by Mr. V. Devadas was passed unanimously with a 2/3rd majority of total membership. According to this amendments,

- 1) Article 4 (a) - All Tamil speaking students was changed to read as All Tamil medium students;
- 2) Article 4 (b) - All Non-Tamil speaking students was changed to read as All Non-Tamil medium students.
- 3) A new sub-section Article 4 (d) was appended to Article 4, providing for the closing date for membership as the last day of the first term.
- 4) Three amendments were made regarding the duties of the secretary.

First week of the month of June was changed to read as first week of the second term;

All members were changed to read as all active members;

In the month of July was changed to read as during the third term.

5) Article 8 (b) - Nominations and Elections.

In the month of July was changed to read as during the third term.

The final round of the Address to the Jury contest was held on 6. 8. 93. We congratulate Mrs. Suganthi Rajakulendra, Mr. A. L. M. Lafeer and Mr. N. Thirukkumaran who were selected to the 3rd, 2nd and 1st places respectively. We thank Justice K. Palakidnar, President of the court of Appeal, Justice Anandacoomarasamy and Justice Ameer Ismail Judges of the Court of Appeal for officiating as judges in this final round.

A friendly debate was held between the Law College Tamil Debating team and the Colombo University Tamil Sangam Debating team on 18. 8. 93. The topic on which the debate took place was "The husband had the main role in directing the affairs of the family." We thank all the university students for their presence at this occasion.

We congratulate the following students who have obtained the best average in the previous October Examinations in Tamil Medium will be honoured with the respective scholarships this year:

1st year: "Thiruchelvam Memorial Scholarship" to Miss. Fahima Thaha.

2nd year: "Chelvanayagam Memorial Scholarship" to Miss. Sharmila Gunanathan.

3rd year: "Amirthalingam Memorial Scholarship" to Miss. Chandragi Sivadasan.

Further, Mantram intends to award the Amirthalingam Memorial Scholarship to an economically deserving students.

This year "Mantram 90" award the All round student will be awarded jointly to Miss. Sharmila Gunanathan and Miss. Indumathy Letchumanan.

The Tringular Moot Competition Organized by the Legal Aid Centre which is scheduled to be held in September 1993 will be a competition among the moot teams at Sri Lanka Law College, The Law faculty of Colombo, and the Open University of Colombo respectively. The Law College Tamil Moot team will comprise of Mr. K. Thurairasasingam (captain), Miss. Vasuki Nadarajah, Miss. Sharmila Gunanathan, Mr. U. A. Mowjooth and Miss. Chandragi Sivadasan. We wish them best of luck. Further we intend to hold a free seminar during the first week of October for the Tamil medium students who will be sitting for the Law College Entrance Examination in October 1993.

The crowning event of all the activities of the Mantram will be the publication of the 30th issue of our Annual Magazine "Neethi Murasu" and the Art Festival "Kalai Vizha" which will be held on the 4th of September 1993 at the Ramakrishna Hall.

Finally, I take this opportunity to thank all those who took keen interest and efforts to make the activities of the Mantram a reality. Our special thanks are due to our lecturers Mrs. F. Thalayasingam, Mr. R. Sivagurunathan and Mr. K. Mahalingasivam who, gave us timely advise without any hesitation. We also extend our thanks to our principal Mr. Walter Laduwahetty. And last but not least I extend a big thank you for all the Committe Members of the Mantram.

I hope that the secretaries to come in office in the future will carry out their duties best to their ability and will lead our Mantram in a successful way

Vinayagamoorthy Devadas

General Secretary.

Law Students Thamil Mantram

Sri Lanka Law College.

Children of good character are born to house-holders leading virtuous lives.

— Swami Gengatharanandaji

"In the name of Allah, the most Beneficent, the most Merciful"

Law Students' Muslim Majlis

1993/94

President

M. R. M. FAZEEN

The present Executive Committee of the Law Students, Muslim Majlis was elected on the 1st week of April 1993.

Vice President

A. L. M. LAFEER

JEFFRY ZAINUDEEN

The inaugural meeting of the Muslim Majlis for the year 1993/94 was held on the 14th of June 1993 at College Main Hall. The Chief Guest on this occasion was Mr. Faisz Musthafa, Presidents Counsel.

General Secretary

FAZLIN WAHID

We organized a lecture on "Polygamy in Islam" on the 2nd of August 1993, was delivered by Guest Speaker Mr. Saleem Marsoof, Deputy Solicitor General.

Asst. Secretary

Miss. BUSHRA HASHIM

Insha Allah, The Annual Law Entrance Seminar Organized by the Law Students' Muslim Majlis will be held on the 4th and 5th of September 1993, for the 8th successive year.

Treasurer

ALI SABRY

Our Committee wishes

Asst. Treasurer

Miss. AZRA ABOOBUCKER

(1) to hold impromptu speech and Address to the jury competitions.

(2) to organize lecture series by prominent persons.

(3) to award scholarships.

Editors

Miss. MARINA MANSOOR

M. H. M. HARIS

MOHAMED SABRY

(4) to form a Muslim Law Research Committee.

(5) to hold a Muslim Cultural show.

Unofficial Committee Members

A. M. KAMARDEEN

M. U. M. MUNZEER

S. A. REFAI

MOHAMED MASEER

Our crowning event will be the release of the Annual Magazine "Meezan" will be held at the end of 1st term 1994.

M. Fazlin Wahid
General Secretary

உ
சிவமயம்

சட்ட மாணவர் இந்து மகாசபை LAW STUDENTS' HINDU MAHASABHA 1993

தொலைபேசி: } 3 2 3 7 5 9
Telephone: }

SRI LANKA LAW COLLEGE,
244, HULFTSDORP STREET,
COLOMBO-12.

தலைவர்

President:

வி. தேவதாஸ்
V. DEVADAS

உப தலைவர்

Vice President:

செல்வி ப. கதிர்காமத்தம்பி
Miss.B.KATHIRGAMATHAMBY

பொதுச் செயலாளர்

General Secretary:

செல்வி. ஷ. குணநாதன்
Miss. S. GUNANATHAN

உதவிச் செயலாளர்

Assistant Secretary:

ச. ஜெயராம்
S. JAYARAM

பொருளாளர்

Treasurer:

சி. மயூரன்
S. MAYOORAN

கணக்காய்வாளர்

Auditor:

செல்வி. வா. நடராஜா
Miss. V. NADARAJAH

இதழாசிரியர்

Editor:

செல்வி மோ. வன்னியசிங்கம்
Miss M.VANNIYASINGAM

செயற்குழு உறுப்பினர்

Committee member:

செல்வி சு. துரைராஜா
Miss. S. THURAIRAJAH

வருடாந்த அறிக்கை 1993

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ் சோதியான இறைவனை மையமாகக் கொண்ட எமது சமயமான இந்து சமயம், தோன்றிய காலம் இன்னதெனவும், எவரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது எனவும் அறியாத தொன்மை வாய்ந்தது. இந்து சமயக் கொள்கைகள், கோட்பாடுகள் மற்றும் இந்துசமயத் தத்துவங்கள் என் பனவற்றை அறியத்தந்து மாணவர்களிடையே சமயப் பண்பாட்டை ஏற்படுத்தும் நோக்குடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சட்டக்கல்லூரி இந்து மகாசபை பல இன்னல்களிடையே யும் தனது பணிகளை 1962 ஆம் ஆண்டு முதல் இன்று வரை செவ்வனே நிறைவேற்றி வருகின்றது.

1993 ஆம் ஆண்டிற்கான எமது மன்றத்தின் அங் குரார்ப்பணப் பொதுக்கூட்டம் 18-2-1993 அன்று நடை பெற்றது. இக்கூட்டத்தில் சிறப்பு விருந்தினராக மேன் முறையீட்டு நீதிமன்றத் தலைவர் திரு. கே. பாலகிட்டுணர் அவர்கள் வருகை தந்து இக்கூட்டத்தைச் சிறப்பித்தார்.

இந்து மகா சபையினரால் வருடா வருடம் நடாத்தப்பட்டு வரும் சிவராத்திரிப் பூசை இம்முறையும் 19-02-1993 அன்று ஸ்ரீ பொன்னம்பலவானேசர் ஆலயத்தில் வெகுசிறப்பாகவும் அமைதியாகவும் நடைபெற்றது. இவ்வைபவத்தில் பிரதம நீதியரசர் G. P. S. de. சில்வா, மேன்முறையீட்டு நீதிமன்ற நீதியரசர் K. பாலகிட்டுணர், கல்வி இராஜாங்க அமைச்சர் திருமதி. இராஜமனோஹரி புலேந்திரன், எமது விரிவுரையாளர்கள், சட்டத்தரணிகள், கல்லூரி மாணவர்கள் இன, மத பேதமின்றி கலந்து கொண்டு விழாவைச் சிறப்பித்தனர். பூசையைத் தொடர்ந்து பிரசாதமும் வழங்கப்பட்டது.

மேலும் 3-07-93 அன்று எமது சபை மாணவர்கள் காலி சிவன் ஆலயத்திற்குப் புனித யாத்திரையை மேற்கொண்டு அங்கு சிறப்புப் பூசைகளில் கலந்து கொண்டனர். அத்துடன் இத்திருத்தல யாத்திரையைத் தொடர்ந்து காலிச் சிவன் கோயிலின் தர்மகர்த்தாவினால், அவர்களுக்கு சொந்தமானதும் காலிக் கடற்பிரதேசத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டு தற்போது தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள முருகன் சிலையை மீட்டுத்தருமாறு விடுக்கப்பட்ட கோரிக்கையை தொடர்ந்து, எமது மன்றம் இந்துசமய கலாச்சார அலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சர் P. P. தேவராஜ் அவர்களை இது தொடர்பாக சந்தித்தது.

எமது சபை இவ்வருடம் தனது நிதி ஒதுக்கீட்டிலே அனாதைச் சிறுவர்களுக்கென நிதி ஒதுக்கி அவர்களின் அத்தியாவசிய தேவைகளில் உதவ உள்ளது.

மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையான உறுப்பினர்களைக் கொண்ட எமது இந்து மன்றம் தனது பணிகளை மிகவும் சிறப்பாக நிறைவேற்ற பல்வேறு வழிகளிலும் உதவிபுரிந்த சட்ட-த்தரணிகள், விரிவுரையாளர்கள் அனைவர்க்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவிக்க கடமைப்பட்டுள்ளோம். எதிர்வரும் ஆண்டுகளிலும் மன்றத்தின் செயற்பாடுகளில் மேலும் ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்பை எதிர்பார்க்கிறோம்.

தேவதேவன், ஆதிநாயகன், முழுமுதற்பொருள் என்று புகழப்படும் புண்ணிய மூர்த்தியை நாம் எய்து வோமாக.

பொதுச் செயலாளர்
செல்வி. ஷர்மிளா குணநாதன்

**With Best Compliments
From**

LAW & SOCIETY TRUST

**3, KYNSEY TERRACE,
COLOMBO - 8.**

Telephone:- 691228, 686843

Telefax:- 696618, 695602

மீண்டும் உங்களுடன்

இம் முரசு முழங்க.....

- ★ தேவையான சகல ஆலோசனைகளையும், அறிவுரைகளையும் வழங்கிய விரிவுரையாளர்கள்; திருமதி. ப. தளையசிங்கம், திரு. க. மகாலிங்கம், திரு. ஆர். சிவகுருநாதன், ஆகியோருக்கும்,
- ★ ஆக்கங்களை தந்துதவிய நீதியரசர்கள், சட்டத்தரணிகள், விரிவுரையாளர்கள், மற்ற அங்கத்தினர்களுக்கும்,
- ★ தேர்முகம் தந்த;
இலங்கை முன்னாள் ஜனாதிபதி திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தனா அவர்களுக்கும்,
- ★ விளம்பரங்களை தந்த வர்த்தக பிரமுகர்களுக்கும்,
- ★ நிதியுதவி வழங்கிய சட்டத்தரணிகளுக்கும், நலன்விரும்பிகளுக்கும்,
- ★ அவ்வப்போது உதவி, ஒத்தாசைகள் வழங்கி எங்கள் கரங்களுக்கு பக்க பலமாக நின்ற மற்ற உறுப்பினர்களுக்கும்,
- ★ அட்டைப்படத்தை அச்சிட உதவிய 'யுனி ஆர்ட்ஸ் அச்சகத்தார்'க்கும்,
- ★ நீதிமுரசுக்கு நிறை உருவமளித்த குமரன் அச்சக உரிமையாளர், முகாமை யாளர், தொழிலாளர் சகோதரர்கள் ஆகியோருக்கும்,
- ★ எங்களுக்கு ஒத்தாசை புரிந்த ஏனைய நல்மனங்களுக்கும்,

இதழாசிரியர் குழு தனது மனமார்ந்த நன்றிகளை நல்குகின்றது.

— மலராசிரியர் குழு —

With Best Compliments

From

M. S. Ahamed Rifai
Arulkumar Selvaratnam
Fahima Thaha
Indralogini Rajagopalan
Indumathy Kaveri Letchumanan
Marina Mansoor
Mohana Vanniasinkam
Sinnathurai Mayoora
Rajathurai Perumal
Sumendra Sarath Jayaram
Kumarasamy Shanthakumar
S. Thyagarajah
Vasuki Nadarajah

(Intermediate Year 1993)

SRI LANKA LAW COLLEGE.

**WITH BEST COMPLIMENTS
FROM**

*
*
*
*
*
*
*

MYOWN
ELECTRONICS ENGINEERS (PVT) Ltd.

**REPAIRS FOR,
TV VIDEO, HIFI RADIO, FAX MACHINES. CORDLESS
PHONES, STILL & VIDEO CAMERAS, FLOOR
POLISHERS, BLENDERS, WASHING MACHINES.**

BACKED BY COMPUTER SYSTEMS

500 GALLE ROAD,
WELLAWATTE
(NEAR ROXY THEATRE)

TEL :- 580347

MYOWN GROUP.